TYÖLÄISILLÄ ON: YKSI VIHOLLINEN! YKSI TAISTELU! — SIKSI: YKSI PUOLUE! YKSI UNIO! YKSI RINTAMA! YKSI PÄÄMÄÄRÄ!

Työväen vapautus on saavutettava sen omin voimin!

VAPAUS

Vain järjestyneenä voi työväenluokka voittaa!

No. 146. — 1922. Tiistaina, jouluk. 19 p. — Tuesday, Dec. 19. VI Vuosikerta - Vol. VI

Am. Labor puolueesta tehty pannukakku

Porvaripuolueitten reformaattoreita kannattavat johtajat saboteerranneet puolueen perustamisen. Workers puolueen edustusta ei hyväksytty.

Työmies kertoo Yhdysvaltain Labor Partyn perustamispuuhista:

Cleveland. — «Progressiivisen» poliittisen toiminnan konferenssissa täällä tapettiin ehdotus Laborpuolueen perusttamisesta eilen illalla pitkän ja kiihkeän keskustelun perästä, missä useat puhujat tuomitsivat demokraatti- ja republikaani puolueet Wall-kadun omistamiksi ja rahastamiksi.

Sensijaan että konferenssissa olisi hyväksytty perustettavaksi Labor puolue hyväksyttiin vain ponsi, missä kannatetaan että «progressiiviset senaattorit ja edustajat, joka ovat tulleet valituksikin tämän «progressiivisen poliittisen toiminnan ryhmän vaikutuksesta, tulevat muodostumaan «kansan blokiksi» ja työskentelemään «kansan progressiivisen ohjelman hyväksi» ja että tämän konferenssin puheenjohtaja ja kirjuri kutsuvat tuollaiset «progressiiviset» edustajat kokoon, niin pian kuin uusi kongressi kokoontuu, järjestääkseen heidät vaikuttavaan toimintaan.

Kokouksessa hyväksyttiin ajatus, että «progressiivit» toimivat eri valtioiden nimitysvaalien kautta. Missä on «pahoja» nimitysvaalilakeja, niihin on vaadittava parannuksia, ja on vastustettava noiden lakien huonontamista niissä valtioissa missä ne jo ovat «hyvät».

Vaikka kokous päättyi näin nolosti, se ei kyennyt saamaan aikaan mitään merkittävän arvoista, niin siitä huolimatta on ollut otsaa väittää niillä jotka asiat tälle tolalle johtivat, että kokous on saanut tavattoman suuria aikaan.

On aivan ilmeistä, että gompersilaisten ja lafollettelaisten sormet olivat pelissä, vastustamassa itsenäisen Labor-puolueen perustamista. Suurimmin tähän vaikutti masinistien järjestön yleispresidentti William H. Johnston.

Saatavissamme olevissa tiedoissa ei mainita mitään että miten kokous suhtautui varsinaisten jäsenistön lähettämiin edustajiin, että evättiinkö heiltä tykkänään edustusoikeus. Että konferenssi oli haalimalla haalittu, että se edusti vain «itseoikeutettuja» pomoja, ylhäältäpäin tulevia johtajia, on aivan selvää. Niinpä Victor Bergerkin, joka ei ole sillä pilattu, että kannattaisi pohjajoukkolaisten edustuksen, tuomitsi tämän konferenssin edustuksen, mutta ei kuitenkaan poistunut kokouksesta tästä syystä.

Eräässä uutisessa mainitaan, että Morris Hillquit on ollut sen komitean puheenjohtajana, joka päätti Labor-puolueen perustamiskysymyksestä ja että komitea asettui sitä vastustamaan. Tämä on ristiriidassa toisten tietojen kanssa, joissa ilmotetaan, että Sosialistipuolueen edustajat kannattavat kolmannen puolueen perustamista.

Kysymys edustusoikeuden myöntämisestä Workers Partyn edustajille tuli uudelleen esille toisen päivän istunnossa kun valtakirjain tarkastuskomitea raportissaan ilmotti, että «koska Workers Party ei ole sopusoinnussa konferenssin kanssa, sen edustajille ei myönnetä edustusoikeuksia.» Raportti hyväksyttiin sellaisenaan ilman keskustelua.

Labor-puolueen perustaminen on mennyt toistaiseksi myttyyn, hommasta on tullut pannukakku. Tämän maan taloudellisesti järjestynyt työväestö ei ole vielä sillä kypsyysasteella, että näkisi oman luokkapuolueen tarpeellisuuden. Tämä Labor-puolueen vastustaminen ei johtunut siitä, että työväestö jo olisi niin kehittynyttä, että näkee että parlamenttaarisella toiminnalla ei saa mitään aikaan. Kaukana siitä. Se vielä luottaa kaikenlaisiin hyvämiesoppeihin. Vasta sitten kun se ottaisi osaa itsenäiseen poliittiseen toimintaan ja siinä tulisi näkemään että parlamentarismilla ei kyetä mitään aikaan saamaan, se kypsyisi oikeata menettelyä kannattamaan.

Daughertyn tutkiminen muodostunut ilveilyksi

Edustaja Keller Minnesotasta, joka vaatii yliprokuraattori Harry K. Daughertyn asetettavaksi syytteeseen virkarikoksesta, kieltäytyi torstaina pitemmälti ottamasta osaa edustajahuoneen oikeuskomitean istuntoihin, jossa juttua käsitellään. Edustaja Keller kuvasi mainitun kuulustelun «ilveily-operaksi». Hän sanoi että hän olisi epärehellinen edustaja tehtävälleen, jos hän ottaisi osaa edelleen Harry K. Daughertyn valkeaksi sivuamiselle.

Komitean enemmistö kuitenkin päätti jatkaa kuulusteluja edelleen ja asettaa Mr. Kellerin valanalaiseksi todistajaksi syytöksensä johdosta Daughertya vastaan.

Sanoo tarvittavan lisää veronmaksajia

Winnipeg. — Progressiivipuolueen johtaja Robert Forke täällä Canadian Clubille pitämässään puheessaan perjantaina lausui, että maanviljelijäin aseman parantaminen lännellä saattaa tapahtua ainoastaan tuotannon lisäämisen ja tarkemman ekonomian avulla.

Mr. Forke painosti kyläkuntayhteisöjen, kauppalain ja kaupunkien lähempää yhteistoimintaa yhteishyväksi, sanoen siten ainoastaan saatettavan tämän maan varmalle jalustalle.

Kautta puheensa hän painosti siirtolaisuuden lisäämistä, sillä uudet tulokkaat auttavat entisiä asukkaita verojen maksuissa. Canadan luonnonrikkauksia on kehitettävä ja se voidaan tehdä ainoastaan uuden pääoman ja uuden työvoiman avulla. Hän painosti myöskin, että maanviljelijäin on pidätettävä poikansa ja tyttönsä kotonaan ja innostettava heidät maanviljelykseen.

Mr. Forke painosti myöskin sitä seikkaa, että puolen seksuunan ala maata on riittävä, kunhan se viljellään hyvin. Hän sanoi Canadan kasvattaneen tänä vuonna noin 300-000,000 bushelia nisua, josta kotimaassa kulutetaan ainoastaan 80,-000, jääden siis ulkomaisia markkinoita varten 220,000,000 bushelia. Tästä ylijäämästä on maksettava velkoja.

Mr. Forke ei näytä huomaavan, vaikka onkin maanviljelijäin puolueen johtaja, että ylijäämä menee nylkyrien taskuihin vieläpä farmarien välttämättömät elinehdotkin menevät samaa tietä, niin että joka vuosi suuri määrä maanviljelijöitä häviää tiluksiltaan.

Oikeistososialisti Albert Thomas saapunut Canadaan

Ottawa. — Kansain Liiton Työtoimiston johtaja Albert Thomas piti puheen torsthaina täkäläisen Canadian Clubin ja Kansain Liiton Ottawan osaston toimeenpanemassa kokouksessa. Hän sanoi tulleensa Canadaan ennen kiertomatkaansa Yhdysvalloissa siksi, että Canada on Kansain Liiton jäsen.

Mr. Thomas tulee neuvottelemaan hallitusherrain ja Canadan Ammattijärjestön presidentin Tom Mooren kanssa.

Sielunpaimen 10-vuotiaan tytön raiskaajana

Sidney, Ohio. — Amerikan nuorin äiti, 10-vuotias Elizabeth, joka neljä kuukautta sitten synnytti poikalapsen, sanoo että hänen isäpuolensa pappi L. W. Irwin on lapsen isä. Tyttö usean viikon ajan itsepintaisesti kieltäytyi sanomasta kuka on lapsen isä, sanoi vain, että hänellä ei ole poikaystäviä. Metodistikirkon, mihin Irwin kuuluu, papit ovat rientäneet virkaveljeään puolustamaan, sanoen kuinka Irwin on «puhdasmaineinen.»

Huhua Sinovjevin vangitsemisesta Italiassa

Rooma: — Giornale d'Italia julkaisi torstaina iltapäivällä uutisen, että Kommunistisen Internationalen presidentti M. Sinojev olisi vangittu Bolognassa.

Turkki osottaa taipuvaisuutta Lausannessa

Ismet Pasha sanoo Turkin liittyvän Kansain Liittoon ja lupaa taata vähemmistökansallisuuksien turvallisuuden.

Lausanne. — Torstaina antoi Ismet Pasha vastauksen liitolaisten edellisenä päivänä esittämiin vaatimuksiin. Hän ilmoitti Turkin olevan valmiin liittymään Kansain Liittoon rauhan teon jälkeen ja antavan sellaiset takeet vähemmistökansallisuuksien turvallisuudelle kuin mitä Kansain Liiton jäsenet yleensä antavat — ei sen enempää. Ismet Pasha tehdäkseen näkökantansa selväksi, lisäsi:

«Minun täytyy ilmoittaa, että se mitä olemme vastustaneet on erikoisen komissionin valitsemista valvomaan Turkin asioita. Hän sanoi Turkin aina olleen valmiin alistumaan saman tarkastuksen ja arvostelun alaiseksi kuin muutkin kansakunnat, mutta ei enempään.

Liittolaisten sanomalehdistötoimisto yrittää tehdä suuren numeron mitenkä he ovat saavuttaneet suuren voiton. Turkin julkisuustoimisto sen sijaan selittää, ettei Turkki ole taipunut tuumaakaan. Jokainen joka on tarkoin esurannut neuvotteluja, ei voi väittää etteikö näin olisi asian laita.

Liittolaisten tarkoituksena on nyt saada aikaan sopimus suurimmissa ja tärkeimmissä kysymyksissä ja sen jälkeen kirjoittaa alle rauhansopimus ja jättää yksityiskohtain selvittäminen Kansain Liitolle.

Ei lupaa armenialaisille kotimaata Turkissa.

Liittolaisten vaatimukseen, että Turkin olisi varattava armenialaisille joku erikoinen alue Turkissa, vastasi Ismet Pasha jyrkästi kieltävästi. Hän sanoi, että löytyy monia valtakuntia, joilla on suuremmat alueet kuin Turkilla, ja että ne vallat, jotka tahtovat Turkilta aluetta armenialaisille, voivat antaa heille sen itse. Turkki tulisi olemaan iloinen päästessään heistä.

Kreikkalaisten muutettava Turkin alueilta.

Turkki vaatii edelleenkin, että kaikkien muitten kreikkalaisten, paitsi Konstantinopolissa olevan 200,000, jotka ovat syntyneet Turkissa, on muutettava pois Turkin alueilta.

Työväen edustajat yrittivät jatkaa istuntoa

Lontoo. — Englannin parlamentti päätti perjantaina hajaantua helmik. 13 p:ään saakka. Hajaantumispäätös meni lävitse, huolimatta työväen edustajien vasemman siiven yrityksistä kieltäytyä hajaantumasta kunnes hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin työttömien hyväksi. George Lansbury, työväen vasemman siiven johtaja yritti ehkäistä hajaantumisen, mutta puheenjohtaja sanoi ei sitä voitavan tehdä, koska kuningas on määrännyt parlamentin hajaantumaan.

Thornton neuvotteluihin rautatietyöläisten kanssa

Montreal. — Canadian National rautatien presidentin Sir Henry Thorntonin ja rautatietyöläisten järjestöjen edustajain välinen neuvottelu on järjestetty pidettäväksi lyhyen ajan sisällä Montrealissa. Neuvotteluissa tulevat olemaan edustettuna luultavasti kaikkia aloja edustavat rautatietyöläiset.

Neuvottelujen tarkoituksena on saada aikaan «hyvä yhteisymmärrys» hallituksen rautatiehallinnon ja sen työläisten välillä.

Glasgowin työväki ja Yorkin herttua

Glasgow. — Kiihkeä mieliala syntyi kaupungin valtuuston kokouksessa keskiviikko iltana kun pormestari esitti valtuustolle, että Yorkin herttualle annettaisiin kaupungin vapaus.

Baillie Dollan, työväen valtuusmiesryhmän puheenjohtaja esitti esityksen hyljäämistä, lausuen että tälläisten kunniaarvojen jakelu on muodostunut vissien politikoitsijain puustaukseksi ja rojaalisten henkilöitten kunnioittamiseksi, jotka voivat olla personallisesti hyvinkin miellyttäviä ihmisiä, mutta tekoihinsa nähden eivät ensinkään ansaitse sellaisia kunnianosotuksia. Hän lisäsi, ettei Yorkin herttua ole tehnyt mitään joka tekisi häntä paremmaksi kuin leipälinjassa oleva avustusta odottava tavallinen työtön työläinen on.

Noin viidentoista minuutin ankaran hälähän jälkeen, minkä porvarit nostivat, Dollan peruutti huomautuksensa ja loordi pormestari esitti annettavaksi herttuan kunniaksi päivälliset hyvin pienelle joukolle, noudattaen tarkkaa ekonomiaa. Valtuusto hyväksyi pormestarin esityksen 50 äänellä 28 vastaan.

Moskovan aseistariisumiskonferenssin hajoaminen

Litvinoff syyttää reunavaltoja vilpillisyydestä.

Moskova. — Sanomalehdille antamassaan haastattelussa Maxim Litvinoff, joka oli Neuvosto-Venäjän pääedustaja juuri hajonneessa aseistariisumiskonferenssissa, selitti, että Venäjä tarvitseisi ne varat, mitkä käytetään suuren armeijan ylläpitoon, uudestaanrakentamiseen, saman hän sanoi pitävän paikkansa myöskin reunavaltioihin. Näin ollen hän sanoi Venäjän odottaneen, että sen esityksille armeijan supistamisesta annettaisiin rajavaltioiden taholta mielihyvällä kannatus. Sitä nämä eivät kuitenkaan antaneet ja niin ollen konferenssi epäonnistui.

Amerikalaiset rahamiehetkö rahastamassa Saksaa

New York. — Useat paikalliset päivälehdet kertovat huomattavalla tavalla yhdysvaltalaisten pankkiirien yksityislainasta Saksalle. J. P. Morganin vierailu valtiosihteeri Hughesin luona keskiviikkona vakuutetaan olevan yhteydessä lainakysymyksen kanssa.

Saksalle hankittava laina, raporttien mukaan, tulisi olemaan $1,-500,000,000, jota ei kuitenkaan kaikkea annettaisi yht'aikaa.

Tribune-lehti sanoo hallituksen edustajan perjantaina lausuneen että Saksaa uhkaa nääntymys ensi kevännä, ellei sotakorvauskysymystä voida tyydyttävällä tavalla ratkaista.

Syntyväisyys Ranskassa yhä vähenee

Pariisi. — Viralliset tilastot Ranskan väkiluvusta osottavat, että syntyväisyys ensimäisen kuuden kuukauden ajalla tänä vuonna oli 396,726 verrattuna 421,180 edellisenä vuonna samalla ajalla. Samalla ajalla oli kuolleita 387,681 verrattuna 348,329 edellisenä vuonna samalla ajalla.

Canadan kauppa kasvaa

Ottawa. — Canadan vienti ja tuonti oli tämän vuoden marraskuussa $56,108,781 suurempi kuin edellisen vuoden marraskuussa. Tullihallinnon julkaisemat tilastot osottavat kokonaiskaupan marraskuussa olleen $208,020,232, verrattuna $151,911,451 viime vuonna.

Saksan perikato lähellä, sanoo Bonar Law

Hallituksen vastaus välikyselyyn sotakorvauksista.

Lontoo. — Sotakorvauskysymys tuli esille Englannin parlametissa torstaina kun Sir John teki välikysymyksiä pääministerille. Sir Simon teki välikysymykset kaikkien oppositionipuolueitten myötävaikutuksella, ollen neuvotellut asiasta aikaisemmin Asquithin, Lloyd Georgen ja Ramsay McDonaldin kanssa. Sir John tiedusti, ensiksi, kannattaako hallitus moratoriumin myöntämistä Saksalle sellaisilla ehdoilla, mitkä liittolaisten komissioni katsoo hyväksi asettaa Saksan rahaasiain kontrolliin, Saksan kaivosten ja metsien valtaamiseen tai Ruhrin alueen miehittämiseen nähden. Vastatessaan oli Bonar Law äärimäisen varovainen. Hän sanoi ei voivansa paljonkaan keskustella sellaisesta kysymyksestä kuin on Ruhrin valtaus, koska neuvottelut liittolaisten välillä kysymyksestä ovat vielä kesken, mutta yleensä sanoi hän Britannian vastustavan Ruhrin valtausta, koska sillä tavoin ei voitaisi Saksalta saada sotakorvauksia päremmin kuin muilla keinoin. Sir Simonin toinen kysymys oli, mitä tekee Britannia jos Ranska valtaa Ruhrin? Pääministeri vastasi, että Britannia ja Ranska koittavat päästä asiasta yhteisymmärrykseen. Kolmas kysymys koski liittolaisten välisten velkain anteeksi antoa. Pääministeri vastasi tähän, ettei Britannia voi antaa velkojaan liittolaisilleen anteeksi, ellei samalla itse saa velkojaan anteeksi Yhdysvalloilta.

Keskustelun kuluessa Bonar Law lausui sen vakavan seikan, että Saksa on sangen lähellä täydellistä vavarikkoa ja että ainoastaan markan vakaannuttaminen voi sen pelastaa.

Väestöä muuttaa Länsi-Canadasta

Calgary. — Tiedonantojen mukaan satoja ihmisiä muuttaa pois Calgarysta ja muulta länneltä. Lähemmät tiedustelut osottavat, että näin todella on asianlaita, mutta harvoilla muuttajilla on täällä kiinteää omaisuutta. Muutoista on ollut sellainen seuraus, että suuri määrä taloja on jäänyt tyhjiksi, joille ei löydy vuokraajia. Talojen omistajat kuitenkin toivovat, että keväällä kaikki hyvässä kunnossa olevat talot jälleen voidaan vuokrata.

Tälläisiä uutisia löytyy porvarilehdistäkin juuri samaan aikaan, kun Canadaan, ja erikoisesti lännelle värvätään suuria siirtolaismääriä muista maista. Entisetkään asukkaat eivät näytä pysyvän maassa.

Parlamentin jäsen neljäksi vuodeksi varojen väärinkäytöstä

Quebec. — Tuomari Marchard tuomitsi Armand Boissean nimisen, entisen Quebecin parlamentin jäsenen neljäksi vuodeksi pakkotyöhön sen johdosta, että häntä vastaan käsitellyssä jutussa toteennäytettiin hänen väärinkäyttäneen kunnan varoja, ollessaan St. Hyacinthe kauppalan virkailijana. Heti kun syytös Boisseauta vastaan nostettiin, erosi hän lainlaatijakunnan jäsenyydestä.

Vuosittaiset petojen ja käärmeitten uhrit Indiassa

Lontoo. — Tänne Indiasta saapuneitten tilastotietojen mukaan 3,-360 ihmistä kuoli Brittiläisessä Indiassa v. 1921 villipetojen surmaamana. Näistä tiikerit surmasivat 1,454, leopardit 560, sudet 556, karhut 69, elefantit 70 ja hyeenat 10. Käärmeenpuremiin kuoli ihmisiä 1921 vuoden ajalla 19,396, edellisenä vuonna 20,043.

Ontarion maanviljelijäin vuosikonventionista

Morrisonin politiikka hyväksytty. Amos valittu presidentiksi.

Toronto. — Torstain iltapäivän istunnossa valitsi United Farmers of Ontario (Ontarion Yhdistyneet Maanviljelijät) W. A. Amos'in järjestön monivuotisen varapresidentin presidentiksi eroavan R. W. E. Burnabyn sijalle. Amosin valinta oli yksimielinen. Järjestön perustaja ja monivuotinen sihteeri J. J. Morrison valittiin uudelleen sihteerirahastonhoitajaksi yksimielisesti. Morrisonin valinnan jälkeen panivat edustajat hänelle monta minuuttia kestävän suosionosotuksen. Morrison kiitti hänelle osotetusta luottamuksesta, kehoittaen farmareita luokkatietoisesti ajamaan asiaansa, sanoen palvelevansa liikettä kaiken parhaansa mukaan.

Druryn «laajentamis»-politiikka hyljätty.

Saman päivän istunnossa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa asetutaan jyrkästi vastustamaan pääministeri Druryn «laajentamis»- politiikkaa, jonka mukaan farmarien liike muodostettaisiin varsinaiseksi poliittiseksi puolueeksi, mikä pyrkisi hankkimaan kannatusta kaikista yhteiskuntakerroksista. Päätöslauselma hyväsyttiin, odottamatta pääministeri Druryn puhetta saman päivän iltana.

Eversti J. Z. Fraser, Farmers Sun kustannusliikkeen presidentti, valittiin Yhdistyneitten Maanviljelijäin Osuusliikkeen presidentiksi.

Turvepehkun käyttäminen polttoaineena

Toronto. — Ontarion hallituksen asettama turvepehkun tutkimiskomitea suosittaa raportissaan maakunnan hallitukselle turvepehkun käyttämistä polttoaineena, mikä tulee suuresti helpottamaan polttoainepulaa. Komitea, joka on ollut toiminnassa seitsemän vuoden ajan, kannattaa voimakkaasti turvepehkun valmistamista polttoaineeksi, suosittaen että hallitus ryhtyisi rakentamaan tehtaita, missä raaka turvepehku valmistettaisiin polttoaineeksi kelpaavaksi tavaraksi.

Turvepehkukomitea asetettiin yhteisesti Dominionin ja Ontarion hallitusten toimesta v. 1915. Komitean kokeilujen esineenä on ollut Alfredissa, Ont. oleva suoalue.

Komitea on sitämieltä, että turvepehkua voidaan myydä voitolla 10 dollarista tonni.

Komitea päättää raporttinsa seuraavasti: «Turvepehkuteollisuuden perustaminen on niin tärkeästä merkityksestä Canadalle ja eritoten Ontariolle, että hallitusten olisi viipymättä ryhdyttävä tehtaitten rakentamiseen sen jalostamiseksi polttoaineeksi.»

Kapteeni lainkäyttäjä laivassaan

Hamilton. — Poliisituomari Jelfs lausui, että kapteeni on laivassaan sen purjehtiessa yläpuolella tuomioistuinten ja niin ollen laki. Tämän päätöksen antoi poliisituomari kun kapteeni Henri Malettia, joka on sisäjärvilaivan kapteeni, syytettiin pääkeittäjän pahoinpitelystä. Tuomari hyljäsi kanteen, vapauttaen kapteenin syytöksestä.

Turkin edustajat Punaisen Internationalen kongressissa

Moskova. — Punaisen Taloudellisen Internationalen kongressiin on saapunut kaksi Turkin ammattijärjestöjen edustajaa, jotka ovat paenneet vankilasta. Heidät otettiin vastaan suosionosotuksin ja kongressissa hyväksyttiin päätös, jossa protesteerataan Turkin hallituksen toimeenpanemia työläisten ja kommunistien vainoja.

Öljykysymys kaiken takana Lausannessa

Saalistajat tunnustavat Mosulin öljyrikkauksien olevan tärkeimmän kaikista kysymyksistä Läheisessä Idässä.

Lontoo. — Nyt kun Turkki on luvannut liittyä Kansain Lititoon, uskotaan Mosulin öljykenttiä koskevan kysymyksen olevan helpompi ratkaista.

Öljyn sanotaan olleen tekijänä enempi kuin minkään muun, yksimpä kristittyjen vähemmistöjenkin suojeluskysymys lukuunotettuna, miksi neuvottelut liittolaisten ja Turkin välillä olevat raueta.

Englanti kieltäytyy poistumasta Mosulista.

Suur Britannia on kieltäytynyt suostumasta Turkin vaatimukseen, että Englannin on poistuttava Mosulin öljyalueilta. Englannin valttina tässä kysymyksessä on ollut, että hän on saanut mandaatin Mosulin alueeseen Kansojen Liitolta ja eikä voi sitä mandaattia luovuttaa Turkille ilman Kansain Liiton suostumusta.

Liittolaisten puhemiehen, markkisi Curzonin pakottaessa Turkkia liittymään Kansain Liittoon, käytettiin syynä kristittyjen vähemmistön asiaa, mutta ilmeisesti oli liittolaisilla mielessään Mosulin öljyalueet, jonka suhteen he päättivät järjestää tämän kriisin konferenssissa.

Nyt kun Turkki on päättänyt liittyä Kansain Liittoon, uskotaan kysymyksen olevan helpommin ratkaistavissa.

Mainarien miehuus taas auttoi

Sydney. — Nova Scotian kaivosmiesten yleislakon uhka on toistaiseksi ohi. Muutama päivä sitten uhkasivat mainarit tehdä yleislakon ellei Jos. Hest nimisen kaivosmiehen vahinkokorvausvaatimusta, minkä vahinkokorvauslautakunta oli hylännyt, oteta huomioon. Nyt on työläisten vahinkokorvauslautakunnan puheenjohtaja telefoonilla ilmoittanut mainarien union piirisihteerille J. B. McLachlanille, että uusien asianhaarojen nojalla Jos. Hestin juttu otetaan uudelleen käsiteltäväksi.

Jos. Hest kuoli loukkaantumisesta Glace Bayn kaivoksessa, vahinkokorvauslautakunta kieltäytyen myöntämästä korvausta hänen leskelleen, väittäen että vainaja ei ollut silloin oikealla työpaikallaan.

Mainarien vankka järjestyminen ja taistelukunto taaskin auttoi tässä asiassa.

Suuri kommunistienemmistö Moskovan neuvostoon

Moskova. — Lähes täydelliset tiedot Moskovan neuvostovaaleista osottavat 1,498 kommunistia ja 110 puolueetonta tulleen valituksi. Ainoastaan työläiset ja hallituksen virkamiehet saivat äänestää. Kauppiaat, keinottelijat ja työnantajat eivät omaa äänioikeutta Venäjällä.

Suomalainen puumassalasti myrskyn käsissä

Boston. — Bevilrede niminen höyrylaiva oli joutunut ankaran myrskyn käsiin Atlannilla tullessaan tänne puumassalastissa, jonka laiva oli ottanut Helsingistä ja Kotkasta. Laivan kansivarustukset olivat murskaantuneet hirvittävän myrskyn repimänä, mutta laivan onnistui kuitenkin ponnistella pienen, mutta urhoollisen miehistönsä kanssa Bostonin satamaan. Laivalla oli kaikkiaan 20,000 baalia Suomesta tuotua puumassaa, josta osa jätetään tänne ja loppu viedään New Yorkiin, Philadelphiaan ja Baltimoreen. Laivan kärsimät vauriot käsittävät dollareissa melkoisen summan. Lasti säilyi vahingoittumattomana.

Iloista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

— toivottavat —

seuraavat Sault Ste Marien liikemiehet:

Leadersin talvitavarat puhuvat teille

Neljä erikoista tarjousta meidän naisten tavarain osastollamme. Takkeja, pukuja, leninkejä, puseroita y.m. — hinnoilla, jotka eivät ole läheskään näiden arvokkaiden tavaraimme kanssa tasassa.

NAISIA KÄY ENEMMÄN JA ENEMMÄN «THE LEADER» KAUPASSA SENTÄHDEN ETTÄ ON ARVOKAS TAVARA JA HALVAT HINNAT

TAKKEJA

Raskaita vyön ja taskujen kanssa tehtyjä, kaiken mallisia takkeja. Tavallinen hinta $35.-00, nyt **$26.50**

Turkikisilla reunustettuja takkeja, arvokkaita, Beaverinen kaulus, tavallinen hinta $30.00, nyt **$19.75**

Turkiksilla reunustettuja hienoimmasta Amerikan villasta, tavallinen hinta $45.00, **$29.50**

Erikoisen arvokkaita turkiksilla reunustettuja takkeja, ainoastaan kuusi kappaletta, kaikki erilaisia, kaunis satini vuori, tavallinen hinta $65.00, myyntihinta nyt **$44.50**

LENINKEJÄ

Tricotine ja Serge leninkejä, hyvin tehtyjä, joita myydään tavallisesti $22.50, nyt myymme **$15.75**

PUKUJA

Serge ja tricoline pukuja, tavallisia kokoja 14 aina 20 asti, tavallisesti myyty $30.00 ja $35.00, nyt **$14.50**

Pukuja — Tricotine ja Velours, taval. $40.-00 ja $45.00, nyt **$24.50**

Iloista Joulua
JA
Onnellista Uutta vuotta

Räätälin tekemiä pukuja, kaikkia uusimpia muotoja, silkillä ja satinilla vuorattuja, taval. $49.50, puhdistusmyyntihintamme **$29.75**

HAMEITA

Mallihameita, erilaisia, raitaisia, sileitä ym. Tavallisesti $10.00, nyt **$4.95**

Hienoja Prunellahameita, uusia värejä ja muoteja, arvo $10.50, nyt **$7.95**

AJANMUKAISIA TAVAROITA.

Hinnoilla jotka teitä varmasti tyydyttävät.

Meillä on tavallista suurempi varasto tavaraa ja meidän pitää saada se myydyksi mahdollisimman nopeasti. Hinnat ovat erikoisen alhaiset jonka teki myönnätte tietäessänne että me myymme esim kenkiä seuraavilla hinnoilla: **$4.95, $6.95, $8.95.**

Miesten pukuja sekä päällystakkeja, arvoltaan $28.00, nyt **$14.50**
Arvoltaan $40.00, nyt **$24.50**
Arvoltaan $60.00, nyt **$37.50**
Arvoltaan $35.00, nyt **$19.50**
Arvoltaan $45.00, nyt **$29.50**
Ennen $75.00, nyt **$44.50**

480 Queen **THE LEADER, LIMITED** **Soo, Ont.**

Me kiitämme teitä tekemästänne liikkeestä

ja toivotamme teille kaikille

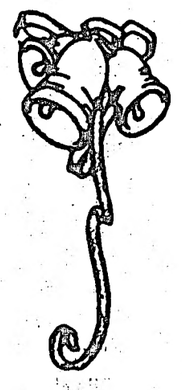

Ilosta Joulua
ja
Onnellista Uutta V:tta

MISS ALMA PETERSON

Perustettu 1895. — R. H. Knight, Ltd.

— Phone 45 —

300—304 Queen Street **Soo, Ontario.**

Toivotamme kaikille
ILOISTA JOULUA
ja
ONNELLISTA UUTTA V:TTA

Lääkkeiden, lääketavarain, Victrolan ja recordien pääpaikka.

Barnes Drug Co.
Kolme kauppaa
3 Queen St., 366 Queen St., ja 156 James St.

Soo'n Suurin Rautakauppa

KEHOITAMME TEITÄ KÄYMÄÄN MEIDÄN SUURESSA

Joulutavarain Näyttelyssämme

Sahoja, kirveitä, vasaroita, kelkkoja, lastenkelkkoja, luistimia, lumikenkiä, suksia ja kaikellaisia trappejä, lämmitys- ja keittouuneja y.m. y.m.

Hyödyllisiä ja sieviä joululahjoja.

Hienoa pöytäkalustoa, kaikenlaatuista. — Hienoja hopeatavaroita — Rikkaita hiottuja laseja — Hienoja kiviastioita — Pronssitavaroita — Työkaluja ja kalulaatikoita.

Käykää meillä ja me autamme teitä jouluostoksienne teossa tässä isossa kaupassa, isosta varastosta ja parhailla hinnoilla. Ja kaiken muun lisäksi me toivotamme teille iloista joulua ja onnellista uutta vuotta.

Cochrane Hardware, Limited

Sault Ste Marie **Ontario.**

Dr. W. G. Grigg
HAMMASLÄÄKÄRI

Royal Bank Building

Queen & Bruce St. St. Marie, Ont

— Phone 1848 —

McFADDEN & McMillan

Lakimiehet, Asianajajat, Notariot, y.m.

Konttorit Carney Buildingissa.

Uriah Mc Fadden K. C.
E. V. Mc Millan.

Sault Ste Marie — Ontario.

Edwin Keyes
RAUTAKAUPPIAS

Kauppa, jossa on arvokas tavara ja hyvä palvelus. — Ruotsin sahoja ja fiiloja aina varastossa.

Halvimmat hinnat.

Queen St., **Soo, Ont.**

Nipissing Stores, Limited

TEIDÄN VAATETTAJANNE

Kaikkia miesten ja poikasten tavaraa.

ONNENTOIVOTUKSEMME

Kaikille meidän suomalaisille tuttavillemme ja ostajillemme, pyydämme täten lausua sydämellisen kiitoksemme. — — —

ILOISTA JOULUA ja
ONNELLISTA UUTTA V:TTA.

W. L. Cherry — liikkeenhoitaja.

THE HOUSE OF SATISFACTION.

Se raha minkä olette käyttäneetmeidän kaupassamme, on otettu suuremmalla kiitollisuudella vastaan mitä te osaatte edes kuvitellakaan. Me kiitämme teitä kaikesta siitä kannatuksesta mitä olette antaneet meille kuluneella vuodella. Meidän ohjelmamme on: paremmat tavarat, parempi palvelus ja muut paremmuudet ensi vuodella. Te tulette huomaamaan edulliseksi käydä meidän kaupassamme hyvin usein.

Siksipä me kiitämme teitä erikoisesti teidän liikeystävyydestänne menneisyydessä ja toivomme teille v. 1923 mahdollisimman onnellista ja hyvää uutta vuotta.

ADAMS DRY GOODS

The House of Satisfaction.

24 Queen St. **Sault Ste Marie, Ont.**

Hyviä ja hyödyllisiä
JOULULAHJOJA
Koettakaa
T. E. SIMPSON, LTD.
Johtava huonekalu ja hautaantoimitusliike.
Queen ja Elgin katujen kulmassa

Puhtaasta villasta tehtyjä
ALUVAATTEITA
ALHAISIMMILLA HINNOILLA
KÄYKÄÄ KATSOMASSA
Hauskaa Joulua on meidän toivomuksemme kaikille.
JOHNSTONS
Miesten kauppa. 8 Queen St., E.

Suomalainen
Lihakauppa
369 Albert St. W., Sault Ste Marie, Ont.

Tuoretta lihaa kaikesta lajista.
Kalaa ja lintuja eri vuodenaikojen mukaan.

The Hussey Ferrier Meat Co., Ltd.

K. Arnion Ruokala
— sijaitsee —
113 Hudson St., eli seuraava ovi Tervo Kassun parturisapasta.
Ruokaa saatavana kuukausittain ja viikottain sekä aterioittain ja — on myös saatavana asuntoja. —
Sault Ste Marie Ontario.

K. TERVON
Parturiliike
— joka sijaitsee —
111 Hudson St., eli seuraava ovi Arnion ruokalasta
Hiukset leikataan sieväksi ja parta ajetaan. Kasvohierontaa annetaan.
Sault Ste Marie Ontario.

Toveritervehdyksemme
JOULUKSI
kaikille sorretuille ja pikku-tovereillemme sekä toivomme sunnuntaikouluille tervettä, varmaa, rohkeata ja tarmokasta toimintaa vuodella 1923.
Sault Ste Marie, Ont.
Sunnuntaikoululapset.

Luokkatervehdyksemme
kaikille luokkataistelijoille ja innokasta, varmaa ja satoa tuottavaa kasvtustyötä nuorison keskuudessa
Toivottavat
Kerttu Heino, Hilda Lemonkalma, Kerttu Lehtinen, Victor Rossi ja Erland Kuusela.
Sault Ste Marie, Ont.
Sunnuntaikoulun opettajat.

Canadan Työläispuolueen
Sault Ste Marian S. S. Osasto

121 Huron St. — Soo, Ontario.

— tervehtää —

valveutunutta proletaariarmeijaa, jonka tehtävänä on työväenluokan vapauttaminen

Kasvakoon proletaarien voima!

Hauskaa Joulua 1922, tarmoa taistoissa 1923!

toivottavat allanimitetyt

Alberta

THREE HILLS, ALTA.

Hilma ja Adam Louhela ja lapset

Lydia ja John Kanerva ja lapset

JOHAN LEPISTÖ

CARBON, ALTA.
William Lehto

THORHILD, ALTA
Tilda, Emanuel Hummer ja lapset
Lillian, muksut ja J. W. Pasanen
Elias Hummer

ABEE, ALTA.

Vilho Alho
Viktor Hill
Mike Hill

COLEMAN, ALTA.

CHARLES HILL ja LAPSET

Adolf Lehtinen
Abel Koivisto
Mary ja Emil Hill ja lapset
Rosa ja Jalmar Hedberg ja lapset
Oiva, Onni, Katri ja Antti Nurmela
Ida ja Kustaa Apponen perheineen
Elin ja Otto Suuronen ja lapset

CARBON, ALTA.

Fiina ja Oskar Hill

Fredi Macky
Matti Palm
Aili Mecky
John Macky
Wiljam Macky
Mr., Mrs. Erick Kahila ja perhe

BLAIRMORE, ALTA.

TOIVO RIIHIMÄKI
Blairmore, Alta, Box 261

Oskar North
Mary ja John North ja lapset
Mr. ja Mrs. Wehmas
Florence ja Edvin Saari
Tomi Mäki
S. Kivistö
Emil Lauttamus
Maemi, Lisi ja Aug Erkkilä
Valma, Elmer, Valter, Aliina ja Valter North
Sadie, Havery, Martha, Hanna ja Matti Järvi
Anna ja Arthur Apponen

GODDARD, ALBERTA
Eva. Harold, Lilian, Hellin, Hilma ja Samuel Porkka

CANMORE, ALTA.
Emel Niemi
Axel Gustafson
Leo Gustafson
Aino Gustafson
Adam Louhela. Box 122
Hilda ja Matti Paavola, Box 225
H. Paavola
Helmi ja John Ranta, Box 225

EMIL KOSKI, Box 122

Lyydi ja Gusti Paavola ja lapset
John Vuolle, Box 163
Wm. Kivi, Box 163
Adam Nousiainen, Box 163
Sandra ja Herman Gustafson, Box 213
David Keto, Box 163
Aino ja John Mackie ja lapset, Box 257
Maria ja John Niemi ja lapset, Box 163
Sanna ja J. Mackie, perheineen
Otilia, John, Alli, Aili, Airo, Alla, Aino, Arvo ja Aarne Reinikka, Box 155
Eppie Mackie ja Gordon Heathfield, Box 334
Mary ja G. Mackie, perheineen, Box 122
Ida ja Hendry Rekola
Jenny ja Hannes Saari ja Valder

ORION ALTA.
Leo, Henry, Riika ja Victor Laiho.

ROCKY MTN HOUSE, ALTA.

John Lamsa, Box 221
A. Riemula, Box 325
Victor Wuotila
Otto Harju, Box 247
Wilho, Hilda ja William Johnson, Box 267
Saima ja August Harju Box 247
Elsa Harju, Box 247

BINGLEY, ALTA.

Matt Deivis, Rocky Mtn House
Viljo, Hilda ja Nikolai Kohtala
Ida Laituri
Richart Kohtala
Wenni, Hilda ja John Kohtala
Lempi ja Andrew Sorvisto
Mary ja John Lake
Tenho, Alfred, Edi, Senja, Hilda ja Mike Anderson
Ensio, Isak, Antti, Mary ja Alex Johnson
Sylvia, Oiva, Sofia ja Sam Alanen
Meimi, Tauno, John Walter, Sanna ja Gust Huhtala
Ilmari, Jalmari, Irene, Sanna Siltamäki

BENALTO, ALTA

Eli Nikkola
Frank Nikkola
Gust Kalaputas
Victor Koski
Gust Maki
Henry Mammela
Matt Vuori ja perhe
William Vuori
Andrew Jarvin ja perhe, Sylvan Lake
Saimi ja Yrjö Salonen, Sylvan Lake
Matti ja Hilda Harju
Luvi Koski
Jacob Ropsfelt, perheineen
J. W. Kujala, Sylvan Lake
J. Kujala, Sylvan Lake
Jack ja Hulda Macky

Hauskaa joulua, 1922 ja iloista uutta vuotta 1923 kaikille pallonpelaajille toivottaa Alex Kärkkäinen

British Columbia

WEBSTERS CORNERS, B. C.

Taimi ja Arvi Isakson
Hilma ja Willehard Leino
Meeri, Lili, Laila, Lyyli ja Jäk Ranta
Minta, Kerttu, Helmi, Taito ja Vilho Katainen
Hilma, Lahja ja John Wionto
Hilja, Olavi ja Nestor Toikka
Anna, Arvo, Mauno ja Kaarl Hilberg
Amalia, Aune, Urho, Toivo ja John Rajala
Kusti Laine
Anni, Kerttu, Katri, Mirjam, Teuvo, Tarmo, Tauno ja Toivo Buska
Roosa, Raakel, Eppa, Yrjö, ja John Belta
Matti ja Vilho Mäki
Emilja ja John Lahti
Armi, Toini, Toivo, ja Arvo Skytt
Kaarl Henrikson
Henni, Aino, Leo, Pekka ja Kaarl Bell
Roosa, Niilo ja Aksel Nikander
Jenni ja Emil Raunio
Emilja, Kerttu, Lauri, Toivo ja Oskar Salminen
G. Sundgvist, osote: 2605 Bender St. E. Vancouver, B. C.

VANCOUVER, B. C.

Fanni Lehtinen
Fanni Korhonen
Bertha, John, Paul, Helen ja Matti Saasto, 2316 Turner St. E.
Kerttu, Elmi, Sylvia, Mini ja Joel Wepsälä 2224 Garden Dr.
John Hill
J. Palo
Oskari Hill
T. T. Tabell, perheineen 3302 Venobles St. E.
Emil Virtanen
E. Aalto 24 Powell St.
Saarijärven Valkopää Jussi
Putterin Jussi, Saarijärveltä
Ontarion Jussi
Jussi Perä
J. Seinäjoki
Antton Björkman, 3379 Charles St.
Väinö Ylioja, 3362 Venables St.
Kalle Toivonen, 134 Powell St.
Frank Nami, Steveston
Otto Ketola, 24 Powell St.
Matti Lind, 2605 Pender St. E.
M. A. Lind
Oskar Viitola, 24 Powell St.
Mrs. B. Mikkilä, 519 Salsbury Drive
Amanda & Kalle Kallio, 2605 Pender St. E.
Aili Harju, 2605 Pender St. E.
Elle, Kalle, Sohvia Ingeborg, Eva, Sohvia ja N. V. Niska, Fraser Arm P. O.
W. Mackie, 743 Keefer St.
Cascade Pool, 134 Powell St.
Oskar Roslunt, 728 Jacson Ave.
P. Petterson, 134 Powell St.
J. Klemola ja perhe, 571 Homer St.
Walter Kuitula
J. A. Moisio, 2605 Pender St. E.
Mrs. ja Mr. Niemi
Hugo Ranta
Mrs. ja Mr. Palmu, 618 Cordova St. W.
Oskar Uusitalo. 24 Powell St.
Eugen, Agda, Lempi ja Gust Autio, Georgia St. E. 714.
Antti, Annie ja M. Tapio 2054 Dundas St.
Esther Tanner
Jaakko Torola, 134 Powell St.
Gust Bintonen, 134 Powell St.
I. Keränen, 3362 Venables St. E.
Mrs. Carlson, 3441 Napier St. E.
Kauko, Aahti, Lilja, Helga, Hilma ja Oiva Lind, 3490 Napier St. E.
Ellen, Emma ja Emil Malmberg
Helvi, Ida ja Armas Romban, 3339 Charles St. E.
Sven, Serafia ja Carl Isacson, 2988 Union St. E.
Elsi, Pentti, Eino, Vieno, Ida ja Einar Streng, 3314 Venables St. E.
Mrs. ja Mr. F. Johnson, 2367 Georgia St E.
Riiku ja John Johnson, 2329 Georgia St. E.
Nelly Janson
Mary, Henry Roos ja neviattomat, 2605 Pender St. E.
Tyko, Ilmar, Hilma ja Emil Ihaksi, 2324 Turner St. E.
John Hill, 24 Powell St.
Toini, Mary ja Matti Asumaa, 2516 Georgia St. E.
Lauri Valtonen
Theodore Skytte, 2907—6th Ave. W.
Anna Lind, 26 Pender St. E.
John Höyhä, 3360 Parker St. E.
Olga Wallin, 1064—10th Ave. W.
M. Puranen
Emma ja Herman Vainio, 1172 Renfrew St.
Hilma ja Onni Puttonen ja lapset, 3217 Charles St. E.
John Mäki, 24 Powell St.
E. Pöyry, 5022 Hcestor St. South Van.
E. Janson
Nimetön
Sohvia ja David Ylönen, Victoria, B. C.
Esther Talpaka
Esther Walrog
Esther Korpi
Anton Korpi
Anton Karby
W. Bolky
Frank Suomi
G. Selenius
W. Erikson
Violet Reefe, 24 Powell St
Miss Hilma Lakstrom, 2605 Pender St. E.
Mr. & Mrs. H. Adams, 2605 Pender St. E.
Arne, Aili, Hedvig ja A. Ihaksi, 2216 Hastings St. E.
Irma, Jenny ja A. Ryler, 542 Clinton St.
Lydia ja Joseph Salo, 2743, Union St. E.
Olavi, Albert, Lydia ja Matti Laury, 2578 Georgia St. E.
Katri ja Mandi Eskola, 519 Salisbury Dr.
V. Räisä ja perhe
Rutolph, John, Amalia ja Emil Johnson, 3496 Georgia St. E.
I. Mariamaa R. R. No. 1 Steveston
Edith, Ellen, Edith ja Edvard Sainio, 2560 27th Ave. E.
Eva, Aili, Hilja ja Kalle Ojanen. 3225 Parker St. E.
O. Orpo, 134 Powel St.

Wm Kask Horse Shoe Hotel. 333 Columbia St.

Antti Alho
V. Luoma
J. Kannakko
Paavo T.
C. Sandels
Herman Lapua
Toivo, Emilia ja John Väkevä, 2549 Parker St. E.

CARLIN, B. C.

August, Senia, Amanda ja August Koski
Mike, Serafia ja John Mikkelson
Lorraine, Ronald, Sally ja Elmer Mikkelson
Sofi ja John K. Luoma
Lempi, John, Väinö, Ina, Viola, Walter, Saima, Serafia ja Kust Vuori
Arvi, Walfrid, Violet, Viljo, Felix, Sanna ja Gust Gustafson
Aili, Josefina ja Isak Harju

WHITE LAKE, B. C.

John Koski
Alma ja Otto Henrikson
Alma, Edvin, Albert ja M. Karlson
Liisa ja Jakob Koskimäki, perheineen
Mary, Sylvi, Vivian, Eino ja Kalle Palola
Osmo itte
Kreetta, Lili, Fanny ja Kalle Bergström
Ida, Vilho, ja Matt Päri
Aug. Latvala, Carlin, B. C.
Ida ja Victor Näykki perheineen
Jakob Rajala
John, Lyyli, Sulo, Alli ja Fiina Tuulari
Ida ja Kalle Pakka ja lapset
Hilja, Elsie, Ilmar, Vilho, Sylvi ja Kalle Kuoppala
Kaisa ja Matti Mäki perheineen
Jakob Pietarila
Alexandra, Roosa, Pesi ja John Rivers
Annie, Lilly ja Kust Koski
Rosa, Hanna ja E. West
Sanna ja John Luoma
Mary, Lillie, Lennard ja W. Vuori
Hilma ja Willie Osma
Hilda, Alli ja Nick Hill
Wm Koski
Kalle Ranta
John Tamminen

LANGLEY PRAIRIE, B.C.
Mrs Ita Walholm
Mr Kaarlo Walholm
Miss Lydia Walholm

CHASE RIVER, B. C.
Sanna ja Ferd Kivelä ja perhe
Minna ja John Kajola
Lisi ja Matti Haapala ja perhe
Gust Mäki
Eino, Mary ja Antti Maasanen
Elmer, Elvi, Siiri, Hellen Helmi, Fanny ja Alex Haasanen
Matti, Hilma, Martta, Hugo, Willie, Elvi, Fiina ja John Hagg
Annie Palo
Degla ja John Hieta ja perhe

NANAIMO, B. C.
Taimi, Hellen, Lempi ja Henry Aho
Ainu, Viljo, Emilia ja Ilu Ruuska
21 Wattkins St. Nanaimo B. C.

THREE VALLEY, B. C.

Paavo, Aino, Lempi ja Elias Petäjäniemi
Matt Keisala
Katri Nail
Sanna ja John Rantala

COB TREE, B. C.

Vilma, Ernest, Ilmi ja Nestor Alten, R. R. 1, Ladysmith, B. C.
Mr. J. Myllymäki, perheineen, R. R. 1, Ladysmith, B. C.
Mr. H. Ranta, perheineen, South Wellington, B. C.
Mr. A. Palo, perheineen, R. R. 1, Ladysmith, B.C.
John, Jorma, Hilma ja Väinö Söyring, R. R. 1, Ladysmith, B. C.
Edvin, Euphenia ja Hugo Hokkanen
Mr. Emeli Lampinen, perheineen, R. R. 1, Ladysmith, B. C.
Aili, Tilda ja John Poikonen, R. R. 1, Ladysmith, B. C.
Matti Marttala ja perhe R. R. 1 Ladysmith, B. C.
Väinö Nummela
Jenni, Eino ja Mrs. Lind, R. R. 1, Ladysmith, B.C.

LADYSMITH, B. C.

Sanni ja Antti Mäki
Kaisa, David, Sulo, Elsa ja Unto Altin
Mrs. ja Mr. Matti Torkko, perheineen
Ida, Victor ja Eino Altin
Matti Klemola
Mrs. ja Mr. G. Kemppaanen perheineen
Eini, Victor ja Thelma Niemi
John Wilson
Mary, Kalle, Tuulikki ja Voitto Klemola
Sanna, John ja Meimi Maunus
Mrs ja Mr. Antti Järvinen
Otto Niemi
Hilma, Adolph ja Albert Leaf
Tanell, Bentti, Aili ja Leo Sarlund
Katri Kinnunen
Lisi, John, John, Heikki ja Sylvi Maunus
Ida, Jalmari ja Vilma Erkkilä
Mrs. ja Mr. Paul Partta, perheineen
Hanna, Kalle ja Sulo Metsä
Mary ja Aino North
Mrs. ja Mr. Alvari Kotila, perheineen
Taava, Aleksi ja Martta Maunus
Santra, Iisakki, Uuno ja Eino Similä
Alina ja Victor Viikilä
Ina ja Fridiof Kääntä
Mrs. ja Mr. Antti Wakkuri, perheineen
Mrs. ja Mr. Matti Mikkola, perheineen
Mrs. ja Mr. Kusti Mäki, perheineen
Mrs. ja Mr. Jack Lake, perheineen

NORTH HILL B. C.
Ina ja Joe Sutherland ja lapset

SQUILOX, B. C.

Viola, Walder, Elmer, Nelvin, Selmi ja William Mikkelson

BOULDER, B. C.

Sylvi, Elmi, Linda ja Maikki Herickson

SOINTULA, B. C.

Emil Salo perheineen
Mary ja Henry Lahti
Arvi Pohto
Salo ja Hankanen
G. Gustafson
Helena. Fiina ja John Fredrickson

VAPAUS

Canadan suomalaisen työväestön äänenkannattaja, ilmestyy Sudburyssa, Ont., joka tiistai, torstai ja lauantai.

H. PURO,
Vastaava toimittaja.

VAPAUS

(Liberty)

The only organ of Finnish Workers in Canada. Published in Sudbury, Ont., every Tuesday, Thursday and Saturday.

Advertising rates 40c per col. inch. Minimum charge for single insertion 75c. Discount on standing advertisement. The Vapaus is the best advertising medium among the Finnish People in Canada.

Canadaan yksi vk. $4.00, puoli vk. $2.25, kolme kk. $1.50 ja yksi kk. 75c.
Yhdysvaltoihin ja Suomeen, yksi vk. $5.50, puoli vk. $3.00 ja kolme kk. $1.75.
Tilauksia, joita ei seuraa raha, ei tulla lähettämään, paitsi asiamiesten joille on takuukset.

Ilmotushinta kerran julaistuista ilmotuksista 40c. palstatuumalta. Suurista ilmotuksista sekä ilmotuksista, joiden tekstiä ei joka kerta muuteta annetaan tuntuva alennus. Kuoloilmotukset $2.00 kerta ja 50c. lisää jokaiselta muistovärsyltä; nimenmuutosilmotukset 50c. kerta, $1.00 kolmekertaa; avioeroilmotukset $2.00 kerta, $3.00 kaksikertaa; syntymäilmotukset $1.00 kerta; halutaantieto- ja osoteilmotukset 50c. kerta, $1.00 kolmekertaa. — Tilapäisilmotuksista pitää raha seurata mukana.

Vapauden konttori ja toimitus on Liberty Building, Lorne St., Puhelin 1038. — Postiosote: Box 69, Sudbury, Ont.

Registered at the Post Office Department, Ottawa, as second class matter.

Tiistain lehteen aijotut ilmotukset pitää olla konttorissa lauantaina, torstain lehteen tiistaina ja lauantain lehteen torstaina kello 3.

Joulu

Vanhat, vuosisataiset kristinuskon juurruttamat traditsionit ovat yhä vieläkin niin voimakkaat, että olemme pakoitetut näin työväenlehden joulunumerossakin niistä erikoisesti kirjoittamaan.

Koko kristitty mailma ja sen mukana, voipa sanoa suurin osa maailmaa, juhlii joulua «vapahtajansa», Jeesuksen Kristuksen, syntymäjuhlana, ollen tämä kristittyjen suurin juhla. Ja kristinuskon henkistä holhousta tässä suhteessa kunnioittaa koko porvarillinen mailma, sillä se tarvitsee uskontoa, tarvitsee kirkon apua pitääkseen suuria kansajoukkoja pimeyden ja tietämättömyyden kahleissa, jotta niitä voitaisiin paremmin vallita ja hallita. Laajat, tavattoman suuret kansajoukot omaavat vielä tänä päivänä kristinuskon opetukset ja sen antaman mailmankatsomuksen epäilemättä kaikella vilpittömyydellä, vieläpä syvällä hartaudella, johtuen siitä puutteellisesta valistuksesta minkä porvarillinen yhteiskunta heille näissä asioissa antaa. Porvaristoluokan suurelle osalle sitävastoin on kristinusko osittain muotoasia, mutta ennen kaikkea etukysymys. Uskonnollisten oppien avulla, kristinuskon helvetin pelotuksella ja taivaan autuuden lupauksilla voidaan helposti pitää kansan alemmat kerrokset nöyränä, alistuvana riistolle, sorrolle ja orjuutukselle alttiina joukkona, sillä opetaahan kristinusko, että vallassaolevia vastaan kapinoiminen on synti, rikkauksien haluaminen niinikään, jotka kaikki synnit isä jumala kiivaudessaan rankaisee, panemalla helvettiin synnintekijät. Rikkaille sitävastoin kristinusko antaa oikeuden rikkauksiinsa, opettaen, että «jumala on kullekin säätänyt osansa». Näin ollen on kristinusko rikkaille ja vallassaolijoille kaikin puolin edullinen ase.

Joulujuhlaakin pitää porvarillinen yhteiskunta juhlana, jolloin juurrutetaan entistä syvemmälle kristinuskon nyt jo suuresti horjuvia oppeja. Mutta myöskin siksi, että se osottautuu otolliseksi markkinaajaksi, jolloin köyhänkin kansan ostohimoa voidaan kiihoittaa, jouluvarustelujen, joululahjojen ja kaiken sellaisen nimissä.

Suomalainen työväestö, joka on suuressa määrin vapautunut kaikenlaisesta uskonnollisesta humpuukista, ilmeisesti on monta kertaa taipuvainen unohtamaan, kuinka tavattoman syvälle juurtunut uskonto tämänkin maan työväestön keskuudessa on. Mutta eipä itse nekään työläiset jotka jo antavat palttua porvarimailman uskonnolliselle petokselle ja humpuukille, ole vapautuneet vanhoista joulujuhlatraditsioneista. Vuosisatain juurruttamat tavat ovat niin syvälle tunkeutuneet.

Materialistinen historiankäsitys, joka perustuu tieteellisiin tosiasioihin ja sen mukaisen ajattelun kehittämään mailmankatsomukseen, kumoo kaikki uskonnolliset ja puoluskonnolliset tarut jonkun merkkihmisen (jumalan pojan) Jeesuksen Kristuksen syntymisestä. Niimpä, sikäli kuin todellista Juudan kansan historiaa tutkitaan niiltä ajoilta, ei tässä historiassa tunneta sellaisen miehen syntymää enempi kuin elämisvaiheitakaan. Joten kaikki tämä on Raamatun kirjoittajain silkkaa keksintöä alusta loppuun saakka.

Käsittäen kristinuskon tavattoman suuren merkityksen ja mitenkä porvaristo uskonnon avulla pitää työväenluokkaa pimeydessä, orjuuttaa ja riistää sitä kirkon ja kaikkien uskonnollisten pimittäjäin avustamana, on vallankumouksellisen työväenliikkeen yhtenä tärkeimpänä tehtävänä vieläkin kitkeä työläisistä pois sitä turmiollista oppia, mitä kirkko ja uskonnolliset laitokset yleensä kansan syviin riveihin pyrkivät istuttamaan ja niiden keskuudessa ylläpitämään. Parhain toimenpide tässä suhteessa on tietoisuuden levittäminen. Tietoisuus mailmankaikkeuden synnyn ja sen jatkuvan kehityksen laeista, kuin myöskin tietoisuus taloudellisen ja yhteiskunnallisen elämän laeista ja laitoksista. Tämä tietoisuus ainoastaan kykenee pois kitkemään leveistä kansanjoukoista uskonnollisen pimityksen harhakuvat. Ja vasta niistä täysin vapauduttuaan työläisistä tulee luotettavia, horjumattomia oman luokkansa vapauden puolesta taistelijoita.

Jos siis joulua täytyy vanhojen tapalakien mukaan järjestyneiden työläistenkin erikoisena juhlapäivänä viettää, niin viettäkäämme sitä juuri aivan päinvastaisessa tarkoituksessa kuin porvaristo. Kun nimittäin porvaristo kirkkonsa, kirjallisuutensa, sanomalehtiensä, puhujiensa ja kaikkien laitostensa kautta pyrkii käyttämään tuota vuosisatain juhlatunnelmaa erikoisesti kylvääkseen herkkiin kansanlasten mieliin entistä lujempaan uskonnollisia valeita, tehkäämme me tietoiset työläiset järjestöjemme, niiden laitosten, kirjallisuuden, sanomalehtien ja puhujaimme kautta kaikkemme, repiäksemme hajalle porvariston pimitys ja luodaksemme tilalle tietoisuuden kirkasta valoa.

Valon aika koittaa kerran

Jolun aattopäivinä päättyy vuoden pimein aika. Päivät alkavat vähitellen pidetä ja uusi valoisampi vuodenaika koittaa jälleen. Tästä johtuneena ovatkin esi-isämme, ennenkuin kristinusko on ehtinyt heidän luonnollisia vaistojaan ja tapojaan turmella, viettäneet kristittyjen joulujuhlan siasta valon juhlaa. He ovat iloinneet ja riemuinneet kaikella luonnon kansojen pilaantumattomalla ilolla valon ajan jälleen koittamisesta.

Ja ompa hyvinkin ilmeistä ja luonnollista, että historia tulee tässä suhteessa kertaamaan itsensä, niin että joulujuhlaa tullaan viettämään, niin pian kuin ihmiskunta vapautuu kristinuskon juurruttamasta taikauskosta ja turmeluksesta, taas jälleen valon juhlana.

Voisivatpa jo nyt viettää joulua valon juhlana ne, jotka ovat vapaita uskonnollisesta pimeydestä ja tapalaeista. Mutta kaikessa tapauksessa juhlailo ei voi olla täydellistä niin kauan kuin yhteiskunnallinen pimeys levittää yhä synkän, raskaan vaippansa ihmiskunnan suuren enemmistön ylitse. Kapitalistisen järjestelmän pimeyden, sorron ja orjuutuksen alainen ihmiskunta ei voi juhlia. Sitä painaa liian raskaasti vuosisatainen orjantaakka. Se ei kykene näkemään lähestyvää valoa. Se ei kykene saamaan juhlatunnelmaa.

Vasta kun yhteiskunnallinen pimeys ja kapitalistisen järjestelmän nostattama myrkyllinen usva on poistunut, koittaa todellinen valon aika. Ja vasta silloin voidaan ja suurilla kansajoukoilla on todellinen syy juhlia valon juhlaa, valon ajan koittoa.

Ja tämä valon aika koittaa kerran. Vanhan järjestelmän seinämien halkeilemisien lomista jo tuikkii valoa sieltä ja täältä. Ja tämä valo, vaikkakin ensin vuosisatoja pimeydessä eläville orjille häikäisevää, on kuitenkin rohkaisevaa, elähyttävää ja innostavaa. Sen kerran huomattuaan, siitä nautittuaan, he haluavat tätä valoa enempi ja enempi. Saadakseen sitä, tulevat he kerran murtamaan kapitalistisen järjestelmän yhä lahommaksi käyvät, ahdistavat ja valoa ehkäisevät seinämät kokonaan murskaksi.

Silloin koittaa myöskin yhteiskunnallisen valon aika. Päättyy vuosituhansia kestävä pimeys. Ja tämä valo tuo muassaan vapauden. Silloin juhlitaan valon aikaa, mikä ei tule enään milloinkaan päättymään.

Joulu ja porvarillinen armeliaisuus

Miljoonat kurjuuteen, nälkään ja nääntymykseen syössyt riistäjäluokka tahtoo joulun aikana käydä hyvästä kristitystä. Siksi sen kaikennimiset «armeliaisuus»-yhdistykset keräävät köyhille, yhteiskunnan osattomille joululahjoja. Ja kilvan tientävät herrat riistäjät heittämään muutaman penningin riistämiensä kurjimusten vatsan täyttämiseksi jouluaterialla. Laitakaupungin likapesissä, kurjalistohökkeleissä ympäri vuotta nääntyville jaetaan herrain joulualmuja. Porvarilehdet puhuvat ylistelevästi «jalomielisistä» lahjoittajista, jotka «eivät unohda köyhiä», vaikka ovatkin rikkaita ja ylhäisiä.

Koko manooveri pannaankin toimeen, ei porvarien ihmisystävyydestä, sitä ei heillä ole, ehkä muutamia poikkeuksia lukuunottamatta, vaan yläluokan ylistämiseksi ja ajattelukyvyttömien työläismassojen pettämiseksi ja pimittämiseksi. Ja kieltämättä työväenluokan heräämättömissä ja alhaisimmalla kehitysasteella olevissa joukoissa on vielä suuret joukot, joiden mahdollisesti heräävä tyytymättömyys voidaan ehkäistä puhkeamasta pitkiksi aikoja yhdellä ainoalla almulla. Ja tähän juuri tähtää porvarien joulualmut ja niiden yhteydessä harjoitettava viekas propaganda.

— Materialistinen monismi ei ole «ateismia». Ateismi on yksinomaan luokkavallan tuote ja häviää porvarillisen kulttuurin mukana. Ateismi on yksinkertaisesti henkinen anarkia, teollisen ja poliittisen anarkian heijastus henkimailmassa. Se on pelkkä yliluonnollisen jumalan kieltäminen, ilman rakentavien kehityspyrkimysten käsittämistä ja sen historiallinen paikka on muinaisjätteitten museossa, jossa kristillinen teologiakin tulee aikanaan löytäämään hiljaisen leposijan. Se seikka ettei materialistisella monismilla ole jumalaa, ei tee sitä yhdenmukaiseksi ateismin kanssa, enempi kuin kristinuskoa tekee yhtäläiseksi pakanuuden kanssa se seikka, että edellinen uskoo yliluonnolliseen jumalaan. Ainoastaan tietämätön ihminen voi syrjäyttää materialistisen monismin kopealla ja kieltävällä «ateismi»-termillä. — Lewis.

— Ihminen menettää uskonnossa oman luonteensa, riistää miehuudeltaan itsensä. Kun sitten uskonto menettää historiallisen kehityksen kautta valtansa ihmisjärkeen nähden, tulee ihminen huomaamaan heikkoutensa ja avuttomuutensa. Tällöin hänellä ei ole muuta pelastusta — jos hän haluaa jälleen saavuttaa miehuutensa — kuin jättää kaikki uskonnolliset aatteet ja palata vilpittömästi — ei «jumalan», vaan itsensä luo. — Marx.

Hävittävä sivistys

Totta puhuen ajattelin aina ennen Suomen työväenluokan kohtalonvuotta, että liikaa tässä tulee puhuneeksi: ei ole omistava luokka niin raaka ja törkeä kuin mitä olemme tulleet liikainnossa sanoneeksi. Välistä kyllä sattui yhtä ja toista, joka oli omiaan osoittamaan, että se oli rappeutumiskaudessaan ja sen takia valmis mihin ikänä hyvänsä. Mutta sittenkin: eikö joka tapauksessa ollut kysymys yksityisistä ilmiöistä, joista ei voinut saattaa edesvastaukseen koko luokkaa? Vaikea oli sulattaa sellaistakin, että työtätekevän kansan annettiin nähdä niin kauheata nälkää, kun kuitenkin ei ollut sellaista elintarvepuutetta kuin väitettiin. Kun niitä elintarpeita, viljaa, voita ja juustoa ilmestyi heti kohta sen jälkeen, kun työläiset oli nujerrettu niin ylöttömästi. Valkoisen armeijan muonitus ei kohdannut mitään vaikeuksia, mutta vain muutamia viikkoja sitten ei työnarmeijalla ollut tuskin mitään suuhun pantavaa. Ja ilmestyihän niitä ravintoaineita aikaisemminkin milloin vain rohjettiin kätkäjö pöyhiä. Loimaalta niitä lähti kymmenin ja sadoin kuormin liikkeelle Turkua kohti heti kohta, kun viljanhautojat — tosin kyllä **laittomasti** — pakotettiin maksua vastaan luovuttamaan viljansa nälkäisten käytettäväksi. Eikä se Aströmin valjastehtaallakaan tehty löytö ollut kauneudella pilattu: useita satoja säkkejä jauhoja piilossa kaikkein pahimman elintarvepulan aikana. Tosin tehtaan omistajalla — tai omistajilla — oli hänen kannaltaan varsin tyydyttävä selitys: jauhot tarvittiin liisteriksi ja liisteri «ryssäläisiin» satulatilauksiin. Mutta tällainen selitys oli kovin ontuva taholta, missä «ryssänviha» oli paraikaa kiehumapisteessään ja mistä tuli valkokaartilaisliikkeen tukipylväitä ilman, että valkoinen jalka yhtään takertui ryssänliisteriin. Vaikka eivathän ne jalat silloin takertuneet mihinkään, olipa niiden alle kasaantunut tahma sitten mitä hyvänsä. Muistan esim. elävästi suomalais-venäläisen vänrikin, taikka luutnanttiko lie ollut, joka harva se päivä pistäytyi toimitukseen pullo omatekoista toisessa, marxilainen käsikrja toisessa housuntaskussa, ja järkeili. Oli ankara sosialisti, ja kun kaupungissa samaan aikaan sattui olemaan poliisimestarin paikka avoinna, niin sopi kaikki niin mainiosti lomasta lomaan. Työnneuvoston oli vain toimitettava hänet tähän toimeen, niin saataisiin kerrankin poliisimestari sitä oikeata sorttia. Hän komennettiin myöhemmin toiselle paikkakunnalle, mutta täältäkin hän vielä lähetteli kirjeitä neuvostolle ja kehoitti painostamaan häntä kilpailevan, porvarillisten ehdokkaan ohi. Mutta sitten puhkesi luokkasota, jolloin toinen argumentti hänen housunsataskustaan pian varahti hiiteen, nimittäin se käsikirja: miehestä tuli valkokaartilaispäällikkö, ja pääsi hän tätä tietä ylenemään paljon nopeammin kuin mitä hän koskaan olisi tehnyt poliisimestarina. Hänen urhea luonteensa sai oikean toimialan, ja kun hän vielä muutti venäläisen ristinimensä suomalaiseksi, niin ei tietysti mikään estänyt häntä vähin erin tulemasta majuriksi ja lopuksi erään suuren paikallisen suojeluskunnan päälliköksi, ja parempaa ja sopivampaa päällikköä ei tämä suojeluskunta koskaan olisi voinut löytää, kuten huomaatte. —

Mutta tämä kaikki kuvaa enemmän niiden kulttuurin valvojain yleistä luonnetta, joihin olen ollut tilaisuudessa tavalla taikka toisella lähemmin tutustumaan, kuin heidän raakuuttaan. Kaikkienhan on herra siunaa valvottava etujaan, ja kun tämä tapahtuu niin, ettei jälkeen päin joudu **liisteriin**, niin mitäs snomista siinä on. Ja sitä vastenhan omistava luokka käy tyyriitä kouluja ja sitä varten sillä on siveysopettajansa, ja varsin kuulut, kuten Suomessa, että kaikesta selviydytään, että kaikki voidaan selittää. Ja kun neljä-, viisikymmentä sanomalehteä ja yhtä monta kirjailijaa ja runoilijaa jälkeenpäin selittää, että kaikki kävi all right, niin mitä sanomista siinä — tottakai nämä sen paremmin tietävät kuin työväenlehtien räysääjätoimittajat, jotka ovat puheenpartensa oppineet siltasaarella ja kuritushuoneessa!

Mutta ei voida auttaa, että yksi ja toinen asia sentään aina on liikaa, selitettiinpä sitä sitten niin taikka näin. En tahdo ollenkaan kosketella murhia. Sillä niistä on niin häilyviä tietoja, toiset sanovat, ettei sellaisia ole ollenkaan suoritettu, toiset taas puhuvat kymmenistätuhansista. Ja kun porvarislehdet, joissa on valistuneita toimittajia, sanoivat, että «se ja se oli palkkansa saanut», niin ei kai mitenkään voi olla puhe murhista, ja miksi niistä puhumalla aiheuttaa lehden lakkautusta? Seikka on toisarvoinen, kysymys on vain työläisistä, ja ettei ne ole paljonkaan väärtejä, siitä saa selvän aukaisemalla minkä tahansa valkoisen sankariromaanin taikka runokirjan, jonka tekijän avut on palkittu yleisistä varoista.

Mutta kun sivistyttämistoiminta, suurpiirteinen, kansan parhaiden johtama kulttuuriliike lainaa muotonsa juoppohullulta, joka pikkuäijien kanssa taistellessaan särkee huonekalut, pirstoo ikkunat ja tallaa kodin kaunistukset jalkainsa alle, ryhtyy toisin sanoen tolkuttomaan hävitystyöhön raastaa ja tahrii, niin ei voi olla muuta kuin ymmällään. Ja sitä enemmän ymmällään, kun on kysymys voitetun omistain pikku arvojen tuhoamisesta ja raiskaamisesta.

Näin omin silmin valkaisun jäljet «Kansan Tahdon» huoneustoissa. Jos sinne olisi taistelun melskeessä viskattu pommi, niin ei se olisi saanut aikaan **tällaista** tuhoa. Se olisi vain rikkonut koneita ja huonekaluja, mutta se ei olisi ottanut kelloa seinältä ja tarkoituksellisesti iskenyt sitä säpäleiksi, ei konttoorikirjoja kaapeista ja hyllyiltä ja valellut niitä sivu sivulta musteella, ei lyönyt ovia sisään eikä kumonnut joka ainoata kirjasinkehikköä suulleen, sillä pahantekijän pommi hutkasee miten sattuu, mutta pahantekijä ihminen — ihmiseläin, kuten Zola sanoisi — herkuttelee siivottomuudellaan, hävittää ylimalkaan ja täydentää sitten työtään syventymällä erikoiskohtiin. Ja se mitä siellä konttori- ja painohuoneissa näin, se oli jotakin siivotonta, jotakin, joka tempasi jalat kulttuuritekijäin alta ja istutti heidät omaan soastukseensa. Tällaista raakuutta ei voi verrata mihinkään, korkeintaan jakavat sen ne, jotka tulivat jälkeenpäin ja rosvosivat ruumiilta nimen. Ja kuitenkin kaikitenkin: sankarit, jotka tässä olivat ansaitsemassa mitalia taikka valkoista ruusua, eivät tietenkään olleet ihmistä kummempia: olivat vain lukeneet mitä valkoiset mestarikirjailijat ja porvarislehdet olivat työläisistä kirjoittaneet, ja olivat sen takia valmiit suorittamaan mitä joku taikka jotkut — ja näitä ei tarvinnut kaukaa hakea — yllyttivät heitä tekemään. Toden totta, ne, jotka heiluttivat moukaria ja pirstoivat koneita ja kalustoa, ne eivät tässä olleet syyllisiä, vaan ne kaulusvalkoiset, jotka olivat vähin erin sammuttaneet niukan ymmärryksensä ja ihmisyytensä haukkumalla työläisiä raakuudesta, parjaamalla nälän ja toivottomuuden ärsyttämiä ja kyllästyttämiä ihmisiä ominaisuudesta, joka oli parjaajain kaikkein oleellisin sielunpiirre.

Tietysti olisi hassua väittää, ettei työväenluokalla olisi ollut maineensa pilaajia siitä huolimatta, että kokonainen joukko omiatuntoja uuvutti itsensä freneettisillä varoituksillaan, ylväät yksilöt, jotka eivät luokkasodassa mitään muuta tehneetkään eivät silläkään saaneet mitään aikaan, joututivatpahan vain itse sorahautaan taikka **kuritushuoneeseen**. Mutta on huomattava, että työväenluokan raakimukset ovat moneen kertaan saaneet «palkkansa», kun taas sivistyneiden hulikaanit kiire vilkkaa selitettiin koskemattomiksi, aivan kun oltaisiin oltu selvillä siitä, että rangaistavat teot olisivat saattaneet koko luokan — joskaan ei nyt juuri kuritushuoneeseen, niin ainakin auttamattoman huonoon huutoon. Ja siksi toiseksi on otettava lukuun, ettei nälkä, turvattomuus ja orjasuhde suinkaan ole eikä voi olla mikään hyveenkoulu, joskin itse koko luokkasota sekä numerollisesti että tosiasiain valossa kiven kovaan osoitti, ettei työväenluokka luokkana ollut raain.

Mutta silloin varkain valkoisen kulon jälkiä «Kansan Tahdossa» silmäillessäni — sanon varkain, sillä ylenpalttinen ritarillisuus oli minutkin huiskauttanut painolain ja kaikkien lakien ulkopuolelle, kun en uskonut Kiannon ja muiden väärien profeettain niin äärettömästi suosittelemaan verisaunaan enkä sillä kertaa vanhimpana miehenä lehdessä kaukana maailman rajojen ulkopuolella tarttunut siihen täkyyn —, silloin ajattelin, **ettei tämä voi olla missään muualla maailmassa mahdollista.** Ajattelin, että tällainen voi käydä laatuun vain maassa, minkä «kulttuuri» on nuori ja minkä yleisen mielipiteen muokkaajat, kirjailijat, sanomalehtimiehet ym. ovat omaa kaliiberiaan, verrattomia kustannusyhtiöiden kirjailmoituksissa, mutta vajavaisuuttaan katoavia maailman näkövinkkelissä. Ajattelin ettei missään muualla voitaisi suorittaa jotakin näin järjetöntä; vaalia lakien ja hyvien tapojen pyhyyttä mutta sitä tehdessä rikkoa kaikkia lakeja, kaikkia hyviä tapoja.

RAHAA SUOMEEN

Kurssi Smk. 35:00 Canada dollaris

LÄHETYSKUSTANNUKSET:

LÄHETYSKULUT: 40c lähetyksistä alle $30; 50c lähetyks. $30—40; 60c lähetyks. $40—$60; 75c lähet. $60—$100. Yli sadan dollarin 25c sadalta dollarilta lisää. — Sähkösanom. lähetyksille $3.50 lisämaksu.

Torontossa ottaa rahavälityksiä vastaan A. T. Hill, 957 Broadview Ave.

Pilettejä Suomeen ja Suomesta tänne.

Tiedustelkaa hintoja y. m.
Suurimpien valtamerilinjojen valtuutettu asiamies.

VAPAUS,
BOX 69, SUDBURY, ON

Pilettiliike tehtävä J. V. Kannaston nimessä.

Tästä, viimeisestäkin harhaluulosta, on kuitenkin ollut hyvää aikaa päästä. Sillä näyttäytyy, että yläluokan tendenssi on joka maassa sama, ja sitä räikeämmin silmiinpistävä, mitä korkeammalla sivistystasolla omistavan luokan aktiivisin ryhmä on. Kaikki kelpaavat sen välikappaleiksi, kuten Suomessa, missä tsarismin matalamielisimmistä nuolijoista tuli valkoisen vallan äänekkäimmät ja raivokkaimmat kuuluttajat ja tukipylväät, ja missä tsaarin armosta vapaaherralliseen säätyyn «kohonneet» loistopainokset tukahuttavat tavallisten kansalaisten äänen, yhdessä luikurien kanssa, joista useampi kuin yksi on veljeillyt santarmien kanssa taikka pannut täytäntöön lakeja ja asetuksia, joiden alla ei ole ollut muuta kuin Seynin taikka Bobrikovin nimikirjoitukset. Juuri ne vapaudensankarit esim., jotka Hindenburg lähetti avustamaan Suomen valkoisia, ja joille tusinakirjailijoina kynät Suomessa niin kauniisti rapisivat, ovat tulleet omassa maassaan kuuluiksi attentaateistaan tasavaltalaista, «laillista» vapautta vastaan; heidän riveistään on tunnetuimmat kapinoiden järjestäjät ja valtiolliset murhamiehet. Ja Italian porvaristo, suurporvaristo, on palkannut palvelukseensa miehen, jolle ei suinkaan lait ja asetukset tee haittaa, ja joka on ollut vastakin valmis palvelemaan jumalaa taikka perkelettä ta Hänen miehensä ne juuri ov meiseksi antaneet vakuutuks tä, ettei sivistyksen hävity ole mitään suomalaista erik tetta, vaan että se on kan listä tavaraa. Turinalainen lehti juuri ilmoittaa, että su essaan hävitystyötään Turini ressa työväentalossa — tais jälkeen, kuten Oulussakin — sivat fascistit myös taloon tun polyklinikin, missä an maksutonta lääkärinhoitoa ty yhdistyksen jäsenille! Tämä jo kaikki porvarillisen raa ennätykset, jopa kerman kilp nitkin omistavan luokan loi pylöissä, missä eivät sairaa läislapset saa edes säilyke puhumattakaan nyt riittäväs vinnosta ylipäänsä.

Ja kun tällaisten mainetöic hua kuuluu vähin joka maast saanemme hyvällä omallat vakuuttaa itsellemme, ettem dellakaan ole sanoneet liikaa että omistava luokka deka saan kykenee käyttämään va vittäviä voimia ja juuri raa saan on aikoja sitten ja kertaan sivuuttanut köyh luokkana. — Kössi Kaatra.

Päiväsakot

Ja Natsaretin kirvesmies,
tuo tuttu humanisti,
läks, kussa kutsui tuskan lies,
kuin aina alttihisti.

Ja vetos siihen jumalaan,
min sanaa papit pauhaa
ja kuuluttavat kuulut m
suut suulaat kaikki jau

Hän tuhat vuotta, parikin
jo vaiti vaiva seuras,
kun syytön sortui suruihin,
kun piinan parku meuras.

Ja lausui: «Kokonainen
nyt kärsii nälän vaivaa;
siis isoovalle leipäs jaa,
kai tuntoas se kaivaa.»

Mut kuuli vielä, kuinka maa
nyt kokonainen kärsi,
ja riutui ilman auttajaa,
kun pettuaan vain järsi.

Mut vauras virkki vast
«Oot profeetta sä väärä,
ja rangaistuksen raskaha
sun saada tästä määrä.

Se matkasauvaan tarttumaan
sai humanismin miehen.
Hän alas astui taivaistaan
niin tutun tuttuun tiehen.

Oot kavaltaja! Kansan s
m e sääsimmehän manaa
kun vaarantaen vauraud
nous törkeenä se tanaa

Ja kääntyi kortteleihin työn,
kuss' aina nähdään nälkää,
ja lausui: «Veljiänne yön
te unohtako älkää!»

Ei rikastuta rakkaus.
Kas, kuolema se juuri
ja kansaintappo. teurast
on aarreaitta suuri.

Ja niinkuin aina ennenkin,
kun kolkuttaja hyvyys,
taas aukes uksi hökkelin
ja aukes syönten syvyys.

Se meidän kassat kartu
se palatseja nostaa.
Ken kuollakseen, se kuo
Mut sulle tahdon kosta

Ja köyhä antoi ainoan,
ah, antoi tyhjästäänkin,
suust' antoi purrun kannikan,
niin niukan ennestäänkin.

Ja santarminsa saatti lu
ne epäröineet eivät,
vaan villitsijän kytki n
ja tyrmähän veivät.

Ja pisaroista kurjuuden
suur paisui auvon meri,
kun käskijänä ikuinen
nyt veljen vaisto, veri.

Ja raadin eteen raaste
mies Natsaretin jälleen,
sai sietää vainon vanh
ja entisilkun tälleen.

Mut liian suuri nälkämaa
ja nälkä, ropo lesken
ei suista surmaa katkeraa —
työ kaunis kuihtuu kesken.

Mut ristille ei salvumies,
muun tuta sai vain pa
kun rakkauden käskyn
Sai sadan päivän sakon

Ja Natsaretin salvumies
käy palatseja kohti,
käy missä manna-aitat ties,
ja kolkuttaa niin tohti.

Mut uudelleen jos uska
hän juosta suden suuhu
niin varokoon, taas muu
hän käydä ristinpuuhun!

Kössi Ka

Hauskaa Joulua 1922, tarmoa taistoissa 1923!

toivottavat allanimitetyt

Alberta

BELLEVUE, ALTA

Mrs. ja Mr. Carlson ja lapset
Mrs. ja Mr. Mattson ja lapset
Mrs. ja Mr. Haimila ja lapset
Mr. Lund ja lapset
Mr Mäki ja Lapset
Mr. Weda
Mr Staudinger
Mr Wiertola

British Columbia

BOWIE, B. C.

Wieno, Mary, Lauri, Amanda ja John L. Kari
John Saunamäki ja perhe
Frank Ronn
Jack Hautala

TOIVOTAN

kaikille raatajatovereille
Hauskaa joulua
sekä
Tarmokasta taistelua ja parhainta yhteisymmärrystä
v. 1923.

John Jackson
Box 149, Anyox, B. C.

Saskatchewan

STEELEDALE, SASK.

Kerttu, Helli ja Mike Mukari
Wentla, Wilho ja Henry Pappila
Mr. John Eskelinen
Mrs. ja Mr. ja lapset Tammela
Mr. Wiljam Koski ja pojat

SAWYER, SASK.

Mrs., Mr. ja Edvard Hauta
Mrs., Mr. ja Wilhart Kallio
Mr. August Bang
Mr. Leo Isacson
Mr. John Joki
Mrs. & Mr. Selim Mäki
Mr. Arvid Niska
Mrs. & Mr. John Koski ja lapset

BEECHY, SASK.

Leonard Jacobson
Miss Helmi Jacobson
Mr. Walter Kari
Mrs. ja Mr. John Jacobson

ALFORD, SASK.

Hilda, Wieno, Lilja ja John Särkilahti

SHAUNOVAN, SASK.

Leina, Johan, Emel, Anna Voitto ja Walter Turunen, Box 29
Svante Kivelä
Hilma, Mike, Irja, Edvart, Impi ja Arthur Salo, Box 232
Sanfri Raketti, Box 261
Antti Hulmi, Box 261
Antti Mikkonen, Box 232

MACRORIE, SASK.

Wm Järvenpää
Aarne Järvenpää
Yrjö Järvenpää
Aino Järvenpää
Jaana Järvenpää
Meimi Järvenpää
W. Maki
F. Vanne
Henry Rapakko
Chas Rapakko
John Ylioja
Chas Juntunen
Viktor Markkula
Saimi Karppinen
Elli Lahti
Mary, Hellen, Lauri, Benhard, Albert ja Frank Annala
Emmi, Reino ja Elias Karppinen
Ida ja Oscar Leppä, perheineen
Mimmi, Aili ja Viktor Markkula

ABBEY, SASK.

Lauri, Antti, Anna ja Niilo Nieminen

BIRSCAY, SASK.

Henry Hietala
Cash Hietala

LUCKY LAKE, SASK.

Isaac Hansson

BEINFAIT, SASK.

Mainaripoika, Box 143

DUNBLANE, SASK.

Emil, Hannah, Lesli, Einar ja Hilljard Tammi
Jack & Liinu Mäki, perheineen.
Elvi, Saimi ja August Pulkka, Box 15
Hilja, Aino, Emma ja Wm Perälä
Reino, Uuno, Tyyne ja Albert Särkilahti
Niimi, Leo, Olga ja Anton Pinomäki
Elina & Henry Rautio
Bertha, Frank, Lizie & Mike West
Eli ja Nestor Simonson
William Maunu
Roy Ibbitson
Eemel West
Emel Maunu
Hilja & Hjalmar Hauta
Fridjof Makie

Ontario

A. C. RY. MILE 154 Soo, Ont.

Hilda ja Matti Dahl, perheineen, Soo, Ont.
Hilkka, Jorma, Aino ja Hans Hormavirta, 141 Kohles St. Soo, Ont.
A. C. Ry. Mile 154
Helmi, Olavi, Liina ja Valle Mattson
Helle, Hulda ja Anselm Kuusisto
Orvokki, Heikki, Emma ja Otto Laahanen
Linda ja Bruno Aho
Torsti ja Emmi Siltala
Emeli Mättö
Svea Marjaniemi
John Lintula
Emeli Ranta
Alexs Erkkilä
Heikki Järvi
Kalle Mäki
Wiljami Tammi
Elis Riekko
John Mäki
John Krekilä
Erkki Nikkilä
Arvid Syrjälä
John Nikkanen

SHINING TREE, ONT.

Aatu Lehto
T. A. Leino
Hannes Sula
Kassu Raunio

BISCOTASING, C. P. Ry ONT.

Irja, Mauno, Olga, Yrjö Leppänen
J. Koskela, perheineen

SIOUX LOOKOUT, ONT.

Emmi, Leo ja Kalle Johnson

Impi, Eino ja Viktor Johnson

Rauha, Reino, Elssi ja Kalle Anttila
Aili, Viljo, Hilja ja John Rastas
Taata, Kaarin, Wilma ja Yrjö Orrenmaa
Sylvi, Sulo, Keeti ja Emil Hilli

Mr. Antti Kettunen

Miss Rauha Johnson
Mr. Einari Nurmi

SIOUX LOOKOUT, ONT.

ILOISTA JOULUA
ja
KAIKKEA HYVÄÄ UUDELLE VUODELLE

—toivottaa—

kaikille vierailleen ja tuttavilleen

North Star Boarding & Rooming House

Sioux, Lookout, Ont.

Omist. P. J. Kupiainen.
P. O. Box 12

RATTOISAA JOULUA
ja
TARMOA VUODELLA 1923

—toivotamme—

kaikille liikkeemme kannattajille

Sioux Lookoutin Virvokejuoma Co.

Ehrola & Närvönen
Box 208.

MATTAWA, ONT.

Smerts, Karl, Eufemia ja Kalle Koivisto
Box 15

A. C. RY. MILE 249 ONT.

Miss Saima Eskelinen
Johan Pentti
Saima ja Ivár Pentti
Miss Miina Mäenpää
Konsta Hirvonen
Heikki Lehtinen
David Salmi
Theodor Korpela
Emil Maki
Väinö Hamunen
John Mäki
Viktor Frits
Frank Kivelä
Theodor Harju
Kalle Mäki

TARMOLA, ONT.

Niilo, Hilma ja Arvo Hietapakka
Erick, Anna ja Alvar Hill
Toivo, Tauno, Emmi ja Sam Freisting

TORONTO, ONT.

Veikko, Hendry, Martha ja Geo. J. Oinonen, 75 Dingwall ave.
Nelly, Aili, Hilma ja J. H. Oinonen, 513 Perth ave.
Allan, Oma, Impi ja Vilho Illberg, 488 Brock ave.
Arvo, Aarne, Hanna ja Aatu Korhonen, 812 Pape ave.
Tilda ja Kalle Peltonen ja Irja Lujanen, 177 Blackthorne ave.
Kaarina, Reino, Hilma ja Arvid Storberg, 20 Milan St.
Doora, Eero, Alma ja Aug. Manninen, 18 Milan St.
Helga, Elvi, Mandi ja Emil Erickson, 211 Boon ave.
Helmi, Alma, Helmi ja Väinö Malm, 30 Sproatt ave.
Anni ja Vilho Putila, 36 Manchester ave.
Lyydia ja Alex Anderson 21 Greenwood ave.
Aino ja Anton Nieminen 139 Willow ave.
Elsie ja Johan Vainio, 141 Willow ave.
Minie ja Lauri Johnson, 86 Greenwood ave.
Olga ja Ewert Jokinen, 310 Richmond St. W.
Aino ja Oscar Kauhanen, 37 Victoria Park ave.
Maria ja Aksel Keskinen 175 Bellefair ave.
Aino ja John Pelarder, 184 Pape ave.
Walma, Helmi ja Matti Wirta, 174 Bellefair ave.
E. Rautiainen, perheineen 310 Richmond St. W.
Kalle Latva ja perhe 201 Browning ave.
Martha, Aili, Eino, Emilia ja Jussi Hämäläinen, Long Branch, P. O. Box 317
Bertha ja Olga Rönkkä, 561 Ave. Rd.
Eeva Kohvakko, 18 Milan St.
Hilma Hill, 1132 Broadview ave.
Veera Nieminen 44 Widmer St.
Lyydia Wilen 44 Widmer St.
Elin Koivunen 310 Richmond St. W.
Martha Sarkinen 55 Beverleg St.
Anna Korpi, 123 Portland St.
Margit Vuori 60 Ethel Ave.
Vieno Rasila, 488 Brock Ave.
Aune ja Rauha Latva 201 Browning Ave.
J. Johnson, 712 Dufferin St.
Eino Johnson, 44 Widmer St.
Aarne Niemi, 101 Browning Ave.
Väinö Virta, 174 Bellefair Ave.
Toronton Pojat — U. J. T. — V. B. T. — J. L. A. — V. A. W. ja H. R. 957 Broadview Ave.
Elma, Lili, Aili, Aino, Vieno, Emma ja Nikolai Flink, 73 Dingwall ave.
Salli, Maija, Signe, Ida ja J. W. Ahlqvist, 27 Alcorn Ave.
Anna Kansanen, 35 De Lisle Ave.
Martha Beck 116 Madison Ave.
Helmi ja Heikki Mononen, Long Branch P. O. Box 287
Aili, Yrjö ja Irene Lindala, 23 Alcorn Ave.
O. K. Jokela, 68 Muriel Ave.
I. K. Peltonen, 177 Bellefair Ave.
Lyydia Järvis, 61 College St.
Walma, Väinö, Elli ja Väinö Währn, 68 Muriel Ave.
Sulo, Aino, Lauri, Anna ja Kalle Lehto, 25 Alcorn Ave.
Paavo ja Anni Silenius, 83 Eaton Ave.
Karin, Armas ja Aina Gröndahl, 121 Chester Ave.

KIVIKOSKI, ONT.

Alex Palm
Mikko Lappalainen
Pekka Lääperi
Alexander Hietala
Emil Blixt
Arne Hämäläinen
Eero Varis
Uuno Koskinen
Reino Koskinen
Kusti Wikström
K. W. Lakström
John Matson
Eino Johnson
Aili, Fred, Erick, Hanna ja Alvar Lagg
Ivar ja Helena Lukkarinen
John ja Maria Luostarinen
Jack ja Emma Luhtala, perheineen
Heikki, Yrjö, Hili ja Elli Lappalainen
Lauri Peterson perheineen
Ida ja Ivar Lyytinen, perheineen
Kirsti ja Antti Pitkänen, perheineen
Ellen, Aili, Viljo, Väinö, Elvi ja Fred Kainula
Agda ja John Korhonen

WARE, KIVIKOSKI.

Annie, Lea, Raakeli, Rauha, Selma ja Kaarlo Aaltonen.

NAIRN CENTRE ONT.

Maija, Aini, Eino ja Walder Janson
Mari, Aune, Urho, Eino ja August Junkala
Siiri, Wiesti, Kukka, Heili, Wirma ja John Wirta
Tilda ja John Silta
Amanda, Otto ja Kalle Laurila
Maija, Hilma, Emmi, Jenny ja John Leppänen
Maija, Signe, Emmi, Ansi ja Wm Person
Erika, Elli, Alli, Eino ja Wiktor Soini
Lyydia, Wili, Mikko, Oskar ja Otto Salo
Miina, Aarne, Einar, Ireini, Teresi ja Frans Stenroos
Anna, Arvi, Vieno, Voitto, Vilho, Vaile, Vennie ja Matti Tuomi
Mrs. & Mr. ja Marja Devidson, Wermillion River
Ida, Olga, Eino, Manu, August, Walter ja

Tapani Kuisma

Anna, Arne, Olavi, Rolf, Aili, Arvo ja August Läntti, Nair Centre.

H. EDWARDS

Toivon hauskaa joulua ja onnea uudelle vuodelle 1923 kaikille liiketuttavilleni.

Nairn Centre, Ont.

Nairn Centre, Ont.

R. B. HALL

Toivon hauskaa joulua ja onnea vuodelle 1923 kaikille liiketuttavilleni.

Me Lepolan campan runnarit ja työläiset

—toivomme—

HAUSKAA JOULUA V. 1922
ja
TARMOKASTA TAISTELUINTOA V. 1923

Kalle Jalonen
Matti Johanson
A. Reinikainen
Wiljam Haapa
Anna Poutanen
J. Syrjä
Aug. Wirta
Setä
Jack Pelto
Otto Mäki
T. Toivonen
Halikosta

Osote: Missanabie C. P. Ry., Ont.

Mileage 64 — Lepolan Nystyrä.

QUIBELL, ONT.

Vieno, Mary ja Joseph Mäki
Helvi, Hilma ja Adam Asikainen
Milja, Arvo, Eino, Irja, Olga ja John Majonen
Toini, Fiina ja Otto Asikainen
Emil Hill

A. C. RY. MILE 154 ONT.

Frank Järvenpää
Walter Gronlund
Yrjö Gronlund
Kunnari Gronlund
Anto Syrjänen

A. C. MILE 154 Selin camp, Ont.

Alina ja Alex Varmanen
Sntra ja Juljus Hanson
Hulda ja Kija Koski
Emil Minkinen
H. Hämäläinen
Arvid Laine
John Uhlbak
Kusti Ranta

LEVACK, ONT.

Vappu, Aatami, Eva, Kerttu, Anna ja Kalle Sorjonen, Box 63
Veikko, Linne, Hilda ja Antti Ketola
Alma ja John Pulkkinen ja lapset, Box 47
Kopsalan Kassun koko känki, Box 74
Selma, Edwin ja Toivo Kauppinen, Box 72
Esa Peltoniemi joukkoineen, Box 55
Alina ja Kalle Anttila ja lapset, Box 41

MILE 68, A. C. RY. Krmpotich Camp

Enne ja Selmi Koskela
Hilma ja Heikki Kulmala
Toivo, Lydia ja Arvo Nirkkala
Atte Lindgren
Ivari Jukkara
Evert Harju

POTTSVILLE, ONT.

Viljo, Eero, Sandra ja Matt Wesa
Franck Kallio
Vennu, Ida ja Jack Rekelä
Kalle Niemi
T. Tuominen
Aino, Mandi ja Nick Rein
John Puska
Katri, Eino, Yrjö, Siinto, Fiina ja Antti Lehtimäki
Arvo, Jyyli ja Hjalmar Laamanen.

KIRKLAND LAKE, ONT.

Fabian Nousiainen
Adam Näkki, Box 84
Abel Rajala,
Rikhard Peltonen, Box 11
Herman Piesanen, Box 11
Kalle Rinta, Box 11
Abraham Perätalo, Box 11
Juho Korkeamäki, Box 11
Vikki Hill, Box 11
Aleksande Korpi, Box 11
Onni, Oiva, Maiju & Kalle Niemelä, Box 73
Ella, Martha & Davi Nieminen, Box 20
Anni, Hilda & A. Toivonen, Box 73
Saidi, Eugen, Meeri & Ilmari Rantala, Box 15
Aino, Aimo, Arvo, Aino & John Virta, Box 34
Sirkka, Fanny & Vikki Salminen, Box 23
Ida & Arvo Serenius, Box 61
Mandi & Robert Lindfors, perheineen, Box 23
Felix, Fabi, Frans, Fanny, Lempi & Arvo Mäki Box 11

Helen, Oiva, Helena & Hjalmar Lind.
Box 10.

CREIGHTON, ONT.

Torsti, Toini, Tauno, Hemi ja N. Kolari, Box 306
Tauno, Ainu ja Emil Sochascki, Box 348
Hellen, Lempi ja A. Saari, Box 16
Sylvia, Tyyne ja K. Maki, Box 18
Helvi ja Tilda Maki, Box 18
Hugo, Heedi, Olavi, Hilda ja J. Laine, Box 88
Vilho, Aili ja H. Maki, Box 21
Toini, Toivo, Lisi ja J. Luukko, Box 10
Alli, Linne ja J. Suoranta Box 78
Edvart, Emil, Hilda ja E. Kiviaho, Box 141
Emelia ja K. Nurmi Box 288
Heikki Ruotsala, Box 38
Taisto, Paula ja J. Länsi, Box 179
Reino, Sanni ja Fanny Vettenranta, Box 179
J. Hill, Box 92
Siviä, Taisto, Hilda ja K. Saari, Box 288
Irja, Lyyli ja K. Kauppinen Box 154
Sylvia, Vieno, Ellen, Linne, Liisa ja M. Riihimäki, Box 154
Wili Seppälä, Box 124
Mrs. ja John Seppälä ja lapset, Box 124
Aino, Sirkka, Lyyti, Lyyti ja A. Maki, Box 185
Aune, Sanni ja V. Maki, Box 38

LAPPI, KIVIKOSKI, Ont.

Hemmi, Hilja, Tuovi, Tauno ja Tyyne Kallinen
Kassu, Alma, Sali ja Reino Kauppi
Matti Kivinen, perheineen
Kalle Koivisto, perheineen
Mary, Ivar, Vilho, Rudolf ja Maymie Henrikson

MOND, ONT.

Esa, Reino, Aura, Mirjam, Tilda ja Matti Heikkilä Box 34
Aune, Leo, Senja ja Väinö Alho
Leo Ojala
Oiva, Signe, Sanni ja Kalle Kuukkanen Box 39
Anton Tonttila, Box 55
Walde, Reino, Sofia ja Konsta Hernesmaa Box 8
Harry, Vilho, Henry, Martha ja Paavo Manninen
Selma, Tauno, Meimi, Sulo, Olavi ja Helmi Mattinen
Aatos, Mauno, Eero, Mandi ja Yrjö Passi
Leo, Sofia ja Otto Järvi Box 41
Matti Järvi, Box 41
Viesti, Toivo, Toini, Unto, Aliina ja Axel Tuomi
Kauko, Saimi ja Mikko Mäki
Esther, Nellie, Jenny ja Niilo Niemi Box 10
Väinö, Aino, Olga ja Matti Manninen
Viljo, Eino, John, Lizzie ja Mikko Hill
John V. Nikkinen

TASHOTA, ONT.

EMIL STENVALL
Tashota, Ont.

SAULT STE MARIE, ONT.

Ida ja Victor Rossi 546 Railroad Ave.
Therese, Hilda ja Sven Nurmi, 361 Cathcart St.
Ida ja John Aalto 121 Huron St.
Mandy, Alex ja Reino Hill 357 Cathcart St.
Hilda ja Chas Tervo 346 Albert St. W.
Hilda ja John Lemonkalma 326 Albert St. W.
Olga ja Eino Perkiö 305 Albert St. W.
Erland Kuusela 236 Huron St.
Ida, Hiskias ja Aili Hämäläinen, 121 Huron St.
Aino Kauppinen 357 Carthcart St.
Kerttu Heino 178 Albert St. W.
Fanny Wilson ja mukulat 44 St. Andrews Terr.
Impi Hytönen 326 Albert St. W.
Martha Kolari 326 Albert St. W.
Sophia, Nestor, Aino, Aune, Ilmari, Aili ja Viola Mäki, 67 Birch St.
Lempi Niemi 548 Wellington St. W.
Linda Sandell 121 Huron St.
Rakel Niemi 121 Huron St.
Elvi, Wili ja Aulis Koski 521 Charles St.
Aino, David, Arne, Einar, Taimi ja Thyra Nieminen 119 Pardec Ave.
Ida, Arvi ja Lissie Syrjälä 305 Albert St. W.
Hilja, Evert, Irene ja Niilo Erkkilä, 185 Wilcox Ave.

Mary, Chas ja mukeut Tuumanen, Colonial House 874 Queen St. ....

Richard Wintturi 350 Albert St. W.
Hilma ja Joonas Mäki 305 Albert St. W.
Lyydia, Edwin ja Victor Kesti, 346 Albert St. W.
Tilda, Hilja, Elsi ja Kustaa Aarnio, 113 Hudson St.
Onni Niemi 153 Gore St.
Ida, Kalle, Maiju, Katri, Kerttu, Wiljam Lehtinen 326 Albert St. W.
Eliina, Tyyne, Ireeni ja Einar Hautala, 305 Albert St. W.
Kustaa Wekberg, 569 Superior St.
Fiilus Ranta, 569 Superior St.
Hilda, Taimi, Ereni, Into ja Victor Lähde, 326 Bloor St.
Hanna, Kerttu, Kaarina, Viljo ja J. A. Heinonen 178 Albert St. W.
Naimi, Görda ja Richard Walden, 222 Albert St.
Fanny ja Reino Wiclund, 128 Cadcard St.
Oscar Sandel, 569 Superior St.
Arvo Pentinmäki 452 Superior St.
Eino Laakso, 274 Sixt Ave.
Sophi, Esther, Vilho ja Väinö Lehti, 305 Albert St. W.
Maria, Helle, Voitto, Sulo ja John Hietala, 305 Albert St. W.
Victor Rimpilä, 350 Albert St. W.
Victor Tuominen, 569 Superior St.
Erland Kallio, 332 Albert St. W.
Anna, Bruno ja Kalle Kauppinen, Torendorus, P. A.
Ingeri, Oscar, Aili ja Kalle Wesala, 357 Cathcart St.
Rauha Kauppinen, Torren Torrus
Feelis Liikala, 108 West St.
Hilma, Tuure, Kaarina ja August Änkilä, 189 Cathcort St.
Lisi, Wivi, Kerttu, Lempi ja Victor Hill, 335 Albert St. W.
Elsa, Aino, Teressia ja Wennus Joki, 230 Andrews Tr.
Alma, Martta, Helmi ja Kalle Ranta, 548 Wellington St. W.
Sanni, Laura ja Alex Qvist, 113 Wallace Ter.
Fiina, Lempi, Senja, Toivo ja John Hyyppä, 296 Cillier St.
Mildred, Maria ja Otto Toivonen, 130 Wallasee Ters
Maria Allan 130 Wallace Ters
Winifred, Hulda ja Niko Mäki, 130 Wallace Ters
Lempi, Sylvi, Ellen, Elma, Lilja ja Devit Martikainen, 156 Wallace Ters
Maria, Jenni, Toivo ja August Saari, 220 Wallace Ters
Aino, Herold, Ensio ja Ed. Wessa 28 Wallace Tr.
Sanni ja Uuno Jokiniemi 220 Wallace Ters
Tilda, Toini, Arvi ja Kiija Laakso, 274 Sixt Ave.
Sigrid, Meimi, Aili, Frans ja Piiter Pyykkönen, 345 Douglas St.
Edit, Elli ja Oscar Leppänen, 173 Huron St.
Hilma, Chas, Wm. ja Chas Häyrinen, 154 Albert St.
Hulda, Anni ja Oscar Lampi, 452 Superior St.
Kristiina, Impi, Arvo, Helvi Aino, Vili ja Victor Saari 22 Edinburg St.
Aliina, Onni, Arttu, Arvo ja Oscar Hill, 140 Mile A. C. Ry Ont.

BURRIT, ONT. via Mattawa

Katri ja Emil Saari
John, Senja, Vili, Aino, Arthur, Richard, Maria ja Tom Matson
Viesti, Kaino, Toivo, Sofia ja Matt Holm
Viljo, Walter, Alvar, Ida ja Victor Rinne
Uuno, Aili, Eino, Mari ja Matti Saari
Eero, Walter, Lilja, Lydia ja Victor Maki
Tauno, Mauno, Eino, Elle Anna ja Matti Viitala
Lydia, Lea, Hilja, Aili Helmi ja Jalmar Vuorio
Mauno, Aili, Aarne, Emmi ja John Norena
Sylvi, Jenny ja Wiljam Kangas
Fiina ja Heikki Piiparinen
Edvard Ahopelto
Einari Kangas
Vilho, Tuovi, Suoma, Elvi Meimi, Aili, Herman, Lili Sanna ja Herman Hill
Sam Niemi
Heikki Kaartinen
Siiri, Vertti, Tauno, John, Anni ja Siiri Hendrickson
Bruno, Helli, Uuno, Mary ja Alfred Huhta
John Mattila

A. C. RY. MILE 68 ONT. CO. CAMP

Mirjam, Martha ja Tom Holm
Ellen ja Walentiin Aho
Juho Laine.
Ellen Thomson
Armas Thomson
Otto Hänninen
Hannes Grosten
Oskari Seppälä
Sylvi, Tauno, Arvo, Eeva ja Nestori Kauppi
Martha Huhtala
Alex Mäki

AARNE, IDA ja ANTTON MÄKI
ja
VÄINÖ LUOTO
Preneveau, Ont.

HEARST, C. N. R. ONT.
Box 49

Aina, Hugo, Senia, Toivo ja Väinö Siren

Hearst, Box 49,
C. N. R. Ont.

W. J. ROSS
Kaikkia ruokatavaraa
Nickel & Prospect St.
kulmassa
Cobalt, Ont.

A. C. RY MILE 68 Camp 5, Ont.

Matti Henrickson
Allen Holmberg 346 Albert St. Soo, Ont.
John Lemonkalma
Victor Koski
Walte, Maiju ja Urho Kataja

MILE 154 A. C. RY ONT.

Lempi, Soini ja Fred Wiita

A. C. RY ONT. MILE 138. Camp 7.

Kirsti ja Lauri Kauhila ja lapset
Kalle Rantanen
Voitto Hill
Jack Tamminen
Isak Valkama
Elo Tuomi

PENHURST, C. N. RY. ONT.

Hulda, Walma, Aira, Walter ja Matt Aho
Henry Aho
Wille Erickson
Pete Semenuck
Henry Dumont

BEAVER LAKE, ONT.

Walfrid Ranta
Antti Karvinen
John Nyyman
Kalle Jalonen
John Salminen ja perhe
Laura, Urho, Lempi ja John Luoja
Pirkko, Ellen ja Tom Kopra
Hilda ja Kusti Ranta

MILE 68 A. C. RY. E. Mäkis Camp Ont.

Hanna, Leo ja John Panttila
Linda, Martta ja John Linti
Hulta, Yrjö ja Lauri Tähti
Hilja, Laura, Reima ja Emeli Mäki
Väinö Janakka, perheineen
Akseli Leppänen, perheineen
Matti Nikkinen, perheineen
John Salo
Miss Anni Aho
Atte Hytönen
Anttoni Mäki
Eedi Mäki
Erland Ogrein
Iisak Pollari
Oscar Juusola
Matti Jalone

QUARTZ, ONT.

Martta ja Hilda Ojanperä
Eliina ja John Kaukoliin perheineen
P. Meriläinen
Karl, Kerttu, Impi, Mary ja Abel Vauhkonen
Sulo I. Väinö J. Tauno
Hj. Ida K. ja Matti Siitonen
Hessu, Ressu ja Georg Isberg
Matti ja Edvart Tiihonen
Aili, Mary ja Hj. Manninen
Huugo Erikson
K. Tervo

WINDSOR, ONT.

Mr. E. Väisänen
1089 Louis, Ave.

LARDER LAKE, ONT.

Irja, Hilja ja Victor Salo
Aune, Pentti, Maria ja John Virta
Hilda ja Topias Nylund
Antton Järvi
Pauli, Oiva, Aili, Siiri, Mandi ja Jacob Kemppi
Pertta ja Arvo Kari
Toivo, Mari ja Sven Westenburg
Martta, Aili, Toivo, Frank ja Hanna Linski
Victor Joki

TORREN TORRUS, ONT.

Aili, Ahti, Alppi, Aino ja Anselm Mäki

ROSEGROVE, ONT.

Peter Väisänen, perheineen
Hilja ja Pekka Hiltunen
Iida ja David Pokki
Maria ja Lauri Alm
Elisabeth ja Leonard Salo
Tyyne ja Antti Nyholm
Fanny ja John Koivula
Jenny ja Walentin Mäki
Helena ja Gust Heino
Taimi, Hilma ja Vester Lohikoski
Femmi, Arvo ja Kalle Korhonen
Hanna, Vilho ja Simo Savola
Heikki Korhonen
Konstu Kuoppala
Lauri Haapala
Mandi ja Adam Eskelinen
Peter Muttilainen
Tilda Häkkinen
Laila, Anni, Hilja ja John Aaltonen
Jenny, Aili, Liina, Maria, Toivo ja Alex Rautanen
Siiri, Linnea, Harvey, Sulo, ja Harvey Hill
Maiju, Eero ja Dan Hela
Alina ja Valte Konkare

NAIRN CENTRE, ONT.

Albin Manninen

VERMILLION RIVER ONT.

Leo, Reino, Olga ja John Murtonen
Tilta ja Tom Jutila

CREAN HILL, ONT.

Helga, Ingeri, Kukka, Kerttu ja John Poutanen
Signe, Viljo, Lydia ja Kalle Alanen
Eino, Leo, Annie ja Kalle Kilpinen
Hulda ja Peter Hallikainen perheineen
Tauno, Fanny, Katri ja Jaakko Kitinoja
Edi, Eugen, Oiva, Otto ja Lauri Tahvanainen

SULTAN, C. P. R. ONT.

KATRI ja ANTON NUTIKKA
Sultan, C. P. R. Ont.

SULTAN, VIA RIBOUT C. P. R. Ont.

Inkeri ja A. Huuskonen

NIAGARA FALLS South Ont.

Soffi, Toini, Sulo ja Oskar Lehto, 4 Joe St.

PELLINEN & JARVIS C CAMP. Argolis C. N. Ry. Ont

Matti Kumpula
John Piispanen
Alma, John, Lempi, Yrjö Kylli, Olavi, Taisto, Vieno ja Saima Pellinen
Nikodemus Piispanen
Arnold Jarvis
Väinö Ruoho
Peter Mankinen
Miina, Kalle, Martta, Mei ja Kalle Pellinen
Niilo Ojanperä
Tauno Kihlström
Sam Luhtanen
Martti Mäntylä
Oskari Kratz
William Tenho
Ilmari Perttula
Isakki Kivelä
Nikolai Porri
Arvo Linko
Toivo Järvi
Jussi Suomu
Jussi Uusitalo
Manu Tolppanen
Frank Lehto
Eino Lambert
Arttu Helin
Raakel, Armas; Helmi ja Jack Kannisto
Jussi Sorvari
Hjalmar Mäki
Matti Kuula
Martta ja Matti Koski

LONG LAKE ONT.

Viesti, Anna ja Simo Purola
Viljo, Katri, Tilda ja Vi Hänninen
Olavi, Sanelma, Viesti, Senja ja John Salmi
Jussi, Vaila, Margret, Ellen ja Antti Ranta
Väinö Nordlund
Toivo, Helmi, Alma ja Luoma
Anna ja Elis Lantto, perheineen
Arvi, Aino, Aarne, A
Anna ja Arvi Mäkinen
Ja mummo Mäkinen
Sylvi, Anni, Eero, Va Mary ja Ilmari Mäki
Tilda ja Nikolai Virta perheineen
Lempi ja Jani Salo, perheineen
Hilda ja Albin Rissan
Aune, Ester, Aino ja Aho
Mandi ja Jussi Kortes
Anna ja Oskar Ahlgre perheineen
John Järvi
Jack Järvi
Autu Marttinen
David Porkatti
Tuulikki, Ida ja Jus Tuokko, Copper Cli Box 187
Alex Majava, perhein Rheault Via Sudbur
Ida ja Yrjö Mäkinen
Emma ja David Hänni perheineen

Muittarin salmi. — katin vuori

Parhainta onnea trä reille toivottaa
Paavo Tynnyrimäki
ja
Tynnyrimäki nuore

KELLY LAKE, ON

Rauha, Arne, Loyisa David Haapala, Box Copper Cliff
Hilmer Haapala
Yrjö Haapala
Aino ja Kosti Laine
Riikka ja Kalle John perheineen
Anni ja Emil Ojala
Martta Mäki
William Marttinen, äitineen
Anna ja Antti Kaks perheineen
Eino Jackola ja ne

QUIBELL, ONT

Niilo, Impi, Leo, Ai Nestor Koskinen, Q Ont.

L. M. Hakala
M. H. Hakala
Filip Hendrickson
Kalle Aho
Toivo ja Jacob Haka
William Närvänen
Ida, Frans, Allan ja Hakala
Maria, Irene, Antti Antti Huusko
Uuno, Mary ja Jack Anttila
M. Kenni

HOYLE P. O. ON Canada

LEONARD LAAK Hoyle, P. O., Ont.

VICTORIA MIN ONT.

Tuorin perhe

BANKFIELD, C. N ONT.

Toivo, Heleena ja Kokko

United Provision Company

So. Porcupine, Ontario.

ARVOKKAIDEN RUOKATARAIN,

LIHAN JA HEDELMIEN MYYJÄT.

Suomalaisten liikkeelle annetaan erikoinen huomio.

UNITED PROVISION COMPANY

The Store of Plenty

TALVI ON TULLUT!

Meillä on täydellinen varasto miesten, naisten ja lasten vaatetavaroita, sangen kohtuullisilla hinnoilla. Näinollen teidän kylla kannattaa käydä meidän kaupassamme.

Suuri varasto Joulutavaroita.

Meillä on varastossa Hartt kenkiä.

Piakkoin avaamme akenttuurin Rex vaatteille. — Tehkää ostoksenne meiltä.

Sky Bros

So Porcupine, — Ontario.

Dalton & Cunningham

Phone 39. — P. O. Box 346.

LIVERY & TRANSFER

Kun tarvitsette hyvän palveluksen kohtu hinnoilla, joko hevosia taikka autoja, niin — — kääntykää meidän puoleemme. — —

Me emme nuku milloinkaan!

Arvokkaiden tavarain kauppa

KUIVIA TAVAROITA

Käykää katsomassa meidän naisten ja lasten joulutavaroita ennenkuin teette jouluostoksenne.

Meillä on myöskin hienoja joulutavaroita.

Ostakaa aikasin.

RUOKATAVAROITA

Varastossamme on erikoisen hyvä valikoima kaikkea mitä tarvitaan jouluna.

Tulkaa katsomaan meidän joulu-varastoamme. Hyvä palvelus taataan.

Ostakaa nyt.

MIESTEN OSASTO

Kaikkia parasta miesten tarpeitten alalla. — Kenkiä, jalkineita, ropesseja, päällyskenkiä, y. m.

Olemme agentteja Jaeger Willa ja Leishmens mitoille tehdyille puvuille

Ostakaa usein.

TOIVOTAMME KAIKILLE ILOISTA JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!

REAMSBOTTOM & EDWARDS

South Porcupine, Ontario.

Renesanssi ja sen olemus

Fuchsin «Tapojen historian» mukaan.

Ihmisten aineelliset harrastukset, ne määräävät lopuksi heidän elämänsä muodot, heidän kulttuurinsa. Kun elämän taloudellinen perustus muuttuu, muuttuu myös nk. henkinen elämä. Uuden taloudellisen periaatteen syntymistä seuraa aina uudet luokat uusine harrastuksineen ja sen vuosi myös uusine katsantokantoineen, mutta tämä periaate purkaa taikka muuntaa myös kaikki kohtaamansa luokat.

Mitä pohjimmaisemmin ja kumouksellisemmin periaate työntäytyy esiin, sitä selvemmäksi käyvät rajalinjat. Ja aina muodostuu kokonainen vallankumouksellinen aikakausi, joka päättyy vasta, kun uusi periaate on käsittänyt kaikki elämän alat, enemmän tai vähemmän muuntanut ne ja kun ne elimellisesti mukautuvat uuden maailmanvallitsijan, uuden lainlaatijansa alaiseksi.

Tällaiset vallankumoukselliset ajanjaksot ovatkin suuremmoisimmat näytelmät mitä ihmiskunnan historia on ylipäänsä tarjonnut. Niissä on aina määräävässä asemassa luova ja sen vuoksi on niissä aina suuruutta, kauneutta. Näköranta laajenee, henki saa lentimet. Uskonvarma tulevaisuusaavistus käy läpi kokonaisten luokkien, niin, jopa kansain ja maanosain. Rohkeus ja yritteliäisyys tulevat ennen muita hyveiksi. Intohimot kohoavat aina suuremmoisuuteen. Suvaitsevaisuuden laita on niin ja näin molemmin puolin. Väistyvät luokat taistelevat pyhinpäinsä puolesta. Kohoavat luokat ovat harvoin hentomielisiä, eikä koskaan teeskentelevia ja asettavat mahtipontisesti historialliset oikeutensa historian päiväjärjestykseen. Mutta uusien luokkain helmassa kasvaa samaan aikaan yhteiskunnallisista hyveistä kaunein: epäitsekäs solidarisuuden tunto, joka arvelematta uhraa persoonat asialle. Vanhat ennakkoluulot kumotaan kovakouraisesti. Kaikkea olevaa arvostellaan. Mutta yhtä rohkeasti kuin revitään maahan, rakennetaan myös uutta. Tuotantokyky kohoaa äärettömiin. Mielitään muokata uudelleen kaikki, alistaa tahtonsa alle kaikki, vaatimukset ovat mitä suurimmat. Sen vuoksi onkin kypsyys ihanne, niin henkisesti kuin ruumiillisesti. Ei lupaava nuorukainen taikka kukkaansa puhkeava neito vaan mies ja nainen puolipäivässään. Miehen on oltava sekä Apollo että Herkules samassa persoonassa, nainen Venus ja Juno.

Tällaiset ajat ovat yhtä rohkeita suoritukseltaan kuin tahdoltaan. Luomista joka hengenveto. Ja mitä ne luovat, saa katoamattoman ikuisuusarvon leiman. Tällaiset mullistuksen ja kumouksen ajat ovat kohottavia jokaiselle terveelle järjelle. Vain poroporvarit, jotka aina mielivät saada «rauhansa», tuntevat niitä kohtaan salaista kammoa. Mutta kaikki terveet, henkisesti rikkaat ihmiset tuntevat luomisen ja onnen päihtymystä. Ja tästä syystä on tällaisina aikoina ei ainoastaan yksi Hutten vaan satojatuhansia, jotka tuntevat, että «henget ovat heränneet, on nautinto elää.»

Sellainen ajankohta oli **renesanssi**, suuremmoisin kumouskausi mitä uudempi aika on kokenut — ennen maailmansodan luomaa, joka vielä on niin täynnä pimeyttä ja hätää, että useimmiten on vaikea nähdä suurta siinä.

Kansallisuuksissa ja kansallisissa kielissä otti renesanssi suuren askeleen eteenpäin kehityksen pyrkimyksessä suurempaan taloudelliseen ja kulturilliseen yhteyteen. Ennen ei ollut olemassa kansallisuuksia, enempää kuin kansallisia kieliäkään. Valtiot olivat useimmiten lukemattomain keskenään vihamielisten eturyhmäin sekamelska ja sen vuoksi äärimmäisen höllästi koossa.

Keskiajan pieni yksikkö, kylä taikka kyläryhmä, muodosti koko maailman. Joka ei ollut tämän pikku yhteyden jäsen, oli täällä vieras-vihollinen ja kokonaan oikeudeton. Keskinen olemus oli välttämättömyydellä tuhansiin pikku osiin hajaantunut kirkontorninnäkökanta. Yhdysside naapurien kanssa luotiin vasta yhteisen vaaran hetkellä mutta purettiin se hetikohta kun vaara oli ohi.

Tämä tila pohjasi keskiajan taloudelliseen perustukseen, luontaistalouteen. Tuotettiin vain omaa tarvetta ja tavallisesti itse kaikki, ruoka, vaatteet, asunto, työkalut. Läänitysherralle maksettiin veroa sitä vastaan, että saatiin hänen huveiltaan aseapua. Mikään suurempi yhteiskunnallinen tarve ei johtanut maanteiden rakentamiseen — siten tuli luontaistalous pysyväksi, kuten vieläkin syrjäisillä seuduilla.

Mutta tämä idylli — mikä itse asiassa oli kaikkea muuta kuin idylli — ei voinut jäädä ikuiseksi. Työnjako johti työprosessin yhä yksinkertaistetuimpiin muotoihin. Siitä itsenäinen käsityö ja myöhemmin kauppa. Ensimäinen työnjako oli tuottavaa työtä tekeväin miesten ja heidän keskinäiseen puolustukseensa eroitettujen toveriensa: sotilasten välinen. Vähitellen tuotettiin täten yli oman ja kylän tarpeen ja tällöin täytyi alkaa vaihdon toisten kyläin kanssa. Tämä johti markkinain muodostumiseen liikenteen luonnollisissa solmukohdissa. Mutta niihin kasaantuneet tavarat olivat alituiseen naapurien ja ympäriharhailevien rosvojen uhan alaisina. Tällöin oli kylän kehitys linnoitetuksi kaupungiksi selvä.

Yhä enemmän kehittyvä käsityö muuttui yhä enemmän ja enemmän tuotannoksi voittoa varten, ja sen vuoksi tarvittiin vaihtovälinettä. Tällöin saapui kaikkien aikain kumouksellisin tekijä: **raha**—historiaan «Raha oli», kirjoitti aikoinaan Kautsky, «jota jokainen otti ja jokainen tarvitsi, ja millä voitiin saada kaikkea: kaikkea mitä feodaalinen tuotantotapa tarjosi: persoonallisia palveluksia, talo ja koti, ruokaa ja juomaa, mutta myös joukko esineitä, joita ei voitu tuottaa kotona perheessä, esineitä, joiden omistaminen tuli yhä enemmän tarpeeksi ja joita ei voitu saada muulla tavalla kuin rahalla. Rahoja hankkivat, tavaraa tuottavat taikka tavaroilla kauppaakäyvät luokat saivat yhä suuremman merkityksen. Ja käsityöläismestari, joka lain säätämän rajoitetun kisälliukumäärän tähden saattoi saavuttaa vain vaatimattoman varallisuuden, joutui pian kauppamiehen varjoon, jonka voiton raivo oli kyltymätön, jonka kapitaali oli kykenevä rajattomaan laajentamiseen ja — mikä ei ollut vähiten mieluista hänelle — jonka kauppavoitot olivat suunnattomat.»

Mutta rahatalous vallankumouksellistutti myös ihmisten koko ajatus ja tunne-elämän. Kauppamiehessä luontui nykyaikaisen porvarin ensimäinen muoto. Keskiaikaa, taloutensa pakottamine kollektivismineen seurasi nyt raju individualismi, pää asiassa luonnollisesti suunnattu rahanhankintaan, kuten tänäkin päivänä.

Liike alkoi ensiksi Italiassa, ja sitä seurasi järjestyksessä Espanja, Ranska ja Saksa. Kaikkialla johti tarve tavaratuotantoon ja kauppa kehittyi maailmankaupaksi ja johti täten europalaisen ihmiskunnan askel askeleelta pois keskiajasta.

Tämä vallankumouksellinen kehitys saavutti huippunsa 1400- ja ennen kaikkea 1500-luvulla. Kaikissa maissa luotiin mitä ihanimpia ja kypsimpiä taidetuotteita kaikkea laatua, mitä rikkain, kansalliselle kielelle rakennettu kirjallisuus. Kapitalismin yritteliäs henki johti tieteellisiin suurtöihin ja suuriin löytöretkiin: Amerikka, meritie Intiaan jne., mitkä sitten vuorostaan vaurastuttivat kauppaa. Kapitalismi oli laajasydämisempi kuin katoolisuus, pakana, juutalainen, kristitty, saman tekevää jo kapitaalin ensi aikana, kunhan vain ansaittiin riittävästi.

Ei ollut mitään vastakohtaisuutta kapitalismin kosmopoliittiseen mielialaan nähden siinä, että se jou dutti kansallisten valtioiden luomista. Sillä nämä valtiot luotiin taistelussa vanhan epäkeskeisen feodaaliaatelin kanssa. Voittomahdollisuudet kävivät suuremmiksi, mikäli kauppiaskapitaalin takana oli vahvempi keskusvalta. Sen vuoksi asettui kauppias — ja hänen mukanaan kaupungit, joita hän edusti — aatelia vastaan taistelevan ruhtinasvallan taakse. Molemmilla näet oli samat harrastukset. Ja niihin kytkeytyi myös kansallinen kieli, lähteneenä kaupungeista, joissa valtiota muodostavat voimat olivat määrääjinä.

On itsestään selvää, ettei renesanssi kyennyt kehittämään kaikin voimiaan. Usealla taholla jäi feodaalinen talous voimaan pitkiksi ajoiksi jälkeenpäin, niin Saksassa ja Venäjällä. Ja sen aikaiset ihmiset käsittivät varsin vähän kapitalismin murroksen äärettömästä merkityksestä. Vasta sen suunnaton laajentuminen 1800-luvulla tarjosi mahdollisuuden käsittää sen olemuksen ja lait. Ja sen vuoksi on myöskin vasta meidän aikanamme mahdollista 1400- ja 1500-luvun sekamelskassa nähdä orgaaninen, loogillinen ja oleellinen tässä valtaisessa vallankumouskäännekohdassa ja selvästi eroittaa uusi vanhasta.

Lyijyä nälkäisille Saksassa

Berlini 15-11. Dusseldorfin metallityönantajat provosoivat sikälaisissä verstaissa lakon sillä, että pidättivät suuren osan työläisten sovitusta palkasta. Lakko syntyi useissa verstaissa ihan itsestään ja otti siihen osaa työläiset puoluesuuntiin katsomatta, kaikkiaan kuutisenkymmentätuhatta. Seuraava lakkolaisten levittämä lentolehti antaa tarkan kuvan taistelun syystä: «Olemme lakanneet työstä, koska emme enää voi laahata elävää ruumistamme työpaikalle, selvä nälkä pakotti meidät tähän. Vaadimme leipää ja välttämättömiä vaatekappaleita — eikä mitään rahaparannuksia, jotka kuitenkin jälleen riistetään meiltä. Kun meille annetaan työtä tukussa mutta leipää vain vähissä erin, niin on meidän pakko torjua moinen vaatimus. Jos jokin jälleen rakentaminen on välttämätön, on sitä työläisruumiin jälleenrakentaminen...»

Jo 12 ja 13 pnä provosoivat viranomaiset yhteentörmäyksiä lakkolaisten ja poliisivoimain välillä, mutta 14 pna tekivät lahtaripoliisit päärynnäkkönsä. Kaupungin oppositionissa olevan työmaaneuvostovaliokunnan kutsusta oli tilavaan urheiluhalliin saapunut tuhansia lakkolaisia. Tuskin oli ensimäinen puhuja kuitenkaan vielä avannut suutaan, kun kokouspaikkaan saapui monta autollista poliiseja paljastetuin asein ja alkaen heti paikalla mellastuksen lyömä- ja ampumaasein. Syntyi paniikki kaikkien pyrkiessä ulos hallista mutta poliisien sulkiessa heiltä tien. Toiset hyppelivät alas ikkunoista ja vioittivat itsensä, toiset joutuivat suoraan lahtaripoliisien revolverien suuhun. Verilöylyn jälkeen virui salissa parikymmentä haavoitettua ja todennäköisesti myös joitakin kuolleita.

Vastauksena näihin väkivaltaisuuksiin on kaupungissa julistettu yleislakko. Noskelaisten pää-äänenkannattaja kuittaa tapahtuman sanomalla, että «lakon takana on ilmeisesti kommunistinen ja syndikalistien vaikutus» ja huomauttaa, ettei työnantajain palkanpidätyksessä ollut mitään merkillistä. Toverilehti huomauttaa tämän johdosta, ettei tässä olekaan muuta merkillistä, kuin että ammattiyhdistysbyrokratia on tariffipoltiikallaan johtanut työläiset siihen, etteivät työläiset ankarimmillakaan ponnistuksilla voi torjua omaa ja omaistensa nälkää, ja että «Vorwärts» asettuu siunaamaan suurteollisuudenharjoittajan menettelyn näiden leivän asemasta tarjotessa työläisille lyijyä!

Ja päinvastoin kuin «Vorwärts», joka vihjailee nälkälevottomuuksia kommunistien työksi, huomauttaa jopa muudan porvarillinenkin lehti, «Neuen Berline Zeitung», että ne ovat «todellisen, syvän ja polttavan hädän synnyttämiä». Ollaan siis jo jouduttu siihen, että työväen vihollisetkin tajuavat sen tilan paremmin kuin sen tekopyhät veijaristävät.

Muuten varoittaa toverilehti hajakahoista ja epätoivon yrityksistä ja teroittaa suunnitelmallisen, yhteäisen puolustustaistelun välttämättömyyttä. Mutta porvaristo on nähtävästi päättänyt ärsyttää joukot hajallisiin yhteenottoihin voidakseen siten vähin erin lyödä luokan kokonaisuudessaan.

SUOMEN UUDEN EDUSKUNTATALON RAKENNUTTAMINEN.

Valtiovarainvaliokunta on päättänyt ottaa ensi vuoden budgettiin 1 milj. mkn määrärahan uuden eduskuntatalon aikaansaamista varten vaadittavia valmistavia toimenpiteitä, kuten piirustuskilpailun toimeenpanoa y.m. varten. Samalla valiokunta asetti jaoston laatimaan suunnitelmaa siitä, miten uuden eduskuntatalon rakentaminen on suunniteltava ja järjestettävä.

Neuvostojen täytevaalit Venäjällä. Täytevaalit Tashkentissa ovat nyttemmin päättyneet, tullen valituiksi 360 kommunistia ja 39 puolueetonta, ollen näiden valittujen joukossa 44 naista.

Pietarin kauppakamarin ensimäinen toimintavuosi päättynyt. — V. k. 15 pnä päättyi Pietarin kauppakamarin ensimäinen toimintavuosi, jolla ajalla ulkomaalaisilta toimimiltä on saapunut kaikkiaan noin puolitoista tuhatta tarjousta ollen näistä 3/4 Saksasta.

South Porcupine, Ontario

George Goulet

BILLIARD ROOM

Meillä on hyvää tupakkaa, p e h meitä j u o m i a, tuoretta olutta ja kirnupiimää. — —

ANTAKAA

heidän kaikkien tulla

W. W. Wilsonin

So. Porcupine,

Ensiluokan PARTURI SALONKIIN

Lasten tukat leikataan 25c., paitsi lauantaisin 50c. - Kasvojen hieronta erikoisalamme.

Partaveitsiä terotetaan.

W. W. WILSON

S. Bucovetsky

THE UNION STORE

Meillä on varastossamme miesten työ- ja pyhäkenkiä. Me olemme Slater kenkien myyjät.

Meillä on varastossamme myöskin naisten j a lasten kenkiä

Me olemme naisten ja lasten Classic kenkien myyjät

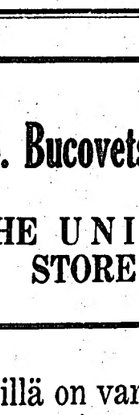

Raha annetaan ilomielin takasin, jos kengät eivät teitä — — tyydytä. — —

Älkää unhoittako

S. Bucovetsky

Union kauppa.

The Ideal Drug Store

Joulutervehdyksemme

Suomalaisten postitilaukset lähetetään nopeasti. — Meillä on kaikkia mitä hyvin varustetussa apteekissa pitää olla

— THE —

Ideal Drug Store

"Se on hyvää jos haette sen Idealista"

— Phone 184 —

511 Simpson St. Fort William, Ont.

Lihakauppa

ON TAPANA ANTAA HYVÄN LIHAN ITSE NÄÖLLÄÄN ILMOTTAA ITSENSÄ

Mutta teidän ei tarvitse olla experttejä, tietäessänne että meillä myydään ainoastaan ensiluokkaista lihaa. Teidän on ainoastaan ostettava meiltä lihanne, vietävä se kotiin ja valmistettava pöydällenne ja silloin te kylläkin tulette tuntemaan sen arvon. Ainoa oikea tapa saada lihan arvo selville on se, että maistaa sitä. Koettakaa meidän lihaamme.

Quality Meats

—Phone S. 2347 —

511 Simpson St. Fort William, Ont.

Hauskaa Joulua 1922

Onnea alkavalle vuodelle 1923

— toivottaa —

kannatusjoukolleen Superior Grocery & Bakery, entisen Suomalaisen Osuuskaupan takausmiesten liike.

Huom.! — Ainoa velvollisuutensa täyttäneiden luokkatietoisten työläisten ruokatavara ja leipomoliike Ft Williamissa.

Tavara aina ensiluokkaista, Kohtelu täysin rehellinen.

Superior Grocery and Bakery

— Puhelin S. 1326 —

513 Simpson St. Fort William, Ont.

FORT WILLIAMIN

KOTILEIPOMON

pullanpyörittäjät

Olka Laaja, Hilma Erickson, Henry Roine, Wm Falls ja Edw Kuusela

— toivottavat —

tovereille ja valmisteittensa kuluttajille

HEIPPARALLAA JOULUNA 1922

— JA —

KESTÄVYYTTÄ ELÄMÄN TNSSISSA VUONNA 1923

Parhaimmat leipomotuotteet ja jouluksi

"Joulukranssit" ja "tortut" valmistaa

HOME BAKERY CO.

740 SIMPSON ST. Puhelin 1338 S. FORT WILLIAM, ONT.

Unohtumaton yö

Kirj. Oras.

Oli kerran talviyö. Taivas oli harmaansininen ja sen tuhannet tähdet väräjivät, ikäänkuin niilläkin olisi ollut kylmä. Jää paukkui pakkasen kynsissä ja reenjalasten alta kuului terävä kiljunta. Aavalla järvellä ajoi jäinen viima edelleen irtonaista lunta; omituisina kielekkeinä kiisi se sihisten eteenpäin, kuin kihisevä käärme. — — —

Hiljaa laukkasi hevonen eteenpäin. Kiirettä ei ollut, sillä asemalle oli vain lyhyt matka ja junan lähtöön oli vielä aikaa. Surunvoittoisena hyräili kyytimies laulujansa — toiset reessäolijat olivat äänettöminä. Kummallista! Eronhetki oli koittava, ehken ainiaaksikin ja sittenkin äänettömyys.

Ketkä olivat nuo toiset, ja minne heidän matkansa?

Vanha, elämän lopputaipaleella oleva harmaahapsinen nainen ja hänen 20 v. vanha poikansa, Voitto. Nämä olivat tuon talvisen yön matkustajat. —

Taisteluun! Se oli Voiton matkan tarkoitus, päämäärä. Äitinsä oli saattamassa häntä vain asemalle.

Oltiin vuodessa 1918. Viikko sitten oli puhjennut vallankumous. Sorrettu työnjoukko nousi avoimeen taisteluun oikeuksiensa ja koko ihmiskunnan onnen puolesta. Voitto oli myöskin vallankumouksellinen. Siksi paloi hänen mielensä taisteluun osaa ottamaan. Varhaisesta lapsuudesta oli hänen elämänsä muodostunut raskaaksi taisteluksi olemassaolonsa puolesta. Ainaista puutetta ja kärsimystä. Se oli ollut hänen osansa. Samoin oli hän huomannut olevan toisienkin osaveljiensä laita. Syyt siihen hän tunsi ja tämä oli kasvattanut hänestä vakaumuksellisen sosialistin, kapitalistista maailmaa vastaan taistelevan miehen. — Heti alkuunsa kiiruhtivat Voiton useimmat toverit taisteluun kumouksellisten riveihin. Voittokin olisi jo silloin mennyt, mutta vanhan äitinsä yksin turvattomuuteen jääminen pidätti hänet viela silloin lähtemästä.

Kovin raskas oli tämä viikko hänelle ollut. Sellaista ahdistusta, kuin sinä aikana, ei hän vielä koskaan ollut tuntenut. Joka hetki tunsi hän sisäistä soimausta ja oli kuulevinaan taisteluun menneiden toverien sanovan: «miksi jäit pois?» Joka ilta työstä tultuansa vaipui hän syviin mietteisiin ja teki itselleen kysymyksen: «Onko oikein jäädä pois tällaisten syitten vuoksi ja silloin kun taistellaan luokkamme vapauden ja onnen puolesta?» «Ei! Se ei ole oikein, eikä minua saa pidättää enää mikään lähtemästä», — päätteli hän viimeisenä iltana, tultuaa ntyöstä. — Äitinsä oli koko ajan huomannut, kuinka suuresti Voitto tuona viikon aikana kärsi. Tiesi myöskin syyt minkä vuoksi. Siksi ei hän tahtonutkaan estää häntä lähtemästä. Ero hänestä tuntui kylläkin vaikealta, mutta sittenkin soi hän pojalleen vapauden mennä täyttämään hänelle kuuluvaa ja pyhää tehtäväänsä. Toimeentulostaan eteenpäin hän ei huolehtinut, mutta pelko siitä, että kadottaa ainoan ja rakastamansa poikansa ainiaaksi, se teki hänestä eron raskaaksi.

— — —

Junan lähtöön oli enää 10 minuuttia aikaa. Voitto oli asemalla järjestänyt jo matkapaperit kuntoon, ja loppuajan tahtoi hän viettää kahden kesken äitinsä kanssa. Äänettömyys oli jo kadonnut; kumpikin puhui paljon ja helliä jäähyväissanoja. Voitto vakuutteli, ettei se kestä kauan, kun punaiset voittavat ja silloinhan hän palaa takaisin «ja sitten on meidän elämä helpompi ja iloisempi, sillä silloin on jo oikeus ja ihmisyys vallassa.»

— «Poikani, ymmärrän, kuinka jalojen tarkoitusten puolesta käyt taisteluun. Siksipä, vaikka ero tuntuukin niin raskaalta, vaikka en tiedä, josko koskaan saan sinua nähdä, niin sittenkään en sinua kiellä, mutta annan sinulle kehoituksen ja toivon, että tätä kehoitustani aina noudattaisit: mene, taistele, mutta taistele myös miehen tavalla ja loppuun saakka ... Pidä aina ihmisyys-aatteiden hyväksi työskentelyä elämän tärkeimpänä tehtävänäsi.. Koskaan älä lannistu, vaan käy aina pää pystyssä... Hyvästi. . Hyvästi!

Koskaan ennemmin eivät Voittoon olleet tehneet äitinsä sanat niin syvää vaikutusta kuin nyt. Koskaan ennen ei hän ollut tuntenut äitiänsä kohtaan niin suurta rakkautta ja kunnioitusta, kuin tuona hetkenä. Jumalallinen hetki! — Lujasti kietoen kätensä äitinsä kaulaan hän huudahti: «hyvästi, äiti, muistan sanasi, muistan ainiaasti!» Sitten hyppäsi hän jo lähdössä olevaan junaan ja niin alkoi hän kiitää eteenpäin, kohden taistojen tuoksinaa.

Mutta vielä kauan vaunussa istuessaan oli hän näkevinään äitinsä ja hänen poskiltaan vierivän kimaltelevat kyyneleet, sekä kuulevinaan sanat: «taistele miehenä!»

— — —

Kauniina ja valoisia toiveita herättävänä alkoi kevät koittamaan ... Vapauden aurinko pilkisti jo syvimpiinkin rotkoihin, matalampiinkin majoihin. Sen yaloa ja lämpöä heijastavat säteet sytyttivät orjan rinnassa riemua ja uskoa talvenvallan murtumiseen ja toivotun keväimen koittoon: työväenluokan voittoon!

Mutta talvenvalta olikin vielä voimakas. Riistäjämme saivat apua kansainvälisiltä, riistäjiltä ja kykenivät siten lyömään vapautensa puolesta taistelevan, keväimensä kynnyksellä olevan köyhälistön maahan ja — vereen.

Taivaalle kohosi pimeyden aurinko... Orjan elämä synkkeni — tuhansilta sammui se kokonaan...

Mutta haukat olivat riemuissaan, sillä he saivat tehdä mielityötään: repiä, raastaa ja vuodattaa «voittamansa» joukon punaista verta. — Harvat vain pelastuivat heidän kynsistään koskemattomina. Näiden harvojen joukossa oli Voitto. Ihmeellisellä tavalla pelastautui hän vangiksi joutumasta. Mutta vielä ihmeellisemmällä tavalla, raskaiden ponnistuksien avulla pääsi hän pakenemaan Venäjälle.

Siellä alkoi hänelle uusi elämä, taistojen aika. Rohkeasti oli hän taistellut Suomessa aatteidensa puolesta, mutta vielä rohkeammin ja innokkaammin taisteli hän Venäjällä puna-armeijan riveissä. Siellä, missä miestä tarvittiin, siellä, missä taistelu riehui tulisimpana, sinne hän tahtoi aina kiiruhtaa.

— — —

Vuosia oli kulunut. Äidistään ei Voitto ollut saanut mitään tietoa, eikä hänelläkään ollut tilaisuutta äidilleen kirjoittaa. Ei edes silloinkaan, kun hän pakeni Venäjälle, joten äitinsä uskoi hänen tulleen surmatuksi. Tämä usko ja elämisen ahtaus — nälkä, järkytti tuon vanhuksen elämää niin, ettei hän enää kestänyt, vaan saman vuoden, 1918 syksynä vaipui hän kuolon uneen.

Vasta kolme vuotta myöhemmin sai Voitto äitinsä kuolemasta tiedon. Hetkiseksi tuli hän äänettömäksi ja muistoon palautui menneisyys, ne ajat, jolloin hän oli vielä lapsi ja jolloin äitinsä hänelle opasti, miten elämän taival on kuljettava.

— Suretko? kysyivät hänen toverinsa.

— Pidin hänestä suuresti, sillä hän oli kunnon äiti, mutta sittenkään en sure. Hänhän on päässyt jo kärsimyksistä. Toisekseen ei vallankumoussotilas saa antautua surun valtaan, sillä se heikentää hänen taistelukykyään. Mutta ne ohjeet, joita hän minulle antoi, se yö, jona hän minua saattoi, kun olin rintamalle lähdössä ja sanat, jotka hän silloin minulla lausui: «taistele miehenä ja loppuun saakka», tulevat nyt elävästi mieleeni. Eikä koskaan ole ne unohtuva. Ne säilyvät, säilyvät ainiaasti.»

SUOMEN VÄKILUKU.

Suomen kokonaisväkiluku oli v. 1920 virallisen tilaston mukaan 3,364,807 henkeä, josta 643,046 henkeä eli 16,1 pros. asui kaupungeissa ja 2,821,761 henkeä eli 83,9 pros. maaseudulla. Viime vuosikymmenen kuluessa on Suomen väkiluku kasvanut 249,610 hengellä, mikä vastaa 8 pros. lisäystä. Kaupunkien väestö kasvoi samaan aikaan 86,173 hengellä, kun taas maalaisväestön lisääntyminen oli 164,437 henkeä. Suhteellinen väenlisäys oli kaupungeissa kuitenkin paljon suurempi kuin maaseudulla, nimittäin 18,9 pros., kun vastaava suhdeluku maaseutuun nähden oli vain 6,1 pros. Kuten tunnettua käsittää Suomen virallinen väkiluku henkilöitä, jotka eivät enään todellisuudessa kuulu sen väestöön ennen kaikkea Amerikassa olevia siirtolaisia. Tällaista n.s. poissaolevaa väestöä oli papiston tiedonantojen mukaan kaikkiaan 549,704 henkeä. Näistä oli kuitenkin otaksuttu n. 42,500 henkilön olevan Suomessa, vaikka heidän kotiseudullaan ei ole tarkempaa tietoa heistä. Todellisen väkiluvun saamiseksi on sitäpaitsi otettava huomioon täällä oleskelevat ulkomaaliset, joita maaherrojen luetteloiden mukaan oli v. 1920 24,451 henkeä. Siten voidaan arvioida Suomen todellinen väkiluku puheenaolevan vuosikymmenen lopussa noin 3,172,000 hengeksi.

—o—

KORTTIHUIJARIEN PETKUTUKSEN UHRI.

Suomen Työmies kertoo: Marrask. 15 p. aamupäivällä oli eräs maalainen täkäläisessä Amerikan konsulaatissa pyytämässä passiviseerausta. Hänelle kuitenkin sanottiin, että viisumin saadakseen täytyy hänen hankkia joltakin jo Amerikassa olevalta suositus. Kun maalainen oli aikeissa poistua, tuli hänen luokseen eräs tuntematon mieshenkilö, joka oli sattunut kuulemaan keskustelun, sanoen, että hänellä kyllä on Amerikassa veli, jolta mainitunlaisen suosituksen voi saada. Niin ollen hän ehdotti, että he lähtisivät sähköttämään veljelle. Tuumasta toimeen! Mutta heidän tultuaan ulos mies kuitenkin esitti, että ensinnä kai olisi paras mennä kahville. He lähtivätkin erääseen Uudenmaankadun 18:ssa sijaitsevaan ravintolaan, jossa heidän seuraansa lyöttäytyi pari muuta mieshenkilöä. Eipä aikaakaan, niin otettiin kortit esille, ja pian oli peli käynnissä. Maalainen oli ennättänyt jo menettää 7,000 markkaa, kun ravintolaan tuli eräs mies, joka astui pelaajien luo ja ilmoitti olevansa etsivä ja käski miehiä seuraamaan häntä poliisikamariin. Syntyi jotenkin kova hämminki; maalaisen toverit livistivät tiehensä, «etsivä» perässä, ja maalainen jäi yksin. Nyt hän huomasi olleensakin petkuttajien kynittävänä. Niin ollen hän meni ilmoittamaan asiasta etsivään osastoon, joka tutkii asian.

—o—

«Punainen Lokakuu». Lokakuun vallankumouksen vuosijuhlan johdosta on ilmestynyt venäjänkielinen lastenlehti «Punainen lokakuu», joka sisältää yksinomaan Moskovan yhteiskunnallisen huollon lastenkodeissa olevien lasten kirjoituksia.

—o—

Ilmalaivaliikenne Moskovan, Vladikaukaasin ja Tiflisin välillä. Gorskin neuvostoliittotasavallan edustajisto paraikaa neuvottelee ilmalaivaliikenten järjestämisestä Moskovan, Vladikaukaasin ja Tiflisin välillä, muutaman saksalaisen yhtiön kanssa, joka aikoo käyttää näihin matkoihin Junkersin koneita.

Parhaat joululeivokset

saatte aina

Central Leipomosta

Kiittäen kuluneesta vuodesta, toivotan kaikille ostajilleni

Hauskaa Joulua

ja

Hyvää Uutta Vuotta

Otto Arnio

427 Simpson St. Fort William

— Phone So 2191 —

Iloista Joulua 1922

ja

Onnea tulevalle vuodelle 1923

— toivotamme —

Ostajapiirillemme

ja kiitämme kuluneen vuoden liikkeemme kannattajia, sekä palvelemme yleisöä edelleenkin huolellisesti meidän uudessa ja ajanmukaisessa huoneustossamme. — —

Täydellinen miesten vaate ja jalkineliike.

Jacobson & Wuori

617 Simpson St. Fort William, Ont.

S-A-U-N-A

209 Rowand St. Fort William, Ont.

Hauskaa Joulua

ja

Onnellista Uutta Vuotta

— toivottaa —

KAIKILLE LIIKETUTTAVILLEEN

Jack ja Edla Jacobson.

Sudburyn uutisia

Autohurjasteli ajanut pahasti tov. Hj. Johnsonin päälle.

Lauantaina klo 1.15 toveri Hjalmar Johnsonin seisoskellessa muutamien toveriensa kera Karl Lehdon vaatekaupan edessä ajoi Giroux-firman ajuri hirveällä vauhdilla Elm katua idästä päin, ajaen erään kadun ylitse yrittävän ranskalaisen miehen päälle, sillä seurauksella, että hän nousi auton edessä olevan «pompparin» päälle, sitten kääntyi tuon hurjan ajurin auto Karl Lehdon kaupan edessä katukäytävälle. Siinä seisoskelevat henkilöt, tov. Hjalmar Johnson niiden mukana, yritti väistää miltei valloillaan kulkevaa autoa, paetessaan hätääntyi tov. Johnson telefoonipylvään ja auton väliin, sillä seurauksella, että auto ruhjoi hänet ankarasti.

Johnson vietiin heti sairaalaan, missä hän nyt on tri Koljosen hoidettavana. Sikäli kuin tri Koljonen on antamassaan lausunnossa selittänyt, ei Johnsonin jalat ole poikki, kuten ensin pelättiin, mutta hänen lonkkansa on pahanpäiväisesti vioittunut, joten ottanee pitemmän aikaa ennen kuin hän terveh-tyy.

Tapaus on raporteerattu poliisille ja saattanevat viranomaiset asianomaisen ajurin edesvastuuseen huolimattomasta ajosta.

Naamiotanssit tiistaina.

Tiistai iltana, kuten jo aikaisemmin on ilmoitettu, on Liberty haalilla naamiotanssit. Kaikki jotka haluavat viettää hupaisan illan, rientävät tietenkin sinne.

Eri paikkakunnilta

ROSEGROVE, ONT.

Osaston työkokous pidettiin 10 p. t.k. ja keskusteltiin seuraavista asioista:

Jäsenkirjuri ilmoitti että Kalle Kivi ja Konsta Miinalainen ovat laiminlyöneet jäsenmaksunsa ja näin ollen ulkona osaston jäsenyydestä. Luettiin piirisihteeriltä tullut kirje, jossa kehoitettiin varojen hankkimiseen edustajakokouksen pitoa varten. Päätettiin pitää iltamat. Samoin luettiin toimeenp. k. sihteeriltä tullut kirje, jossa kehoitettiin osastoa tekemään alustuksia tulevalle edustajakokoukselle. Edustaja varattiin vähän eväillä t.k. 31 p. pidettävään piirikokoukseen.

Venäjän lasten keräyslistat jaettiin kerääjille ja kun lapset olivat kovin halukkaita saada kerätä niillä, niin päätimme antaa niistä neljä lapsille ja yhden aikuiselle. Kerääjiksi tulivat Toivo Rautanen, Liina Rautanen, David Väisänen, Eero Hela ja Mrs. Koivula.

Johtokunnan ehdokkaiden valinta jäi seuraavaan kokoukseen kun ei ollut kokouksessa niin paljon jäseniä, että olisi saatu ehdokkaat. Muistakaa saapua ensi kokoukseen että saadaan virkailijat valittua. Kokous alkaa kello 1 ip.

Ompeluseuran myyjäiset päätettiin muuttaa t.k. 23 p. illaksi kun olimme saaneet kuulla että Kirkland Lakelta tulisi tovereita avustamaan meidän myyjäisiä jos myyjäiset olisivat yllämainittuna iltana. Ottakaapa tämä huomioon ja saapukaa oikein joukolla huutamaan farmariakkojen tekemiä tavaroita, kaikki ovat ensiluokkaisia. Näin olen heidän kuullut kehuvan. Sanomalehtiasiamies ilmoitti tehneensä liikettä viime kuulla $16.90.

Osastomme jäsen Mrs. Lohikoski tuli äkkiä sairaaksi ja t.k. 9 p. lähdettiin viemään Toronton sairaalaan. Hän oli viime syystalvena Haileyburyn sairaalassa parisen kuukautta ja muistaakseni hänessä tehtiin parikin leikkausta silloin. Oltuaan kotona joitakin viikkoja hän joutui menemään uudelleen sairaalaan saman vian tähden ja nyt hän joutui kolmannen kerran.

Kyllä se on köyhälle korvenraatajalle jo ylivoimaista kestettävää.

Työhommat tänä talvena ovat täällä farmiperukalla kovin huonot. Farmarit kaatavat tukkia omasta metsästä ja ajavat jokipenkereelle ja pinoovat. Sitte kun ne on mitattu on vielä pantava ne jokeen ja sitten saa 15 dollaria 16:sta jalan tukkikoordilta. Joitakin toveria on mennyt Kirkland Lakelle kaivostöihin. — Raportteri.

Kämppäjätkille

(Toisinta eräästä Erkon runosta)

On lyhyt kesä Canadassa niin
ett' usein täytyy oikein surkutella:
töin tuskin täit ja luteet krapistellä,
niin nähdään talvi luminensa taas,
ja muusiloita palkki eräämaan'

Tämä on yhdeksästoista sadas kahdeskymmenes toinen joulu.

Joulutunnelma ei milloinkaan vanhene.

Ihmisen on vaikea pysyä kylmänä nähdessään jouluna kaiken sen hyvän, ystävällisyyden ja armeliaisuuden jotka tähän suureen sanaan sisältyvät. Meillä ei ole ainoastaan suurin joulutavarain valikoima liikkeemme historiassa, mutta myöskin suurin varasto hyvästi kaupaksikäypää, hyödyllistä tavaraa, jotka ottavat niin suuren osan lahjojen annosta nykyvuosina.

Tuokaa lapsenne meidän leikkikaluosastoomme kellarissa, jossa puhuvat nukkemme huutavat «Mamma», jossa vesilintumme näyttävät ihmeitään ja jossa pienet junat kulkevat kiiltävillä raiteillaan.

Mestari Mies! Miten on turkistakin tai turkissetin kanssa?

Miksi ette tekisi tätä iloiseksi jouluksi, sellaiseksi joka säilyisi kauan muistissamme, antamalla joko äidillenne, vaimollenne, siskollenne tai naisystävällenne **lahjaturkin.** Tässä kaupassa on suuremmoinen varasto kaikellaisia turkkeja sekä turkiksia, kaikki taattuja sekä kohtuhinnoilla.

Jos ette ole innostuneet turkistakkeihin, niin sitten vaatetakki. Niitä on meillä hyvä varasto, sekä yksinkertaisia että turkiksilla reunustettuja ja kaikki myydään alennetuilla hinnoilla.

MRS LEMPI JOHNSON, suomalainen myyjätär, on sangen iloinen saadessaan näyttää teille varastossamme olevia turkkeja, takkeja, pukuja, hameita, puseroita, hattuja, swetereitä tai mitä tahansa varastossamme olevaa naisten tavaraa.

Joululahjoja hienoissa laatikoissa.

LAHJOJA NAISILLE	LAHJOJA MIEHILLE
Alushameita	Sukkia
Puseroita	Kravatteja
Alusvaatteita	Kaulaliinoja
Aamutakkeja	Käsineitä
Sukkia	Nenäliinoja
Käsineitä	Hattuja
Sweatereita	Kenkiä
Korsetteja	Henkseleitä
Nenäliinoja	Alusvaatteita
Blankettejä	Takkeja
Kaulahuiveja	Pukuja
Täkkejä	Housuja

MRS LEMPI JOHNSON, suomalainen myyjätär, palvelee teitä ja hakee teille mitä ikinä haluatte.

Erikoinen naisten pukujen myynti $22.50.

Olemme juuri saaneet joulumyyntiä varten suuren lähetyksen naisten ja neitosten arvokkaita silkki- ja villakankaista valmistettuja pukuja, joita tavallisesti myydään $39.00, tehty Crepe Knit, Canton Crepe, Cripe Valette, Taffeta, Tricotine, Serge y.m. kankaista, kaikkia viimeisiä muoteja ja värejä, sekä ulkona kävelyä että iltapäivä ja paarteissa pitoa varten. Käykää katsomassa tätä erinomaista varastoa, jossa on pukuja näillä hinnoilla

$10.90, $12.90 ja $15.90.

Nenäliinoja.

Meidän varastomme nenäliinoille joulua varten on suurin Sudburyssa, ollen ne pantuina hienoihin laatikoihin joululahjoiksi antoa varten. Nenäliinoja miehille, naisille ja lapsille, hinnoitettu **10 sentistä 75 senttiin asti.**

F. M. Stafford, Limited

Kauppa jossa vallitsee joulutunnelma.

Kaksi suurta näytelmää

— esitetään —

Timminsin S. S. Osaston Näyttämöltä

Joulun pyhinä.

JOULUPÄIVÄNÄ, 25 P. JOULUKUUTA

99 Työläisen Tytär 66

5 näyt. yhteiskunnallinen murhenäytelmä. Mukaellut Felix Hyrske.

HENKILÖT:	ESITTÄJÄT:
Harold Hartman, pankkiiri	John Brand
Armiida Hartmanin toinen vaimo	Eeva Salomaa
Harald Hartman, hänen poikansa ensim. vaimosta	Väinö Valo
Aurelia Hartman, Haraldin puoliso	Naimi Junell
Mathias Wick, lakimies	John Stohlberg
Andersen, poliisipäällikkö	Antti Matson
Grän, lääkäri	Isack Mäenpää
Robert Morland, metsä- ja maakeinottelija	John Soronen
Walter Brand, asioitsija	—?— —?—
Hedin, Wickin kirjuri	—?— —?—
Poliisikonstaapeli	Matti Ohtonen
Palvelijtar	Tyyne Mäki

Kappale alkaa täsmälleen kello 8 illalla.

LAUANTAINA, 30 P. JOULUKUUTA

99 Rykmentin Soittaja 66

Laulunsekainen huvinäytelmä 4:ssä näytöksessä. Kirj. Frans Hedberg. Musiikin säveltänyt Sleffent.

HENKILÖT:	ESITTÄJÄT:
August Blomvall, kondiittori	John Hahto
Eeva, hänen vaimonsa	Naimi Junell
Kerttu, hänen sisarensa	Anni Laurila
Emma, hänen serkkunsa	Aune Valve
Oskari Moll, rykmentin siknalisti	Kalle Iivanainen
Viki Heiskanen	Väinö Valo
Olga Brandt, nuori leski	Tilda Kivi
Parooni Örnflykt	John Stohlberg
Virell, pankkitarkastajan sihteeri	Matti Ohtonen
Rouva Virel	Linda Kallunki
Kalle Leino, sokurileipuri	Matti Järvi
Rouva Leino	Julia Koivisto
Samuli Petterson, karamellintekijä	Kalle Halme
Rouva Petterson	Aino Hakkinen
Jean, kamaripalvelija	—?— —?—
Impi, kamarineiti	—?— —?—
Palvelustyttö	—?— —?—
Suutarinpoika	—?— —?—
Pakaripoika	—?— —?—

Kisällejä, vieraita, yhdistyksen jäseniä, oppipoikia, y.m.

Näytelmä aletaan täsmälleen kello 8 illalla.

Sisäänpääsy 50 senttiä.

Hakekaa se Cochranesta.

Jos olette epätietoinen valitessanne

JOULULAHJOJA

Kävelkää Cochranen Rautakauppaan.

Te tulette olemaan iloinen nähdessänne kaikki ne kauniit tavarat, jotka meillä ovat asetettuina joululahjoiksi.

Jos te haluatte lahjaa naiselle tai miehelle, tytölle tai pojalle — Cochranessa niitä on ja juuri niillä hinnoilla kuin haluatte.

Älkää unhoittako lapsia.

Jos haluatte nähdä heidän kasvonsa hehkuvan ilosta on siihen yksinkertaisin tie käymällä meidän **leikkikaluosastolla.**

Me haluaisimme teidän näkevän meidän

Tahraantumattomia teräsveitsiämme.

Varustettuja hiotuilla Ivory-päillä.

Pöytäkokoa **$7.50**
Jälkiruokakokoa **$6.00**

MEIDÄN

Luistimet ja Hockey-tarpeet.

ovat parhaita saatavissa olevia. — Juuri mitä te haluatte.

Katsokaa miedän näyttelyämme

Kotisähkötarpeille

Nekin ovat käyntinne arvoiset.

Meillä on huomattava varasto

Kelkkoja suksia ja lattapohjaisia kelkkoja

Tulkaa tarkastamaan tavaraimme arvoa ja vertailemaan hintoja.

MEIDÄN

Tupakkapöytämme

ovat huokeita ja käytännöllisiä lahjoja.

Tämä ilmotus on liian pieni mainitaksemme niitä tuhansia mukavia esineitä mitä meillä on. — Me kehotamme teitä tulemaan ja tarkastamaan kaikkialla kaupassamme. —

Ei ole väliä onko teillä nyt rahaa ostoksien tekoon taikka ei, te olette kaikesta huolimatta tervetulleita. Jos teillä on tarkotuksena ostaa joululahjoja te saatte juuri sen mikä teitä miellyttää tulemalla suoraan

Cochrane Hardware, Limited

Sudburyn tunnollinen lahjakauppa.

Second section

VAPAUS

Joulunumero

No. 146. — 19122

Tiistaina, jouluk. 19 p. — Tuesday, Dec. 19.

VI Vuosikerta - Vol. V

Tiede ja sotavarustukset

Kirj. Arthur Bullard
Suom. A. I. K.

Usein kuulee henkilöiden, jotka väittävät olevansa kykeneviä puhumaan vaistojen puolesta, ilkkuvan sotatarpeiden rajoitusta kannattaville esityksille. He sanovat suurella varmuudella että kaikki sellaiset toivot ovat harhakuvia, että ne ovat «vastoin inhimillistä luontoa,» että me polveudumme tappelevasta suvusta. Meidän esi-isämme, niin he väittävät, säilyivät olemassaolon taistelussa sen vuoksi että he söivät toisia, sen sijaan että olisivat tulleet itse syödyiksi, ja että me olemme tämän tappeluhalun perinnön orjia. Tulevaisuus heidän käsityksensä mukaan kuuluu sille kansakunnalle joka keksii kuolettavimmat aseet.

Missä määrässä on tämä «tieteellinen väite sodan puolesta» — ensin käytäntöön pantu Saksassa — todella tieteellinen?

Viime vuosisadan kuluessa tuo vanha taikausko menneestä kultaajasta, jolloin meidän esi-isämme elivät ihanasti jossain kaukaisessa Arcadiassa «luonnon tilassa» joutui lopullisesti epäilyksen alaiseksi. Ihminen on kohonnut alhaisista alkuperistä — eikä vain alhaisista mutta myöskin inhoittavista.

Luultavasti ensimmäinen tunnelma meidän kaukaisimmilla esi-vanhemmillamme oli nälän tunne, ja ehkä toinen vanhin tunnelma oli toisten nälän pelko. Vatsan vaatimus oli ylinnä kaikissa elämän muodoissa, niin pitkien ajanjaksojen kuluessa että niihin verrattuna meidän muutamat tuhannet vuotemme, jolta ajalta historioita on kirjoitettu, näyttävät todella merkityksettömiltä: ja kun esi-isämme saavuttivat kylliksi joutoaikaa antaakseen huomionsa jollekin muulle paitsi omalle ruokajärjestelmälleen, tulivat he huomaamaan toisten yhtä nälkäisten olentojen olemassaolon — eikä ruokaa ollut kylliksi jokaiselle. Siten meidän esivanhempamme, joiden olemassaolo perustui miljoonien vuosien ajan toistensa syömiskyvylle, täytyi totuttaa itsensä uudelle tunnelmalle — pelolle että he voivat itse tulla syödyksi. Hyvin aikaisin elämän prosessissa, liikkumattoman ympäristön vaarat vaipuivat merkityksettömiin verrattuna elävien olentojen välillä tapahtuvaan olemassaolon taisteluun. Kun «sopimattomat» nopeasti tulivat ruuaksi, alkoi kilpailu sotavarustuksissa.

Viimeisten muutamien vuosisatojen tutkimukset sielutieteen alalla ovat edelleen asettaneet meidän esi-isämme huonoon valoon ja ovat painavammin tuoneet mieleemme perintömme tärkeyden. Vaistot ovat niitä tapoja jotka ovat vakaantuneet varhaisessa muinaisuudessa. Meidän henkistä konsistoamme on verattu jäävuoreen josta vain pieni osa on näkyvissä, suurin osa ollen piilossa aaltojen alla. Tämä näkymätön tajunta jonka sanotaan hallitsevan meitä, on vuorostaan vaistojen johdettavana, jotka vaistot periytyvät meille kaukaisilta aikakausilta. Tuo muinaisuus on pimeän ja hirvittävän erämaan tarinaa. Meidän tajuntamme sisällä olevat ajatukset voivat pukeutua sivistuneitten pukuun, mutta meidän vaistomme, jotka pidättävät itselleen määräämisvallan, ovat petomaisia. Me tunnemme — joka on paljon tärkeämpi asia kun se mitä ajattelemme — kuten tunsivat meidän esi-isämme. Verrattuna siihen ylivoimaiseen vaikutukseen mikä on meidän itsetiedottomalla tajunnallamme käytöksemme yli, järjen vaikutus on niin pieni — Freudin kiihkeiden seuraajien mukaan — että ihmettelemme miksi luonto kulutti aikaansa turhaan kesimällä järkeä.

Löytöretkeilijät ovat usein varustettuja rikkaalla mielikuvituksella. Marco Polo kertoi nähneensä kaikenlaisia uskomattoman hirmuisia eläimiä, ja Columbus, virallisissa tiedonannoissaan kuvasi alkuasukkaiden savi majat kuten olisivat ne olleet kulta- ja jalokivipalatseja. Tämä taipumus liioitteluun on myös ominaista tieteen seikkailijoiden keskuudessa; heidän löytönsä tiedon uusilla aloilla eivät aina ole niin tärkeitä kun he ensin ilmoittavat niiden olevan. Vaikka jossakin määrässä uskoisimmekin tarinoita joita nämä seikkailijat tuovat meille, on olemassa kasvavia todisteita siitä että meillä on hyviä syitä puolellamme hävetä esivanhempiemme puolesta. Voimme olla heille kiitollisia siitä, että ovat voittaneet vanhojen aikojen raaoissa ja runtelevissa taisteluissa, mutta on kokonaan lohduttavaa tietää, että he ovat kunnollisesti haudoissaan eivätkä siis voi pistäytyä meille iltapäiväkahville. Mutta vaikka he ovat kuolleetkin, huomauttaa pessimisti, heidän verensä virtaa meidän suonissamme; heidän vanhat ja epäsiistit tapansa vielä elävät vaistoina meissä ja ovat osansa siitä henkisestä koneistosta jolla lähestymme keskustelemaan sotatarpeiden rajoittamista. Diplomaatit jotka kokoontuvat Washingtonissa ovat suoranaisesti polveutuneet elämään sotaakäyvistä asukkaista.

Mutta nämä pessimistit jotka koettavat pyhittää militarismin «tieteellisen väitteen» avulla, todistavat omaa väitettään vastaan. Todistelut joita he tuovat esille ovat liian voimakkaista. Yhdellä henkäyksellä he sanovat että me emme voi nostaa nykyaikaista moraaliamme esivanhempiemme tappelutapojen yläpuolelle, ja toisella he maalaavat äärimmäisen epäkauniin kuvan näistä esi-isistä. Mutta jos he osoittavat että meidän esi-isämme olivat kovin suuresti epämiellyttävimpiä ihmisiä kun me olemme, niin he näyttävät toteen — mitä kaikki optimistit sanovat — että ihmisluonne todellakin muuttuu. Todennäköistä on että on olemassa joku pakomahdollisuus vanhaksi tulleista ja haittana olevista vaistoista.

«Tieteen kansantajuiseksi saattaminen», suureksi osaksi Huxleyn ja kehitysopin kannattajien aikaansaama, ilmoitettiin olevan parannuskeino kaikille vainoille, mutta tuo lupaus ei olekaan täyttynyt. Laboratorioiden selostukset ovat olleet niin lukuisia että — samoin kuin tilasto tiedoista — voi niistä löytää tukea vaikka minkälaatuiselle teorialle. Useammat yritykset supistaa politiikkaa tieteeksi ovat olleet harhaanvieviä sen vuoksi että ei ole otettu huomioon kaikkia tapahtumia, sensijaan on keskitetty huomio niille tosiseikoille jotka ovat näyttäneet parhaiten auttavan pitämään politikoitsijavirka toimessaan. Räikein puoli tiede luettelon käytäntöön panossa puolueriitoihin nähden tuo jota voisi kutsua «poliittiseksi Darvinismiksi». Senkaltaisia fraaseja kuten «taistelu olemassolosta» ja «soveltuvamman säilyminen» sopeutuivat hyvin varakkaamman luokan haluihin ja ajatus tapoihin. Ei ole luultavaa että useakaan heistä luki Darvinia huolellisesti, mutta he kertasivat hänen sanojaan väärin hyvin ovelasti . Ei mikään teoria voisi olla sopivampi ihmisille jotka ovat vakuutetut omasta soveltuvaisuudestaan. Sen avulla he pelastuvat kaikesta huolesta ja murehtimisesta toisten taakan kantamisen suhteen. Siinä löytyy makea huumausaine soimatuille ja soimaaville omilletunnuille tehden niin helpoksi kokonaan poistaa huomiosta ne joita riistämme, päättäen että ne juuri olevan noita «soveltumattomia». Poliittisissa puheissa, Darwin tavallisesti ilmenee orjamaisena runoilijana, kaijutellen ylistyksiä tunnottomalle, valtaan tunkeutuneelle teollisuus kapteenille.

Täten esitettynä Darvinismi antaa kannatuksen sille joka murhaa eniten. Jos minä voisin keksiä myrkkykaasun joka tappaisi pois kaikki muut paitsi minut, olisi minun sälymiseni todiste soveltumisestani! Usein kuulemme ihmisten vastustavan yrityksiä ruokkia ravinnon puutteessa olevia lapsia Euroopan kadon runtelemilla seuduilla Darvininkin nimessä, sillä väitteellä että se olisi vain «soveltumattomien elossa pitämistä» — ikäänkuin olisi olemassa jokin salaperäinen luonnonlaki joka saisi meidät vakuutetuksi siitä että rotua voidaan puhdistaa nälän avulla. Mutta Darwin ei ole milloinkaan kirjoittanut mitään joka osottaisi että Johannes, tuo Rakastettu opetuslapsi, olisi voinut elää ilman ruokaa kauemmin kun Juudas.

Tietysti on sellainen hampaan ja kynnen poliittinen jumaloiminen huonoa tiedettä. Kehityksen pitkässä draamassa, on elämä — tuo uuttera ja väsymätön keksijä — saanut aikaan muitakin keinoja lajin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi paitsi taistelun. Yhtä näistä muista keinoista on Krapotkin sopivasti kutsunut nimeltä keskinäinen.

«Säilymis arvo», jonka laji voisi kehittää yhdistämällä suuren yksilö joukon toiminnan, oli yhtä tärkeä kuin lihasvoima eli nahan sitkeys. Useat lajit jotka seurasivat tätä toista keinoa ovat eläneet kauemmin kuin ne jotka valmistivat enempi sotatarpeita. Jotkut hyönteiset ovat osottautuneet taitavammaksi keskinäisen avun järjestämisessä kuin me jotka kuulumme korkeampaan rotuun, mutta meidänkin perhehistoriamme aikuisimmilla ajoilla on yhteenliittyminen ollut suurena tekijänä kehityksessämme — vaistojemme kehityksessä. Kun meidän esi-isämme tulivat alas puiden latvoista ja alkoivat kävelemään suorassa eivät he olleet kovin pelättäviä tappelussa, mutta kuitenkin vanhimmat kuvaukset heidän elämästään osoittavat että he pystyivät metsästämään suuria villieläimiä joita silloin oli olemassa. Yksilöinä eivät he olisi voineet taistella sellaisia hirmuja vastaan. Tarvitsemme enemmän selityksen kuin on yksilöllinen taistelu olemassaolosta kun ajattelemme noita monimutkaisia laitoksia joita vielä seisoo Sveitsin järvissä ja joiden päälle meidän esi-isämme rakensivat yhteiset asuntonsa. Emme tiedä paljoa omista vanhoista taruhenkilöistä jotka rakensivat Stonehengen temppelin, mutta se ei ainakaan ollut yhden miehen temppeli yksilöllistä jumalanpalvelusta varten rakennettu, eikä se liioin ollut sen kulttuurikauden linnoitus jolloin jokaisen käsi oli kohotettu lähimmäistään vastaan. Se oli yhteinen yritys, järjestyksen mukaisen yhteistoiminnan — suuressa mittakaavassa käytäntöönpannun keskinäisen avun tuote. Ne erikoiset apinat joilla on kunnia olla Periclen, Danten, Napoleonin, ja meidän kaltaisiamme saavuttivat ylevämmyytensä aikalaistensa ylitse näppäryyden kautta jolla he keksivät tehokkaampia yhdessä työskentely tapoja.

Ovatpa nuo sanatkin «politiikka» ja «sivistys» muodostuneet sanasta joka Latinan ja Kreikan kielessä tarkoittaa kaupunkia. Erikoisesti huomattavin seikka meissä, verratessa muihin nisäkkäisiin, on meidän taitomme liittyä yhteen. Ensimmäisen perheen jäsenet jotka päättivät yhdistää pyrintönsä ei ollut erilaisia verta eikä erilaisia perittyjä vaistoja kun oli niillä jotka mieluummin tappelivat olemassaolosta yksikseen. Heillä vain yksinkertaisesti oli enempi käytännöllistä järkeä, he olivat löytäneet paremman keinon. Suurempi voima joka johtui perheen yhteistoiminnasta oli ensimmäinen askel sivistyksen vuosisatoja kestäneessä tapahtumassa, ensimäinen lukemattomissa kokeilussa voimakkaampien ryhmien muodostamissarjassa. Ensin kasvoi perheet heimoiksi ja hitaasti vuosisatojen kulmessa heidän kylänsä muodostuivat ikuisiksi kaupungeiksi. Sittemmin on pääkaupungit muodostuneet suuriksi valtakeskuksiksi. Tässä on yksi kohta jossa tieteen päätelmä on kokonaan sekä, me olemme tämän kokoomuksen, synteesin, tapahtuma keskuksessa. Meillä ei ole mitään syytä otaksua olevamme lopullisia tuotteita.

Nykyajan kansa on todellakin hyvin uudenaikainen. Meidän käytännössä olevalla taoillamme, ja päivän muodeilla, ei ole vielä ollut aikaa kristalloitua vaistoiksi, mutta se kokeilujen sarja jolle meidän nykyinen sivistyksemme perustuu on hyvin vanha. Sielutieteen tutkija löytäisi varmaan keskinäisen avun vaistoja yhtä voimakkaita kun ovat taistelu vaistotkin, jos hän niitä etsisi.

Ihmisen täytyy hillitä tätä sodan käynti vaistoa kuten hänen täytyy hillitä monia muita vaistoja jotka ovat osana moninaisesta vaistojen yhdistelmästä jonka hän on perinyt. Jokainen edistysaskel ihmiskunnan historiassa on kysynyt ylivoimaista hillitsemiskykyä, itsetietoista energian johtamista vanhoista ja haitallisista tarkoituksista johonkin uusien ja kehitystä edustaviin uomiin. Ei ole helppoa hallita vaistoja, mutta on se kuitenkin mahdollista.

Menneen sodan tuottamat kärsimykset ovat pakoittaneet meidät ajattelemaan sodan syitä. Nykyään tunnemme sodan syyt paremmin kuin ennen. Siksipä jälleen rakentamisen jättiläistyön ohella joka meillä on edessämme, on pelko siitä että me suuntaamme kulkumme — varustaudumme — uuteen sotaan.

Nykyiset riidat ovat kiusoittavasti saman kaltaisia kuin olivat ne joita oli ennen sotaa — kilpailut vieraitten markkinoitten saavuttamiseksi, kaupan esteet, sodassa edulliset maan rajat, pääsy merelle — vanha sotaarustuksien kilpailu kehittymässä huippuunsa. Näyttää niin synkästi varmalta että olemme ajelehtimassa samaan suuntaan, samalle karille, ja kaikki tiedämme että mikä oli vain hävitystä muutama vuosi sitten uhkaa perikadolla muutama vuosi tästä eteenpäin.

Niiden jotka pyrkivät torjumaan tätä vaaraa, kuten meidän esi-isämme, miljoonien sukupolvien aikana onnellisesti torjuivat vaarat jotka heitä uhkasivat, ei pidä lamaantua vaikka jotkut sekapäiset selittävät väärin tiedettä todistaakseen että lajin säilytys on luonnollisia vaistoja vastaan. Tiede, päinvastoin, kertoo meille kuinka meidän esivanhempamme, kun he huomasivat elämän lammikoissa mahdottomaksi, tulivat rannalle ja oppivat kiipeämään puihin turvallisuuden vuoksi. Tehtävä joka on meidän sukupolvemme edessä on todellakin pienoinen verrattuna tuohon suureen saavutukseen.

Väärän tieteen ollessa yhtä vaarallinen kuin panettelu joka on puoleksi totta, on kuitenkin Tiede ja tieteellinen ajattelutapa meidän ainoa toivomme. Mitä paremmin ymmärrämme tätä uutta tietoa perityimisestä ja sielutieteestä, sitä suurempi mahdollisuus on meillä panna käytäntöön keksintömme sotien välttämiseksi. Emme paranna itseämme kieltämällä esi-isämme. Olisi naurettavaa olettaa että perydymme kyyhkysistä. Mutta on yhtä narrimaista toimia kuten olisimme sapelihampaisen kissan eli raskaasti panssaroidun kyykäärmeen jälkeläisiä.

Polveudumme rodusta joka oppi elämään älynsä avulla, kekseliäämmästä, joustavammasta ja soveltuvammasta lajista. Vaikka onkin totta että veressämme on riitaisuuden perinnöllinen taipumus, on meillä myös pitkä sarja edistyvää itsehillitsemis kykyä. Esi-vanhempamme osasivat hillitä itsensä ja olivat myös nerokkaita. He olivat eläimistä ainoat jotka keksivät kielen ja meidän opiksemme jättivät he historioita sodistaan, hullutuksistaan ja unelmistaan. On totta että he rakastivat tappelua, mutta he olivat myös havaintojen tekijöitä. Varhaisimmissa historioissa on muistiinpanoja heidän tähti tutkimuksistaan.

Tiedon rakkaus — tyydyttämätön uteliaisuus — on meidän perintömme kalleimpien aarteiden joukossa. Ja uudemman aikainen tiede painavasti opettaa että hyvin vähän voi toivoa vain kieltämällä pahat vaistot. Vaistoja ei voi hallita käskemällä niiden olla hyviä, vaan antamalla niille miesvoimaisen tehtävän.

Tiede ja historia kuten myös terve järki, toimivat yhdessä. Ei merkitse paljon kuka saa kunnian antaa nimen kansojen yhteistoiminnalliselle järjestelmälle, ja mikä tuo nimi on, mutta jos lakkaamme epäilemästä ja vihaamasta toisiamme tapahtuu se silloin kun alamme työskentelemään yhdessä ja jatkuvan yhteistoiminnan avulla yhteisen asian vuoksi luomme keskinäisen uskollisuuden toisiamme kohtaan.

Mitä tahansa lyötöjä tieteen retkeilijät tulevat tekemään, mitä tahansa uusia nimiä he voivat antaa vanhoille vaistoille ja niiden tutuille hillitsemistavoille, näemme selvästi yksistään siitäkin seikasta että olemme tänäpäivänä elossa, että meidän esivanhempiamme hallitsi mahtava vaisto — elämisen vaisto. He kestivät monet vaikeudet, voittivat niin monet vaarat, ponnistivat niin uupumatta ylös jyrkännettä. Milloin tahansa joku vanha ajatustapa, joku peritty vaisto tuli elämän tielle, poistivat he sen.

Siispä, tullessamme vastakkain oman aikamme vaikeuksien ja vaarojen kanssa, miten alhainen käsitys meillä liekin noista karvaisista, likaisista esi-isistämme, voimme saada rohkeutta tiedosta että he voittivat pahemmat vaarat. He löysivät aina älyn jonka avulla säilyä olemassa. He osasivat muuttaa luontonsa. Jos me emme voita nykyisessä kriisissä, jos häviämme sukupuuttoon taikka vajoamme äärimmäiseen kurjuuteen uuden sodan ruhjomana, osotamme olevamme arvottomia heihin verrattuina.

«LENAN KULTAKAIVOSTRUSTIN» TOIMIVALLAN LAAJENTAMINEN.

Moskova. — Arvostellessaan Venäjän kultakaivosteollisuuden nykyistä tilaa seikkaperäisesti, tulee «Ekonomitseskaja Shisnj» siihen lopputulokseen, että Lenan kullanhuuhtomatrustin toiminta ehdottomasti on saatettava voimaperäisemmäksi, luovuttamalla sille kaikki määräämisvalta kultakaivosteollisuuteen nähden.

«Vasten virtaa»

Internationalistien taisteluista sotasosialismia vastaan.

Suursodan alku yllätti lukemattomat ihmiset «vihollismaissa». Galitsiassa elelivät silloin bolshevikitoverukset Lenin ja Sinojev voidakseen mahdollisimman hyvin seurata Venäjän köyhälistöliikkeitä ja avustaa Pietarissa julkaistua «Pravdaa». Vaivoin pääsivät pujahtamaan Itävallasta puolueettomaan Sveitsiin, josta saivat turvapaikan, kunnes Venäjän suuri vallankumous kevättalvella v. 1917 heidät kutsui kotimaahan sen köyhälistön hyväksi käyttämään sitä tietoleiviskäänsä, minkä olivat vankeuden, karkotusajan ja maanpaon pitkinä vuosina ahkeralla työllä koonneet.

Heti syksyllä 1914 alkoivat he Sveitsistä käsin julaista Venäjän sos.-dem. puolueen Keskuskomitean lehteä «Sotsialdemokrat»; julkaisivatpa myös aikakauskirjavihkon «Kommunist» ja pari kirjaa «Kokoelmistoa». Näistä julkaisemistaan artikkeleista koottiin v. 1918 valikoima, joka käsitti puolen kuudettasataa suurikokoista sivua. Kirjan kustansi Pietarin Työväen ja Sotilaiden Neuvosto. Kun nämä artikkelit käsittelivät kansainvälisen työväenliikkeen kriitillisintä aikaa — aikaa, joka meille suomalaisille jäi verrattain tuntemattomaksi — olisi Suomen työväelle tärkeätä niihin tutustua. Tulemme julkaisemaan eräitä niistä.

«Vasten virtaa» — tuon nimen on kokoelma saanut sen ensi artikkelista, jonka tov. Sinovjev on kirjoittanut marrask. 1 p:nä 1914. Siinä todetaan, että ajankohta on kuulumattoman vaikea, koko Internatsionalelle erittäin raskas — ovathan kortin varassa kansainvälisen työväenliikkeen vuosikymmenien taisteluilla ja työllä kootut aineelliset ja aatteelliset arvot. Ei siinä kyllin, että miljoonat työläiset on pakotettu teurastamaan toiseen kansaan kuuluvia tovereitaan, vaan pyritään myös moraalisestikin myrkyttämään koko sosialistista liikettä. Sen keskuudessa hiipii vaarallinen tauti — kiihkoisänmaallisuus (shovinismi).

Porvaristolla on syytä riemuita, sanotaan kirjoituksessa, sillä sota on aikaansaanut suuren aatteellisen sekaannuksen useimpain Euroopan sosialistipuolueiden keskuudessa. Kun Kautskykin asettuu puoltamaan sosialistista isänmaallisuutta, kun Jules Guesde istuu Ranskan ministeristössä Millerandin rinnalla, ja kun G. Plehanov vetoaa Venäjän kasakoiden ja Nikolai Romanovin «kulttuuriin» Saksan militarismia vastaan, silloin täytyy todellisten sosialistien nostaa äänensä vastalauseeseen.

«Me emme salaa itseltämme: kiihkoisänmaallinen virtaus on nyt hyvin voimakas. Tartunta on levinnyt hirveästi. Mutta se ei vapauta meitä velvollisuudesta, vaan päinvastoin tiukasti käskee — soutamaan vasten virtaa. Olkoonpa, että lehtemme ovat Venäjällä tukahutetut, olkoonpa, että joka päivä tuo tietoja sosialisteista, jotka ovat joutuneet tartunnan uhreiksi. — Meitä on nyt vähän. Mutta jo ensimäiset tiedot Venäjältä osottavat, että maamme tietoiset proletaarit ovat valmiit täyttämään velvollisuuensa loppuun asti. Ja täysin luottaen sosialismin tulevaan vapautumiseen shovinismin kahleista me kutsumme lyömään kätensä yhteen kaikkia niitä, jotka näinä aikoina ovat pysyneet uskollisina sosialismin lipulle. Shovinismi paisuu tuhoa tuottavasti. Mutta me — me nostamme päinvastoin virtauksen — vasten virtaa.

Ja niin lähti tuo pieni maanpakolaissakki soutamaan vasten virtaa aikana, jolloin ei Karl Liebknechtkään vielä ollut julkisesti äänestänyt sotavaroja vastaan. Vasta Zimmervaldissa (syksyllä 1915) saivat kokoon eri maiden internatsionalisteissa ensimäinen ydinjoukon; samalla loivat «Zimmervaldvasemmiston». Ja vaikka he siellä olivatkin vaan maanpakolaisia, emigranttisakki, joka ei näyttänyt edustavan mitään suuria joukkoja, voi tov. Sinovjev kirjan esipuheessa todeta, että heillä jo silloin oli takanaan Venäjän köyhälistön laajoja piirejä ja että he silloin osottivat tien, jota sitten lähtivät kulkemaan Venäjän tietoisten työläisten parhaat joukot.

Siitä, miten heitä ensin kohdeltiin, on kuvaavaa käyntinsä Wienissä, ukko Viktor Adlerin puhcilla. Tämän lauseista oli kuvastanut seuraava henki: nämä kumousmiehet kyllä osaavat istua vankiloissa, asua karkoituspaikoilla, mutta että näiden «utopistien» ja «haaveilijain» takana olisi työväen laajoja joukkoja, sitäpä en minä, vanha halli, usko. — Mutta saipa tuo opportunismin vanha edustaja ennen kuolemaansa nähdä miljoonain työläisten omanaan tervehtivän noiden «haaveilijain» lippua.

Alussa olivat bolshevikit kylläkin yksin. Venäläisten maanpakolaisten joukossa synnytti sota uusia ryhmityksiä. Plehanov asettui äärimmäisten maanpuoltajain (oborontsien) kannalle. Kun siitä tuli ensi tieto, ei sitä uskottu bolshevikkisakissakaan. Mutta sitten kävi selväksi, että Venäjän marxilaisuuden alkaja oli sosialismilta mennyt mies. Jo tuli uusia jobin posteja: Guesde, Ranskan marxilaisuuden vuosikymmeninen edustaja. Ja sitten — Kautsky, jonka v. 1910 ilmestynyttä «Tie valtaan»-kirjaa Sinovjev nimittää «vanhan» Kautskyn joutsenlauluksi. Sen jälkeen tämä Toisen Internatsionaalen terävä teoreetikko, pyrkimyksessä pysyä puolueen «keskustassa», osoitti yhä selvempiä sovittelukannan oireita, kuten ilmeni hänen väittelystään puolueen vasemmiston (Rosa Luxemburgin y. m.) kanssa.

Mutta alkoivatpa internationalistitkin osottaa elonmerkkejä eri maissa. Leninin ja Sinovjevin kirjasta «Sosialismi ja sota» (ilmestynyt suomeksi) levitettiin salaa Saksassa. Yhdessä hollantilaisten (Henriette Roland-Holst), puolalaisten ja sveitsiläisten tovereitten kanssa julkaisivat Zurichistä käsin joitakin numeroita «Airutta» (Vorbote). Lentolehtisiä levitettiin eri maihin. Jo liike alkoi herättää huomiota sosiali-patriootti- ja imperialistipiireissä. Niiden lehdet haistoivat «vaarallisia oireita». Ranskan sosialistisovittelijain lehden L'Humaniten kirjeenvaihtaja Grumbach alkoi kiivaan taistelunsa internatsionalisteja vastaan. Mutta jo Zimmervaldissa yhtyivät sen vasemmistoon rumanialainen tov. Rakovski (nyt Neuvosto-Ukrainan esimies, sitten hollantilainen Roland-Holst, italialainen Serrati — epäröiden ruotsalaiset nuorisoliittolaiset, saksalaisista yksi, j.n.e. Menshevikit Axelrod, Martov y.m. — Zimmervaldiin kuuluen — koettivat parjata tätä vasemmistoa. Sen tunnussanan: mailmansota on muutettava kansalaissodaksi! epäilytti m.m. Robert Grimmiä —, josta sitten tuli I. S. K:n (Kansainvälisen Sosialistisen Komisionin) toimitsija, nyt opportunisti. Jo Zimmervaldissa esitettiin Karl Liebknechtin kirje, jossa julistettiin: «ei kansalaisrauhaa, vaan kansalaissota — se on tunnussanamme!»

Venäjältä tuli aluksi synkkiä tietoja. Salaisia lehtiä voitiin julaista vain mitä suurimmin vaikeuksin, kirjelaput sieltä tarvitsivat kuukausia kulkeutuakseen Sveitsiin ja vasta v:n 1915 lopulla kävi selväksi, että tsarismin tappioiden jälkeen seuraa kumouksellisen tilanteen kypsyminen. Silloin, lokak. 13 p., julkaisivat bolshevikit eräitä «teesejä» — väitelmiä, joissa arvioivat köyhälistön tehtäviä siinä vallankumouksessa. M.m. järkeiltiin jo siitä, voitaisiinko esim. Venäjällä, jos kumouksellinen köyhälistö pääsisi valtaan, käydä vallankumouksellista sotaa tsarismin perinnöillä (yleinen rappio kulkulaitosten, tuotannon y.m. aloilla).

Juuri kun nuo senaikaiset artikkelit julaistaan (maalisk. 1918) on puolueessa vakavaa väittelyä — tällä kertaa ei vain teoreettista — kumouksellisesta sodasta, Brestin rauhan yhteydessä. Taas ovat vakavat hetket käsissä. Yhä vuotaa köyhälistön veri länsirintamalla y. m. Hellittämättä jatkavat suurrosvot sotaa. Ja oikeistososialistien petturuus työväenasiaa kohtaan jatkuu. Mutta toiselta puolen kehittyvät myös kansainvälisen vallankumouksen mahdollisuudet. Vain Karl Liebknechtin, Mr. Leanin y.m. tietä kulkien seurataan sosialismin lippua. «Mitä pimeämpi yö, sitä kirkkaammin loistavat tähdet». Mitä syvempi hallitussosialistien petollisuus, sitä selkeämpänä loistaa rohkeitten esitaistelijain esimerkki ja miljoonat proletaarit seuraavat sitä. Vasten virtaa! — vasten sovittelupolitiikan virtaa yhä vain.

Vaaranalainen on asema Pietarissa, joka yhä on kumouksen pääkaupunki, kirjoittaa Sinovjev edelleen siinä esipuheessa v. 1918. Mutta nyt tiedämme, että lukemattomain köyhälistöläisten sydämet sykkivät kanssamme yhteen tahti
Yhä huudamme: «ystävät, soutak
vasten virtaa!» ja olemme vaku
tetut, että kansainvälisen valla
kumouksen toteutuminen ei
vuorten takana. Johan 1905—06
vallankumous herätti vastakaik
eri maissa (Turkki, Persia, Itäv
lan kansanliikkeet). Mutta sill
nen kumouksemme oli lasten le
kiä nykyiseen verraten. Eikä
sitä voimaa, joka sen tuhota voi
«Suomen sosialistien vallankumo
joka on leimahtanut meidän li
keemme heijastuksena, on epäämä
tömänä enteenä siitä, mitä huom
na tai ylihuomenna on ilmene
muissa maissa. Vaikkapa Sake
imperialismi huomenna onnistu
kin masentamaan sosialistisen S
men, niin ylihuomenna täytyy
itsensä kukistua.»

«Tuli mitä tuli, vielä sitä
tetään pyhäpäivää meidänkin
dullamme.»

Niin lopettaa G. Sinovjev ar
kelikokoelman esipuheen, maa
kuun 28 p. 1918 päivätyn.

Sen jälkeiset tapahtumat: S
san ja Itävallan romahdus, vall
kumoukset siellä ja Balkanilla,
karin neuvostovalta, vallankumo
sellisen luokkataistelun kehitys
maissa, Venäjän kansalais- ja
lankumoussodat sekä ennen kaik
Kommunistisen Internationalen
rustaminen ovat todistuksena s
kuinka oikeassa bolshevikit ovat
leet.

Yhä edelleen on tosi interna
nalistien tunnuslauseena: Va
virtaa! Mutta yhä selvemmin
ton toivein.

Kos

Myrskyssä.

On yö. Ihmiset nukkuvat.
ta ulkona puhaltaa myrskytuul
kiitää yli avaruuden, ravis
kaikkia, mitä sen tielle sattuu.
vapisevat ja huojuvat todistaen
tä myrsky on päässyt irti hu
temmellykseen, tahtoen nujertaa
lensa heikommat, tielle sat
esineet.

Myrskytuuli puhaltaa hurjan
misen sielussakin. Vihurina s
tää edelleen nostattaen lakka
laineita, jotka vuoroin nousev
laskevat. Sekin tahtoisi run
repiä ja reutoa mailman per
sia. Mutta hyökyaallot, jotka
keina vyöryvät, ne törmäävät
ta toisensa perästä kivikkoon,
ten kallioita ja mustuvat o
yksilölliseen heikkouteensa.

Salakarit kohdattuaan nouse
si myrsky, joka mylvii ja myl
entistä raivoisampana kohti
ränpäätä. Koston siivekkäät
gettäret asettuvat varjona yli
sen sielun ja ulvahtaen hän
taa: «Nyt koston säilä temm
ja sitten vasten sortajaa». Ja
hän delleen ryntää päin pi
kostaakseen mailmalle väär
sorron ja valheen ja kaiken
mitä hänen ja osatoveriensa
on tullut.

Koston hengettäret eivät h
sikään jätä häntä rauhaan,
nostattavat uuden suuttum
myrskyn hänen sielussaan,
katsellessaan mailmaa ja sen
noa; sen typeryyttä, voimatto
ta ja saamattomuutta, sitä va
vaa sorron yötä, jossa ihminen
nukkuu tuhatvuotista unta,
mättä ympärilleen, mistä paha
tuu, missä on syy hänen ku
epätoivoiseen asemaansa.

Suuttumuksen myrskyn myl
essä ihmissielussa ja voimakk
tunteiden valtaamana hän t
työhönsä ja huutaa mailmalle:
sokaa, veljet ympärillenne!
kaa sitä valtaa, joka teitä hal
Ottakaa suurennuslasi eteenn
lette sitä muuten näe. Kat
itseänne peilistä. Verratkaa ja
tailkaa omaa itseänne niihin
noihin, joita kapitalisteiksi
taan. Huolimatteko eroa? J
tekö te ole myös ihmisiä, k
arvon luojia? — Sorron ja vä
den ikeen alle ette ole luotu
lemaan, ette kärsimään. Siis
kaa! Päästäkää irti myrsky
Antakaa sen vapaasti puhalta
jämän mädän yhteiskunnan.
telkaa ja hävittäkää sen per
ret! Ja luokaa tilalle uusi,
linen yhteiskunta!»

Orjanheim

Kansainvälisen työväenavustuksen toiminta

Tuotantoavustus proletaarisen avustustoiminnan uusi muoto.
(Vapauden Tukholman kirjeenvaihtajalta.)

Kansainvälinen työväenavustus on, kuten tunnettua, laajan keräystoimintansa ohella Venäjän hädänalaisten hyväksi alkanut organisoida käytännöllistä tuotantoavustustoimintaa. Sen lähempiä suuntaviivoja selosti Tukholmassa äskettäin saksalainen toveri, kirjailija **Max Barthel,** joka on kansainvälisen komitean puolesta lähetetty herättämään mielenkiintoa tähän kaikkia proletaareja velvoittavaan asiaan Saksan rajojen ulkopuolellakin.

Kansainvälinen työväenavustus on, huomautti tov. Barthel, kaikkien niiden koko maailmaa käsittävä yhteenliittymä, jotka mielivät avustaa nälänhädän kohtaamaan Venäjän kansaa. Siihen on liittynyt työväenliikkeen eri ryhmiä, eri ihanteellisia liikkeitä ym. Niinpä ottavat esim. kveekarit osaa sen toimintaan. Avustustoiminnan johdossa olevista tunnetuimmista nimistä mainittakoon Käthe Kollwitz, Aleksander Moissi, Bernhard Shaw, Barbusse, Anatole France, Lindhagen ym.

Kansainvälinen työväenavustus on yhteistoiminnassa muiden vielä toiminnassa olevain avustuskomiteain kanssa ja on onnistunut saamaan aikaan varsin paljon. Niinpä on kerätty yli 2 miljoonaa dollaria nälkäisten hyväksi, minkä lisäksi komitean toimesta on Venäjälle lähetetty 26,000 tonnia elintarpeita, suuri määrä maanviljelys- ym. koneita jne. Lisäksi on pidetty yllä 20,000 nälkäseudun lasta ja juuri tätä toiminnan haaraa mielitään entisestäänkin laajentaa.

Vähitellen on kuitenkin herännyt ajatus osoittaa Venäjälle tehokkaampaa aktiivista apua. Kongressissa, joka äskettäin pidettiin Berlinissä Nansen-komitean ym. kansainvälisten avustuselinten kanssa, vedettiin uuden avustustoiminnan suuntaviivat. Oltiin yhtä mieltä siitä, ettei riitä, että nälkäisille toimitetaan apua päivän hätää varten — kun leipä on syöty, jää asema yhtä epätoivoiseksi. Tilapäinen avustus ei kanna yli hetken vaikeuksien.

Mitä Venäjällä eniten tarvitaan, on määrätietoinen ja voimakas tuotantoapu. Ja juuri siihen on Kansainvälinen työväenavustus suunnannut voimansa.

Tarkoitusta varten on muodostettu koko maailmaa käsittävä tuotantovaustusyhtiö vakuusobligationeineen, Kansainvälisen Työväenavustuksen Teollisuus- ja Kauppaosakeyhtiö, kuten järjestön virallinen nimi kuuluu.

Kansainvälinen työväenavustus on tätä tietä jo saanut yhtä ja toista aikaan. On pantu käyntiin suuri joukko tuotannollisia yrityksiä Venäjällä. Noin 50,000 venäläistä työskentelee jo näissä yrityksissä. Niinpä on ehditty osittain järjestää kalastuselinkeino, määrätyn osan saaliista joutuessa suoraan jaettavaksi nälkäisten kesken, lapsille jne. Tämän avustushaaran avulla on työväenavustus voinut jakaa 60,000 puutaa kaloja. Samalla tavoin on pyritty organisoimaan tuotantoa muilla aloilla, kuten kaivosteollisuudessa ym. Lisäksi on perustettu kenkätehtaita, saippuatehtaita y.m. On otettava varteen, etteivät nämä tuotanto-organisationit pyri saamaan mitään voittoa, vaan on ne muodostettu yksinomaan yhteistoimintaperiaatteelle. Venäjällä ei tarvitse enään kokeilla, siellä on proletaarinen tuotantomuoto ilman muuta.

Työväenavustuksen toimesta, joka on saanut maailmanmonopoolin, välitetään vissi osa Venäjän tuotteista ulkomaakauppaan. Joukko tuotteita on jo tällä tavoin toimitettu maailman kauppaan,, m.m. venäläisiä filmejä.

Tämän avustustoiminnan edelleen kehittämiseksi on suunniteltu obligationilaina, joka Venäjän valtion vakuuttamana on järjestetty täysin turvatulla tavalla. Obligationien voimassaoloaika on kymmenen vuotta, minkä jälkeen ne lunastetaan. Toivomuksemme on, huomautti tov. Barthel, että tämä laina tulisi ei ainoastaan täysin vaan yli merkityksi.

Kansainvälisen työväenavustuksen valtuutettu huomautti lopuksi erityisesti korostavansa sitä, että Venäjä, sikäli kuin se tuotannollisesti rakennetaan uudelleen, on varmin tae koko maailman uudelleen rakentamiseksi siitä kurjuudesta, mihin maailmansota on sen jouduttanut. Niinpä vallitsee Saksassakin ankara hätä. Mutta hätä Venäjän kadon kohtaamilla seuduilla on kuitenkin suunnattomasti suurempi. Siitä huolimatta on Venäjä tavattoman rikas maa, mikä kun se saadaan taloudellisesti kunnostettua, kykenee enemmän kuin mikään muu maa vaikuttamaan hädän poistamiseksi muista maista. Tällä tuotantoavustustoiminnan muodolla voidaan saada paljon enemmän aikaan kuin tähän asti, joskin suoranaista avustustoimintaa tullaan edelleenkin jatkamaan. Erittäin suurta mielenkiintoa on uusi toiminta herättänyt m.m. Amerikassa, ja toivoi tov. Barthel, että se synnyttäisi yhtä suurta vastakaikua Ruotsissa ja muualla.

*

Edellä kuvattu proletaarisen Venäjän avustuksen muoto lienee sopivin esim. Suomenkin työläisille. Tällöin ei luulisi olevan pelkoa virkaintoisten viskaalien sekaantumisesta, viskaalien, jotka ovat harmaantuneet virkainnostaan tsaarististen poikkeussäännösten noudattamista valvoessaan, ja nyt hölkyttävät tuttua laukkaansa milloin vain on kysymyksessä ihmisyyden asiaa palvelevat työläiset. Tavanmukaisista päiväsakoista ei toki luulisi tulevan kysymys tässä avustusmuodossa, sillä ulkomaiset arvopaperithan ovat jotakin jota porvaritkin ymmärtävät, joskin tässä saattaa olla rikos se, etteivät ne tuota «keinottelijalleen» mitään rahallista voittoa.

Mitä taas Amerikassa asustaviin suomalaisin tulee, eivät he avustustoiminnassaan tarvitse syrjäisten kehoituksia.

Karjalan suomalainen puolueneuvostokoulu

Kun Karjalan Työkansan Kommuuni perustettiin, alotettiin heti poliittinen valistyö Karjalan rahvaan keskuudessa. Entistä latua ei ollut, joten täytyi lähteä umpea hiihtelemään. Samaan aikaan alettiin suullinen agitatio varsinaisen talonpoikaiston keskuudessa, ja tällöin huomattiin, ettei ollut pystyviä voimia käytettävänä tähän työhön, eikä myöskään neuvostotoimiin. Syntyi ajatus, että jos mieli karjalaisia valistaa, pitää saada valistustyöntekijöitä heidän keskuudestaan, kerätä parhaimpia aineksia nuorisosta kouluuntumaan.

Venäjän neuvostovallassa on m. m. valtion kouluverkko, joka on Kansanvalistuskomissariaatin alainen ja Kommunistisen Puolueen valvoma. Siihen sisältyy eri asteisia puolueneuvostokouluja, kihlakuntapiiriä käsittävästä koulusta aina yliopistoon asti. Tämän pohjalla perustettiin vuoden 1921 alussa Karjalan suomenkielinen Puolue-Neuvostokoulu Petroskoihin. Se alotti toimintansa saman vuoden tammik. 10 p:nä ja on siitä alkaen säännöllisesti työskennellyt toisen asteen puoluekouluna. Nyttemmin on se laajennettu kaksiluokkaiseksi kolmannen asteen kouluksi.

Puolue-Neuvostokoulujen opetusohjelma on varsin laaja ohjelmistoonsa nähden. Sen perusaineina ovat materialistinen historiankäsitys luonnontieto (etualalla kehitysoppi), kansantaloustiede, luokkataistelujen historia, valtio ja vallankumous, neuvostovallan perusmuodot ja sisäinen toiminta. Apuaineina opetetaan talousmaantietoa, suomenkieltä, laskentoa y.m. käytännöllisiä aineita. Täten koulu voi antaa työläistalonpojille varman tietopohjan, jota sitten käytännöllinen elämä ja kokemukset hedelmöittävät.

Karjalan Puolue-Neuvostokoulu alotti toimintansa vaikeissa oloissa, jolloin oli opetusvälineistä ja elintarvikkeista puute. Ensimmäisille kolmikuukautisille kursseille saapui kuitenkin 48 oppilasta, joista karjalaisia oli 34 ja suomalaisia 14. Varsinaista opettajistoa ei ollut, mutta Petroskoissa neuvostovallan ja puolueen monissa tehtävissä työskentelevät toverit kävivät ylitöinään opettamassa. Koulutalo oli pieni, joten syntyi ahtautta, ja elintarvikkeita voitiin saada vain niukasti, mutta sittenkin kestivät oppilaat tilanteen painon ihailtavalla uljuudella ja sitkeydellä.

Koulun toinen kurssikausi, jolloin koulun nykyinen johtaja tuli toimeensa, kesti vuoden 1921 toukok. 10 p:stä elokuun loppuun. Tämä kesäkurssi pantiin toimeen etupäässä Karjalassa toimiville ja sinne silloin Ruotsista ja Suomesta saapuville nuorille luokkasodan pakolaisille. Karjalaisia oli ainoastaan 5 ja suomalaisia 25. Tällöinkin oli tilanne vielä varsin kireä ja elintarvikkeisiin nähden kireämpikin kuin ennen. Saatiin ainoastaan yksi naula leipää päivässä oppilasta kohti ja hyvin vähän muita elintarvikkeita, niin että koulun emäntä oli usein ymmällä, mitä pataan panisi keitettäväksi. (Koulu valmistaa itse leipänsä ja ruokansa). Mutta vaikka pojat — oppilaista oli vain 2 tyttöä — silminnähtävästi laihtuivat, pysyi heissä kuitenkin opinhalu ja virkeys, ja koulutyö sujui säännöllisesti. Jokainen heistä käsitti, ettei suinkaan syy ollut neuvostovallan, vaan ulkomaisten imperialistien, jotka silloin kaikkein tiukimmin kiristivät saartorengastaan punaisen Venäjän ympärille Sitten kun oppilasparvet laskettiin koulukurssin suorittaneina käytännölliseen työhön Karjalaan, osoittautui, että spartalainen koulukausi oli heidät karkaissut kestäviksi val lankumousliikkeen sotureiksi monella eri alalla. Kun viimetalvinen suomalaisten lahtarien virittämä ja Suomen hallituksen tukema valkokapina alkoi Karjalassa, olivat puoluekoulun kahden ensimäisen kurssikauden pojat osaltaan sitäkin kukistamassa, tarjoutuen punaisiin joukkoihin vapaaehtoisiksi sotilaiksi. Tässä yhäkässä lahtarit petomaisesti tappoivat Uhtualla yhden toisen kurssikauden parhaimmista oppilaista toveri Antti Luukkosen ja ensimäisen kurssikauden oppilaan F. Kiutun, jotka kumpikin toimivat aseettomina kansanvalistusosaston toimitsijoina.

Kolmas kurssikausi viime talvena sattui pahimman lahtarikapinan ajaksi. Silloinkin lähti koulusta kurssilaisia kivääri kädessä rintamalle. Kurssikausi alkoi kuitenkin säännöllisesti, vaikka vähemmällä oppilasmäärällä. Suomen lahtarit pidättivät Uhtuan piiristä noin parikymmentä karjalaisnuoruk., jotka olivat tulossa Petroskoihin Puolue-Neuvostokouluun ja veivät heidät väkisin valkoiseen Suomeen, jossa kai nyt yrittävät kouluuttaa heistä lahtareita ja tämän ihmisryöstön peittämiseksi levitellä juttuja. Voiko valheellisempaa agitatiota enää olla?

Neljäs kurssikausi kesti viime maaliskuun 9 p:stä heinäkuun 15 p:ään. Tällä kurssikaudella oli oppilaita 38, joista karjalaisia 34, suomalaisia 4, naisia 12. Näille kursseille Karjalan rahvas lähetti parhaimpia poikiaan ja tyttäriään, kaikki talonpoikain lapsia ja nuoria 17—21-vuotiaita.

Viides kurssikausi alkaa hyvillä toiveilla. Elintarve tilanne on parantunut tuntuvasti. Oppilaita tarjoutuu enemmän kuin mitä voidaan vastaanottaa. Tämä selvästi todistaa, että Karjalan työkansassa, sen mielipiteissä on tapahtunut syvällinen murros. Tosin vielä tietämättömät, lukutaidottomat ja vanhemmat tarrailevat koulunkäyntiä vastaan, mutta nuoret katkovat kotiensa kahleet ja lähtevät innokkain mielin opin tielle, eivätkä enää pelkää poliittistakaan kouluutusta, vaan päinvastoin haluavat syventyä uusiin aatteisiin. He ovat kylläkin alkeistiedottomia, mutta sen korvaa luonnonlapsen välitön uteliaisuus ja innostus, joka on suurena apuna opiskelussa. Heidän nuoria aivojaan ei ole pilattu porvarillisten koulujen ja sosialidemokratian hölynpölyllä, joten he ovat herkästi vastaanottavia uusille vaikutteille, kuten langattoman sähkölennättimen suuri korva.

Karjalan suomenkielinen Puolue-Neuvostokoulu on tyypillinen karjalainen ilmiö. Se on alkanut elämänsä puutteellisena, perin vaatimattomana ja kehittynyt hitaasti mutta varmasti. Verrattaessa ensimäistä ja nykyistä kurssikautta toisiinsa on otettu pitkä askel eteenpäin. Vielä on vaikeuksia, mutta ne voitetaan.

Onni Tuomi.

«Työväenhallitus»

Tuollainen tunnussana on esiintynyt eräissä maissa kommunistien esittämänä. Onpa se saanut Kommunistisen Internationalenkin hyväksymisen. Epäilemättä moni vallankumouksellinen työläinen epäillen siihen suhtautui.

— Ollaanko taas menemässä ministerisosialismiin ja Tokoin senaatin aikoihin?

Tuollaisia lauseita kuuli. Ja sosialidemokraatit ilkkuivat: katsokaapa, kuinka kommunistit tulevat meidän kannallemme!

Niin eivät kuitenkaan sano kaikkien maiden sosialidemokraatit. Saksassa esim. pelkäävät ne sitä tunnussanaa. Koettavat torjua sitä syyttelemällä, että se on vain kommunistien «taktikkatemppu.»

Tietysti on jokaisen poliittisen tunnussanan asettaminen taktikkaa. (Taktikka näet merkitsee taisteluliikkeiden johtamistaitoa, ollen tarkoituksena se, että meille tulisi siitä hyötyä ja viholliselle vahinkoa.) Kysymys on vain siitä, mikä on työväenluokalle hyvää, mikä huonoa taktikkaa.

Työväenhallituksen aatos on syntynyt Saksassa. Siellä on eräissä valtioissa (Saksin, Thuringen y. m.) sos.-dem. hallituksia. Ministereinä noskelaisia ja riippumattomia, joiden hallitus on parlamentissa joutunut niin noloon asemaan, että on ollut riippuvainen kommunistien äänistä. Ja vaikka kommunistit ovat noita hallituksia kannattaneetkin ihan mustia lahtareita vastaan, ei se asema ole herroja sosialidemokraatteja tyydyttänyt. Kommunistit ovat näet joka askeleelta osoittaneet, millä tavoin nuo hallitukset voisivat edes hitusen valvoa työväen etuja. Ja työväki, sosialidemokraattien omatkin kannattajat, kysyvät yhä kiivammin, miksi heidän hallituksensa ei menettele niin kuin oikein olisi (ja kuten kommunistit ehdottavat).

Sosialidemokraateista on tämä niin epämukavaa, että haluavat antaa oman hallituksensa kukistua. Tilalle järjestäisivät kokoomuksen porvarien kanssa. Silloin eivät olisi riippuvaiset kommunisteista. Voisivatpa sanoa työläiskannattajilleen: nähkääs, ei voi nyt toteuttaa enempää; on otettava huomioon hallituksessa olevat porvaritkin.

— Miksi ette sitten laita omaa hallitusta? kysyy työväki.

— Jos laitatte, tulemme mekin mukaan, sanovat kommunistit.

Tosissaanko kommunistit noin ehdottavat?

Ihan tosissaan. Kommunistipuolue on vakava puolue. Ei se esitä mitään sellaista, mitä se ei katso olevan mahdollista toteuttaa. Ei se ole «jyrkkä» pelkästään siksi, että «on varaa» räyhätä, kun on vähemmistössä. Kun kommunistit esittävät työväen hallitusta, johon itse lupaavat mennä mukaan, ajattelevat he näin:

— Työväen enemmistö ei ole vielä puolellamme. Joka hetki kyllä lähentää sitä aikaa, jolloin joukot ymmärtävät vain meidän tunnussanaimme viittaavan oikean tien sekä seuraavat niitä. Mutta siihen mennessä ei istuta ristissä käsin.

Eräissä Saksan valtioissa on sos.-dem. ja kommunistisilla puolueilla laillinen parlamenttaarinen enemmistö. Ne saavat asettaa hallituksen. Mikä sille ohjelmaksi?

1. Poliittiset vangit vapaiksi. — 2. Porvarien luokkakaartit pois. — 3. Rikkurijärjestöjen toiminta kiellettävä. — 4. Toiminnassa nojauduttava työväen liikeneuvostojen kongressiin (Saksenin kommunistien ehdotus).

Ei muuta. Onko tuossa mitään utopistista? Onko mitään, mitä sosialidemokraatit eivät olisi luvanneet? Nyt on heillä tilaisuus yhtyä tuota toteuttamaan . Alku on hyvä! Me, kommunistit, tulemme mukaan lailliseen parlamenttaariseen hallitukseen. Tulemme valvomaan, että tuo ohjelma toteutetaan. Ja kun hallituksemme tulisi olemaan työväen edustavimpain järjestöjen, liike- eli työpaikkaneuvostojen edustajakokouksen kanssa kosketuksissa, niin emme voi vajota opportunismin suohon. Siis toimeen! Hajoitetaan eduskunnat, missä työväenpuolueiden enemmistö on liian heikko, tai missä sitä vielä ei ole. Julistetaan vaalit ohjelmalla: työväenhallitus! Ja kun saadaan enemmistö, toteutetaan se.

— Mutta voisiko tuo toteutua?, kysyy joku.

— Miksei voisi?

Noskelaiset eivät rupea.

— Pakotetaan työväen voimalla.

— Pettävät.

— Pidetään kurissa sen neuvostokongressin voimalla, ja jos pettävät, paljastetaan.

— Mutta jos nyt tuollainen hallitus todella tulisi toimeen, niin eikö porvaristo silloin hyökkäisi?

— Epäilemättä se sen tekee, jos voi. Mutta ei se aina ja kaikkialla voi sitä heti tehdä. Onhan esim. Kaukaisen Idän Tasavalta demokraattinen valtio, jossa kommunistit hallitsevat laillisilla, parlamenttaarisilla valtuuksilla. Jossain maassa siis tuollainen hallitus voisi ainakin jonkun aikaa olla olemassa ja toteuttaa ohjelmansa: heikentää ja riisua aseista porvariston luokkajärjestöjä, lujittaa työväen järjestöjä.

— Entäs sitten.

— Sitten ottaisi työväki täyden vallan. Niin kivuttomasti kuin olot sallivat. Jos taas porvaristo hyökkäisi — ja useimmissa tapauksissa se sen tekisi jo heti alussa — olisivat sosialidemokraatit velvolliset puolustamaan laillista valtaa kapinoitsijoita vastaan. Ovathan he aina vakuuttaneet niin tulevansa tekemään. Kansalaissodassa olisi työväellä silloin laillisuuden auktoriteetti puolellaan. Eikä se haittaisi.

— Entä Suomessa. Voiko meille tulla sellainen tilanne?

— Nyt ei ainakaan ole. Mutta opiksi sekin on, kun ymmärtää, mitä teitä muiden maiden työväen taistelu kulkee.

Y. S.

Millet: Työn kuvaaja

Kirj. Mark Arage.

Jean Francois Millet oli talonpoika, ja yksi suurimpia taidemaalareita. Talonpoikana hän maalasi niitä aiheita joista hän itse oli osa, ja niin totuudenmukainen hän oli kuvatessaan maanviljelijän elämää että, huolimatta näistä yksinkertaisista aiheista, hänen työnsä on säilynyt. Se ei ole kadottanut yhtään kauneuttaan.

Millet oli talonpoikien talonpoika, ja aiheet joita hän mielellään maalasi olivat sellaisia että emme koskaan väsy tutkimaan niitä.

Emmekö pysähdy katsomaan kun miehet tekevät työtä? Emmekö tuntikausia seiso kaupungeissa, katsellen höyrylapiotyöläisiä, miehiä jotka ampuvat ja kuokkivat, miehiä jotka maalaavat seiniä, miehiä jotka tekevät kaikenlaista elikaista työtä? Emmekö, ollessamme maalla, katsele kun ne kyntävät, niittävät ja tekevät kaikkia muita maanviljelyselämään kuuluvia töitä? Kyllä, emmekä milloinkaan väsy siihen.

On jotain lihaksien pingoituksessa ja käsivarsien liikkeissä joka viehättää meitä. Se pidättää huomiomme ja estää meitä jatkamasta omaa matkaamme. Ja samoin kuin se viehättää ja lumoaa kulkijaa, samoin vaikuttaa se taidemaalariin.

Oli aika jolloin oli muodissa maalata Madonnaa ja Lasta, pyhimyksiä, ja kertomuksia raamatusta. Tämä oli kirkon propagandaa. Myöhempinä vuosina maalasivat taidemaalarit kotoisia aiheita, sisäkuvia, yms. Myöhemmin alkoivat he maalaamaan maisemia, ja niin tehdessään he maalasivat niihin ihmisiä ja eläimiä tehdäkseen ne mielenkiintoisemmiksi. Sitten huomasivat maalarit että ihmismuodot joita he kuvasivat maisemien ohella olivat mieltäkiinnittävimpiä kuin niiden ympäristöt. Siitä seurasi että alkoi ilmestyä kuvia joissa ihmiset leikkivät, tekivät työtä, tappelivat, ja kaikista elämän moninaisista vaiheista.

Eipä ilman syytä maalattu multaa ja «Kuokkijaa». Työntekijä huonossa puvussaan ja hiessä liikutti suuresti maalaria, ja niitä jotka ovat kuvanneet hikeä, likaa ja sen epämiellyttävää ympäristöä on legionittain.

On olemassa loppumatoin määrä maalareita jotka ovat «jumaloineet työn.»

Talonpoika Millet oli yksi sellaisista ja hän on näyttänyt meille maatyöläisen ja hänen puolisonsa jokapäiväisen elämän.

Hän on maalannut lapset kumassa ja heidän äitinsä istum ja kutomassa, ja lähettyville neen miehen. Hän on maalan maatyöläisen nukkumassa hein on varjossa keskipäivällä ate jälkeen. Voit nähdä hänet ka van lammaslaumaansa puukengä loissa ja ilman sukkia. Näet h juottavan lehmiä, puivan viljaa, vavan perunoita, viinitarhassa koavan koko ajan.

Millet ei yrittänyt saarnata latessaan näitä kuvia; hän ei yr nyt sanoa ylevien Parisin salon hyville ihmisille miten työlä Ranskan maaseuduilla eli; hän a astaan vain maalasi noita nö aiheita jotka olivat osa hänest sestään. Ne olivat ainoat ai jotka hän tunsi. Miten ihmeelli hän ne maalasi huomaamme me näpäivänä. Taideteoksina ovat yleviä näytteitä.

Millet koko elämänsä ajan talonpoika ja hänen maalauks enempi kuin kenenkään toisen, n tää meille sen vaiheen ihmisty joka ei ole millään tavalla viehä vä mutta joka on siitä huolim tehtävä. On säädetty että ihm pitää elää tehden työtä otsansa essä, ja tässä Milletin läheisen päristön työläisessä näemme h tuomittuna raatamaan ja hikoam ilman että hän olisi siihen syy Nämä maalaukset, ihania kuin ovatkin taiteilijan näkökannalta sen, pakoittavat meidät huom maan sen tosiseikan että hänen kansa maanviljelijä oli kurjaa hirveän yksitoikkoista elämää. hikoili koko päivän, ja sitten söi ja nukkui. Ja seuraava p oli samanlaista.

Milletin maalaukset eivät os meille sitä «työn iloa» josta paljon on kuultu. Ne osoitt miten kovasti miehet ja naiset vat pakoitetut tekemään työtä he voisivat syödä ja täten py elossa.

Millet on kiihoittaja itse kuit kaan meinaamatta olla sitä. moin kuin Italian Renessanssin m larit maalasivat aiheita raama ta, samoin kertoi Jean Francois M let todellisen puolen maanviljeli elämästä. Italian maalarin tarkoi kuitenkin oli esittää propagand Hänet piti työssä Kirkko, ja seikka että hän oli suuri taitei oli vain toisarvoinen asia hä päivinään. Tähän unhotamme heen ja käsittelemme hänen ta aan maalarina. Milletin motiivi aivan erilainen. Häntä ei pide kertomassa taruja maalilla, hän t dytti sitä mikä pakoitti hänet m laamaan, ja se tosiseikka että käytti sitä jonka hän näki lähi mässä ympäristössään osoitti e se ei milloinkaan ollut hänestä mu ta kuin ainehisto jota hän voi kä tää maalaamishalunsa toteuttamis sa.

Katsokaamme m.m. hänen maa ustaan nimeltä «Kylväjä», joka yksi tunnetuimmista. Katselkaa ten tämä mies harppailee yli lon, heitellen kourallisia viljaa! H ei ole korea näyte ihmiskunnas Pelto on kynnetty ja kylväjä varjossa. Eteenpäin hän men heiluttaen käsivarttaan, tehden t tä ja hikoillen, raahaten itseä epätasaisen maan ylitse.

Tässä ei ole riemua!

Kertooko «Kylväjä» tarinan? ko se propagandaa? Koettiko M let tuoda jotain sellaista esille t sä? Ei, olen ehdottomasti var että hän ei sitä aikonut tehdä. **M ta hän on sen tehnyt tarkoittamat**

Ja niin on hän monissa muis maalauksissaan. Hän on tehn mestarillisella tavallaan läheisen van työläisestä joka on toivottom ti sidottu maahan. Hän ei ole te nyt sitä niin hyvin siksi että h olisi säälinyt talonpoikaa, sillä s loin ei hän olisi ollut yksi heistä hän olisi ollut ulkopuolella. Mut hän teki sen niin hyvin siksi et hän **oli** talonpoika ja hän oli su taidemaalari, myös.

Siis voimme pitää Milletiä, talonpoikaa ja maalaria, kiihoittaja Voimme pitää häntä henkilönä jo osoitti meille maaelämän hirve ilottomuuden, rumuuden. Voim pitää häntä miehenä joka osoi meille elämän vaiheen joka on t voton kaikin puolin. Köyhyyt siinä on, ja surua myös. Ei mitä kauniita vaatteita, ei iloisia kasv ja, ei hymyilyjä — hilpeys put tuu kokonaan. Onko kukaan nä nyt Milletin maalausta jolla ol mitään muuta kuin synkkä muot Meille näytetään elämä paljaan hirvittävänä ja armottomana. H nen maalaamiansa henkilöitä pain loppumattoman työn kirous, jos ei näytä olevan mitään pelastusma dollisuutta.

Taidekokoelmien tutkijat eiv ehkä näe tätä «tarinaa» jonka nän kuvat kertovat, eivätkä sitä et Näitä kuvia etsitään niiden vär ja muodon ihanuuden vuoksi. Nii sä on myös maalarin taituruutta, taiteen rakastajat pitävät sitä arvo sa. Vierailija ei näe «tarinaa», se onkin parasta. Taidegalleria o

(Jatkoa 3:lla sivulla.)

Kommuunin henki

KOMMUUNIN HENKI

Se ylitse kurjuuden kuilujen kulkee,
se kaupungit kauniit väistää ja kiertää
luo majan, min ovea kurjuus sulkee,
joss' pienoiset pyytävät leipää, äit huokaa
ja onneton isäkin itkua viertää.
Se julistaa siell: te onnenne luokaa!

Se köyhien armeijat liikkeelle laatii.
Se julistaa veljelle velvollisuuttaan,
se siskoja sijaansa ottamaan vaatii.
Se kuiskii: Miks' kalkin katkeran joitte?
On turhaa orjien onnettomuuttaan
vain valittaa — itse sen korjata voitte.

Ja saapuupa sankari hienoonkin piiriin.
Ah kauhua! Soi melu, pikarit putoo.
He kauhulla katsovat punaiseen viiriin,
jota kantavat raataja'joukot, jotka
maan vainiot kyntää ja kankahat kutoo
ja joita on raadellut rahavallan kotka.

KOMMUUNIN HENKI

Se vieläkö elää, ah kuinka se elää
min hullut jo huusivat syösseensä hautaan!
Ja taistelutorvensa! Kuinka ne helää
ja kaikuvat helkkyen ääristä ääriin,
vaikk' puoltajat tuhannet lyötihin rautaan
ja vedettiin verisiin «oikeuksiin» vääriin.

Ei vielä, se kulkevi kuolematonna;
ei jäänyt se LA CHAISEN hautausmaalle,
sit' ei tappanut Pariisin parooni konna,
ei vaipunut juurelle «liittolaisten muurin».
— Se nousi, se kasvoi, se kaatui taas alle,
mut nyt se on jälleen taas suurista suurin.

Ei Tampereen taistelu viimeinen ollut,
se henki ei Hennalan helvetin hehkuun jäänyt
vaikk' valkoiset vainoojat huus: se on kuollut,
se nousta ei voi, me voitimme heidät. —
Mut ei! Pois tieltä, se rynnistää nyt
ja vainoojat huutaa: mi saapi nyt meidät!

Ei Unkarin terrorin verisen, mustan
yön varjohon vaipunut, sit' niellyt ei nielut,
sen vankkurein vetivät he turpeeseen mustan
ja kirkuivat kiroten: se siellä nyt pysyy!
Siell' sammuivat tuhannet tuliset sielut,
mut Kommuunin henki taas omaansa kysyy.

Se ilmojen halki liitävi vaikka
rahakarhujen kaamea karjunta kaikuu
ja vaikka on vahteja täys' joka paikka
se sittenkin, sittenkin voittoa soittaa,
sitä laulavat laaksot ja rantamat raikuu,
pian vapaus kultainen kansoille koittaa.

Yli Karpaattein, Alppien ja Kalliovuorten,
yli Donavan, Reinin, Weikselin — kaiken
käy hurmaten sydämet vanhain ja nuorten.
Se uhmaa muureja, se uhmaa murhaa.
Ja kulkunsa estettyä sen sai ken,
kun kaikki on tehty ja nähty on: turhaa!

Sadat miljoonat seuraavat sankari-innoin
sen henkevää hehkua, loistetta syvää.
Sadat miljoonat vannovat tulisin rinnoin:
Jumalauta, on aika jo mahtimme näyttää!
Tuo tiedä ei maailman mahdeille hyvää,
se pelvolla petojen rinnat täyttää.

On nouseva aika
kun mitataan veri se kommuuni-lasten,
kun haetaan haudat ja luetaan ristit
ja voimalla käydään valleja vasten.
Kun tehdään tilit, kun pasuunat kaikaa,
kun kalvalla kaadetaan kapistalistit
ja luodaan maailmaan kommuunin aika.

Ja silloin se hehkuva kommuunin henki
kera lippumme liehuvan liidellä saapi
siell' josta on poissa rosvo ja renki,
vaan jossa ihminen iloinen, vapaa
työnmaailmaa mahtavaa kaunistaapi
ja veljensä, siskon;rnjaKhrdluetaoinhrdlu
ja veljen ja siskon onnessa tapaa.

WM LAHTINEN.

Me uskomme,

että parhain on aina halvinta ja meidän halumme on antaa liiketuttavillemme aina mahdollisimman parasta, mahdollisimman huokeilla hinnoilla.

Meidän jouluvarastomme on nyt täydellinen.

Voimmeko palvella teitä nyt.

Kauppa naisille ja miehille, jotka ostavat naisille!

Rinn Bros.

Vastapäätä postikonttoria.

Phone 264 —— **Timmins, Ont.**

Junellin Käntikomppania

— on —

65 — 4 Ave. **Box 421** **Timmins, Ont.**

EMME PYYDÄ PALJON PUHUA

sen verran vaan tahdomme sanoa, että saahan sitä meiltä yhtä ja toista leivänpuolta. — Jouluksi erikoisleivoksia — — — —

New Baking Co.

Box 866. —— Timmins, Ont.

JOS HALUATTE

tavata Frank Kulmalaa joulun aikana, niin häntä voi tavata hänen palloruumassaan Balsam St. ja 4 Ave. Kulmassa. — — — —

Frank Kulmala.

RINTASEN RÄÄTÄLILIIKE

Vanhin suomalainen räätälinliike Timminsissä. — Tehdään kaikkia alaan kuuluvaa työtä.

Teettäkää joulutyönne meillä!

59—5 St. **Box 914** **Timmins, Ont.**

K. H. KORPINEN ja Y. NISSINEN

— suosittelee —

räätälin liikettään. — Huolellinen ja hyvä työ taataan. Tehkää joulupuhdistuksenne meillä. Liike sijaitsee Jack Mäen talossa.

K. H. Korpinen ja Y. Nissinen.

Me pyydämme

kaikkia Timminsin ja ympäristön suomalaisia käymään kaupassamme, joka on **No. 50 Third Avenuella.** Te tulette huomaamaan että meidän kauppamme on kaikin puolin nykyaikaisin kauppa Pohjois-Ontariossa. Meidän hintamme ja tavaramme arvo ovat oikeat. Meillä on varastossa ruokatavaraa, jota parempaa ei ole missään. Myymämme liha on hallituksen tarkastuksen alaista. Meidän kalkkunat, ankat, hanhet ja kanat ovat parhaiten valittuja Toronton pohjoispuolella.

TIMMINS GROCERY AND MEAT STORE

Timmins, Ontario.

Tilatkaa Vapaus!

OSTROSSER & CO.
137 Pine St.

Miesten ja poikain puku- ja vaatetuskauppa

Ostakaa joululahjanne ja ostoksenne meiltä

OSTROSSER & CO.

137 Pine St. **Timmins, Ont.**

Kokeilu

Kirj. Frederic Boutet.

Halpherson, kokeilevaan fysiologian kuuluisa professori, pitkä ja harteva, kädet taskuissa, sekä käännettynä huoneensa tulisijaan päin, puhutteli kahta vierastaan — Jeffrietä, anatomian tutkijaa ja Moffatia, biologian tutkijaa, molemmat miehet kuuluisia Europassa ja Amerikassa. Hän silmäili tovereitaan melkein uhmaavalla ilmeellä.

«Otin itselleni oikeuden kutsua teidät tänne tänä iltana,» hän sanoi huolellisesti, ikäänkuin punniten jokaa sanaa, «olemaan silminnäkijöinä uhkarohkeassa ja mieltäkiinnittävässä kokeilussa, jota en huolinut tehdä yksin. Vähemmän kehittyneitä voisi pelästyttää sen rohkeus. Mutta tulokset voivat olla niin suuresta arvosta ihmiskunnalle että ne voittavat kaikki muut seikat. Menkäämme laboratoriooni, olkaa niin hyvät.»

He seurasivat, suuresti kummissaan. He olivat hänen läheisiä tuttaviaan, mikäli hänen luonteenlaatunsa omaavalla voi sellaisia olla. Heidät oli kutsuttu hänen luokseen, ja olivat he jättäneet kaiken muun tullakseen, sillä hänellä oli heille aina jotain hämmästyttävää.

Siellä istui tuolilla eräs mies, jonka kasvot olivat kalman kalpeat. Lähellä häntä, näennäisesti häntä silmälläpitämässä, oli Halphersonin palvelija, suurikokoinen neekeri.

«Hyvät herrat», sanoi Halpherson vierailleen, «mies jonka näette istuvan tuossa yritti murhata minut kadulla eilen illalla. Hän melkein lopetti päiväni. (Tiedemies avasi vaatteensa ja osoitti syvää haavaa vasemmalla puolella ruumistaan.) Mutta onnellisella iskulla hänen leukaansa sain hänet tainnoksiin. Toin hänet tänne palvelijani avustamana, sillä tämä tapahtui lähellä asuntoani. Hänen nimensä on Wilson. Hän on tunnettu rikoksellinen, ja kuolemaan tuomittu. Hän on jollain tavalla karannut vankilasta ja pysytellyt piilossa. Velvollisuuteni kansalaisena on antaa hänet oikeuden eteen — tarkoitan, saattaa hänen tuomionsa täytäntöön .....»

Näitä sanoja seurasi kuoleman hiljaisuus. Sidottu mies värähti. Halpherson jatkoi:

«Minulla on toinen tarkoitus. Tunnette esitykseni jonka olen tehnyt hallitukselle että kaikki kuolemaan tuomitut annettaisi meille kokeilun tekoa varten. Kiireelliset toimet ja ennakkolaulot ovat aina estäneet nämä esitykset tulemasta huomioonotetuksi, ja on niitä niin paljon väärinymmärretty että minun karakteerini ja työni ovat saaneet osakseen ansaitsematonta halveksumista. Kun nyt sattuma on asettanut minut asemaan jossa voin toimia vapaasti tämän Wilsonin suhteen, olen tehnyt hänen kanssaan sopimuksen. En anna häntä ilmi poliiseille. Annan anteeksi hänen hyökkäyksensä minua vastaan. Sallin hänen paeta mihin maahan hän haluaa ja annan hänelle $10,000 jolla alkaa uudelleen elämänsä, jos hän suostuu kokeiluun jossa hän panee vaaranalaiseksi henkensä.

«Asema on tällainen. Olen keksinyt seerumin, joka, kuten uskon, voi ottaa veren sijan, omaten, kuten toivon, ominaisuuksia jotka ovat yhtä hyvät eli paremmat kuin veressä löytyy. Sanon että toivon, sillä aivan varma voin olla ainoastaan täydellisen ja varman kokeilun jälkeen. Haluan tehdä tuon kokeilun Wilsonilla. Avaan hänen käsivartensa suonet kylvyssä. Kun veri on kaikki juossut ulos, kun hän on ollut kuolleena useita minuutteja, ruiskutan seeruminja, joka panee hänen elimensä jälleen toimimaan.

«Jos keksintöni on niin suuresta arvosta kuin uskon sen olevan, tulee Wilson mahdollisesti vielä henkiin. Huomaatte että sanon «mahdollisesti». Kuten kaikissa ensi kokeiluissa, on olemassa enempi mahdollisuuksia vastaan kuin myöten. Mutta minulla on myös suuri luottamus keksintöni tehokkuuteen. Siinä on kaikki mitä voin sanoa. Niinpä olen esittänyt tälle miehelle, joka on jo tuomittu kuolemaan lain mukaan, että hän suostuu kokeiluun ja ehkä tulee syntymään uuteen elämään jonka hän saa itselleen helpon ja kivuttoman kuoleman jälkeen. Wilson ymmärtää ja suostuu. Hän voi sanoa teille sen.»

«Niin», hän sanoi ontolla äänenpainolla, «minä suostun».

Kun mies, kädet sidottuna, oli kylpyammeessa jossa häntä piteli suuri neekeri, Halpherson meni hänen luokseen, otti hänen vasemman käsivartensa, taivutti sitä ja valmistautui leikkaukseen.

«Oletko vielä suostuvainen?» fysiologian tutkija kysyi. «Muutamassa minuutissa et voi perääntyä. Se olisi liian myöhäistä. Olet silloin tieteen käsissä, ja kun kokeilu kerran alkaa on mahdoton sitä keskeyttää.»

«Tee tehtäväsi» sanoi mies.

Hän sulki silmänsä. Hänen hampaansa kalisivat. Halpherson kumarsi kylpyammeen ylitse jonkinlainen työkalu kädessään. Mies hieman vavahti. Hieno punainen viiru juoksi alas hänen käsivarttaan. Mutta Halpherson oli jo työntänyt käsivarren takaisin lämpimään veteen.

«Tiedättehän mitä tapahtuu,» sanoi hän tavallisella tyynellä äänellään. «Valtimo alkaa toimia nopeasti. Hän tuntee pyörtymystä ja heikkoutta ja tuimaa janoa. Horrostila seuraa.»

Hän lakkasi puhumasta. Peukalo miehen oikeassa ranteessa, hän laski valimon lyönnit. Kaksi katsojaa olivat syvästi liikutettuja, ammattiinsa kuuluvasta itsehillisemiskyvystään huolimatta. Neekeri, seisoen vieressä, oli konemainen tottelevaisuudessaan. Halpherson pysyi rauhallisena. Mies kylpyammeessa tuskin hengitti enään. Hänen huulensa olivat puristuneet yhteen. Hänen silmänsä olivat suljetut. Hän näytti jo kuolleelta.

Vesi muuttui punaisemmaksi.

«Minua janottaa,» sanoi Wilson äkkiä karhealla äänellä joka vapisi.

He kostuttivat hänen huuliaan sitruunan mehulla. Jälkeenpäin hänen kurkussaan korahti kaksi kertaa. Kuluvat minuutit tuntuivat loppumattomilta.

«Kriisi lähenee», sanoi Halpherson.

«Minua pyörryttää», mutisi pelästynyt ääni.

Tuomittu mies oli avannut pullistuvat silmänsä. Hänen kasvonsa olivat vähän valkeat. Hänen katseensa oli tyhjä.

«Vapauttakaa minut,» hän sanoi, «en ota sitä.»

«Horrostila,» mumisi Halpherson. «Loppu.»

«Ei, ei,» mies voikasi.

Hän koetti epätoivoisesti vapautua, mutta voi ainoastaan kohottaa itseään muutamia tuumia viimeisessä suonenvedon tapaisessa ponnistuksessa. Neekeri painoi hänet alas. Hän putosi punaiseen veteen, voimaton pää pyörähtäen sivulle.

«Hän on aivan veretön.» sanoi Halpherson, ojentaen itsensä suoraksi.

Jeffreis, anatomian tutkija, lausui: «Se on loppu. Ottakaamme hänet nyt pois vedestä, odottakaamme viisi minuttia ja suiskuttakaamme sitten sinun seerumiasi. Äijä paralla oli ihmeellinen rohkeus. Toivon että hän läpäsee. Mikä kunnia sinulle, Halpherson, jos kokeilu onnistuu!»

Fysioloogian tutkija hymyili kummallisesti.

«Kokeilu on onnistunut,» hän vastasi rauhallisesti

Toiset katselivat ihmeissään.

«Niin», Halpherson jatkoi, samalla hiljaisella hymyllä. «En puhunut teille totuutta. Kokeilu jonka olemme tehneet ei ole se jonka teille kuvailin. Olemme tehneet toisenlaisen kokeilun. Teidän läsnäolonne täällä,kylpyamme, minun puheluni ja työkaluni olivat vain kuin näyttämöasetus. Halusin kokeilla mikä vaikutusmahdollisuus on ulkonaisilla seikoilla hermostoon ja sen vaikutusvoima taas ruumiiseen. Tuon miehen verta ei ole vuodatettu kuiviin. Hän vain uskoi niin, kuten tekin.»

Hän otti elottoman miehen vasemman käsivarren, pyyhki sen puhtaaksi ja piti sitä valossa.

«Näettehän ettei tässä ole veren tahraa, raapasin käsivartta hieman, ja samalla särjin putken pään joka sisälsi punaista nestettä, joka sitten hiljalleen punasi veden. Esitin miehelle ilmiöt jotka eslintyvät kun veri vuodatetaan kuiviin ja hänessä ilmenivät ne yksi kerrallaan.»

«Koe on täydellisempi kuin luulet sen olevan,» sanoi professori Moffat. «Mies on kuollut.»

Seurasi syvä äänettömyys.

«Bah! Hän oli murhaaja, jo tuomittu kuolemaan,» mutisi Jeffries, hampaittensa välistä.

Mutta siitä huolimatta oli professori Halpherson hieman kalpea.

Suom. A.K.

Yön lapset

Nuo rattahat raskaasti ryskyttää,
nuo liekit kuin tuskassa lyö;
ne kummasti vuorihin jymäjää,
savupilvet ne ympäri yllättää
kuni peittäisi ikuinen yö.

Lyö meri niin raskaasti aaltoineen
ja pimeys valtasi maan,
vaan tietäjä hiipivi hiljalleen,
yönlapsien istutti sydämeen
valonaatteita versomaan.

On pimeys synkkää synkempi,
takatalvessa harhaillaan.
Yönhenget ne liikkuvi tietysti,
pedot säälitä haaskaa raateli
veriruskeilla hampaillaan.

Yö synkkä on mustaa mustempaa,
vaan pilkku on sittenkin yöss',
itärannalta majakka tuikuttaa
ja sekös se intoa kasvattaa
yönlapsien povessa myös.

W. M. Mattson.

MILLET: TYÖN KUVAAJA.
(Alku 2:lla sivulla.)

kin viimeinen paikka mailmassa jossa pitäisi saarnata. En minäkään siitä pitäisi. Sinne mennään päästäksemme pois jokapäiväisen elämän tehtävistä. Sinne mennään syventymään taiteen ihanuuteen ja salaperäisyyteen, ja Jean Francois Millet on yksi sen valituimmista. — Art Review. — Suom. A.I.K.

Yleisemmin tunnettuja suomalaisten keskuudessa ovat Milletin maalauksista «Tähkänpoimijat», «Kylväjä» ja «Iltakellot». — Suom.

SEISO ja KATSO!

Erityiset hinnat

JOULUKSI JA UUDEKSIVUODEKSI

Meillä on aina täysi varasto tuoretta, hyvää lihaa sekä muuta ruokatavaraa.

Erikoisesti lintuja eri lajeja sekä kanoja jouluksi.

Alhaisimmat hinnat!

5 pros. alennus kaikista tavaroista käteisrahalla ostettaessa joulu- ja uudenvuoden viikoilla.

SHUP VELJEKSET

Koivu ja neljännen kadun kulmassa.

Timmins, —— **Ontario**

BUFFALO STORE

Vaatetusliike. — suosittelee itseään parhaaksi jouluostoksien tekopaikaksi.

Pine kadun suurin vaatetusliike.

Timmins —— Ontario.

ASSAD HABIDIN VAATETUSLIIKE

naisille, miehille ja poikasille on parhaiten tunnettu suomalaisille joten käykää meillä joulutavaroita katsomassa. Suomea puhutaan.

40—3mas Ave. —— **Timmins, Ont**

PARTURI!

Parran ja tukan lyhentäminen tehdään huolellisesti palloruuman nurkassa, joka sijaitsee Balsam St. ja Tourth Ave kulmassa.

Timminsissä, Ont.

RAUTA- JA HUONEKALUKAUPPA

Farmityökaluja

saa aina parhaimpiin hoitoihin

H. LAPRAIRIEN

56—3:mas Ave. **Timmins, On**

—— Telef. 145 ——

HAUSKAA JOULUA

kaikille pitkäpartaisille

—— toivoo ——

FRANK ALANEN

PARTURITUPA

Timmins, **Ont**

Sam Feldmanin

LIHA- JA RUOKATAVARA-KAUPPA

suosittaa itseään parhaaksi jouluostoksien tekopaikaksi. — Erikoinen varasto joulupaisteille ja hinnat kohtuulliset. — — — —

Sam Feldman

4 Ave. ja Elm St. kulmassa, Timmins, On

—— Suomalainen myyjätär ——

Leppymätöntä luokkavihaa riistäjille!

Vallankumouksellista

TIETOISUUTTA TYÖLÄISILLE!

Työläisten voima on vallankumouksellisessa tietoisuudessa ja luokkasolidaarisuudessa. Siksi voimat kokoon yhteiseen taistelurintamaan kukistamaan riistojärjestelmä ja luomaan tilalle työntasavalta!

Toveritervehdyksin, **TIMMINSIN OSUUSRUOKALAN NAISET JA MIEHET.**

Tyyne Mäki
Aino Gröndahl
Ida Grönberg
Lisie Pakkala
Peter Miettinen
John Stohlberg
Kalle Ivanainen
Matti Kolehmainen
Lester Salo
Hugo Falls
Eino Yrjälä
Matti Ohtonen

Victor Koskinen
David Hill
Antti Hovi
Isack Seittu
T. Teittinen
Hugo Siekkinen
Otto W. Sirkka
Arvo Boström
Vilho Oja
Kusti Kangas
Matti Järvi
Walder Aaltonen
Albin Wauhkonen

Ed. Ventelä
John Soronen
S. Schröder
Heikki Pesonen
William Lampinen
Antti Kangas
Mikko Hakala
Ilmar Schröder
Jafet Kela
Jack Kullas
Jalmar Kiviranta
Otto Hänninen
Kusti Leino

Nick Woiwitki
Nestor Mäki
George Kubanetz
G. Mafiart
Väinö Niemi
Isack Mäenpää
Svante Uusitalo
Kalle Björninen
Emil Smith
Santtu Polso
Nick Sivula
Yrjö Kaistila
Elias Pietilä

Kusti Alatalo
Matti Kivi
I. Gach
Victor Mäkinen
Juho Hautala
Alex Custeniul
Oscar Jokiniemi
P. Senkow
A. Miska
Väinö Aho
John Niemi

Kansainvälisyyden välttämättömyys

H. Brownstein — Suom. A. I. K.

Niin paljon kirjoitettu kansainvälisyydestä että näyttää olevan pintapuolisesti ajatellessa vain jälellä joko hyväksyä eli olla vastaan yhtä taikka toista päätelmää. Mutta lähemmin tarkastaessa yhteiskunta tieteelliset kirjat, historiat, esseijit ja aika ajoittain julaistut artikkelit tästä kysymyksestä tuovat esille seuraavat tosiasiat:

1. Että useimmat kirjalijoista, kaikenlaisten ajatuskantojen kannattajat, käsittelivät tätä asiaa hyvän taikka pahan näkökannalta, nimittäin: että kansainvälisyyden aate on hyödyllinen ihmiskunnalle, eli että se ei ole hyödyllinen ihmiskunnalle.

2. Että he väittelivät kansainvälisyyttä vastaan sekä sen puolesta joko tunteelliselta, ihanteelliselta taikka uskonnolliselta katsantokannalta.

3. Että useimmat kirjailijat, niistä pois luettuna Marx, eivät milloinkaan pyrkineet tuomaan esille ainehistoa, tieteellistä eli historiallista kansainvälisen veljeyden tulon oikeaksi näyttämiseksi.

Nyt, selviää heti alussa, että vain jos joku asia on hyvä taikka paha ei ole kylliksi syytä toteuttaa sitä todellisuudessa. On selvää myöskin että ennustelut jotka perustuvat pelkälle ihanteellisuudelle, olivatpa ne sitten uskonnollisia eli muita, eivät selvitä tätä kysymystä.

Voidaksemme siis, täsmällisesti ja epäröimättä osoittaa kansainvälisyyden aikakauden tuloa täytyy välttämättä tuoda esille väitteitä jotka perustuvat menneiden aikojen historialle; ihmisen yhteiskunnalliselle ja elimelliselle kehitykselle.

Kaksi kysymystä siis, esiintyvät tässä:

Ensin, mihin suuntaan on ihmisen kehitys ollut taipuvainen elimellisen ja yhteiskunnallisen edistyksen näkökannalta katsoen?

Ja toiseksi, on kansallismielisyys viimeinen aste ihmisen yhteiskunnallisessa kehityksessä?

Päättäen kansallismielisyyttä puoltavien kirjailijoiden kirjoituksista, johdumme uskomaan että kansallismielisyys on korkein aste jonka yhteiskunta voi milloinkaan saavuttaa. Kuulkaamme mitä Eversti Roosevelt sanoi tästä asiasta:

«Meidän täytyy tuoda jokaisen pulmallisen kysymyksen ratkaisuun ankaran ja palavan amerikalaisuuden — joka on laajasti amerikkalaista ja kansallismielistä; amerikkalaisuutta sydämessä, sielussa, hengessä ja päämäärässä, mittaamattomasti ylpeänä suuremmoisesta etuoikeudesta kantaa sitä.»

Toinen rooseveltiläisen ajatustavan kannattaja, Bernardi, eräs saksalainen kenraali, sanoo:

«Laajentaa valtio ajatusta ihmiskunta ajatukseksi, ja täten antaa näennäisesti korkeampia velvollisuuksia yksilöille, johtaa erheeseen, sillä ihmissuvussa käsitettynä kokonaisuudessaan, yhtenäisen ihmiskunnan välttämättömät ominaisuudet ulkopuolella valtion ja kansallismielisyyden rajoituksia ovat mahdottomia. Sellaiset käsitykset kun (Kirjassa «Germany and the next war», Bernardi, sivu 25).

Siispä mitä opimme näiltä kirjailijoilta on siihen suuntaan että meidän tulee olla rajattomasti ylpeitä kansallismielisyydestämme; että kaikki kansainvälisen yhdistymisen teoriat ovat pelkkiä utopian unelmia, paikkansapitämättömiä todellisuuden ja ihmisluonteen kanssa. Näitä näkokantoja kannattavat kansallismieliset.

Liberaalien näkökannat ovat hieman kohtuullisempia kun edellisten. He väittävät ihmiskunta säilyy, siitä huolimatta jotain voi ja pitäisi tehdä lähemmän yhteyden aikaansaamiseksi eri kansallisuuksien välillä.

Sosialisteista, ainoa joka koskaan antoi kansainvälisyyden teorialle lujan pohjan oli Marx. Monet Sosialistit Marxin jälkeen ovat kirjoittaneet siitä yhtä vähän logiikkaa ja tosiasioita tyydyttävällä tavalla kuin liberaalit. Otto Baurer, esim., luo sellaisen päätelmän että kansalaismielisyys on pysyvä seikka ja riippumaton edistyksen laista, siinä suhteessa että se ei tule väistymään yhteiskunnan korkeamman edistyksen tieltä, sellaisen kuin on kansainvälinen ryhmä joka edustaa koko mailman raatajajoukkoja; sensijaan knsallismielisyys, hänen päätelmänsä mukaan, jatkuu pysyväisenä sosialisminkin vallitessa, muodostaen jonkunlaisen **Kansojen** internationalen. Hän, myöskin, saapuu tähän päätelmään tutkimatta kylliksi edistyksen todellista suuntaa.

Olisi hyödytöntä pysähtyä tässä vastustamaan näitä teorioita, joita ei vahvista historia eikä tiede, jos emme ottaisi laajempaa ja enempi sisältävää katsantokantaa kehityksen moninaisista asteista joiden läpi ihmisen täytyi kulkea elimellisesti ja yhteiskunnallisesti. Katsokaamme mitä elimellisen kehityksen historia meille opettaa. Nykyään vallassa olevien tieteen päätelmien mukaan, ihminen on kehittynyt yksisoluisesta. Ulkomaisen, aineellisen painostuksen, eläinmailman kuningas, satojen tuhansien vuosien kuluessa, tuskallisen hitaan prosessin kautta jatkuvasti muuttuen, kehittyi siksi mikä se on tänä päivänä. Tuo prosessi, kun sitä tarkastaa huolellisesti, tuo esille yhden hyvin kuvaavan tosiseikan: että alkaen yksinkertaisesta organismista jolla ei ollut elimiä jotka olisivat toimittaneet erinäisiä tehtäviä, sen osat alkoivat erottautua ja toimittaa jokainen erilaista tehtävää.

Tämä tuli huomatummaksi elämän kohotessa korkeammalle edistyksen tasolle. Lyhyesti, jokainen elin sai yhden erikoisen tehtävän täytettäväksi koko elimistön hyvinvoinnin eduksi. Korvat alkoivat kuulemaan, silmät näkemään, jalat kävelemään, jne. Mikä on totta elimelliseen kehitykseen nähden on myös totta yhteiskunnalliseen kehitykseen nähden. Ihminen alkuperäisimpinä aikoinaan asui perheittäin. Että tämä on tosiasia tiedetään siitäkin että nykyäänkin löytyy joitakin eristettyjä perheitä, joissakin villeissä osissa Afrikaa. Sitten nämä yksinäiset perheet, seuraten välttämättömyyden rautaista lakia, osittain suojeluksen vuoksi ja osittain voidakseen paremmin hallita luontoa, alkoivat yhdistyä heimoiksi, toisinaan vapaaehtoisesti, toisinaan pakosta.

Nämä heimot myöhemmin, huomaten olevan vieläkin mahdotonta tulla toimeen, johtuen joko heimo sodista eli aineellisen toimeentulon riittämättömyydestä, täytyi muodostaa vielä suurempia kuntia. Asteettain sitten nämä kunnat sulautuivat vielä suurempiin yhdistelmiin muodostaen kansoja joihin kuului rotujen ja kielien sekoituksia. Nämä ovat nykyajan kansoja.

Ja tässä ilmaantuu yksinkertainen kysymys: Mikä on kansa? Mitkä ovat sen selvät luonnepiirteet? Onko se rotu, kieli vai uskonto? Mitä rotuun tulee, myöntävät suuremmat kansantieteilijät että puhtaan rodun käsitys on pelkkää mielettömyyttä. Dr. Nicolai, tunnettu lääkäri ja tiedemies, lausuu: «Väittää Saksan omaavan puhtaan rodun, maan jossa kaikki europalaiset tyypit tulevat yhteyteen kuten sulatus kattilassa, on ehdottomasti järjetöntä.» Ja mikä on totta Saksaan nähden on yhtä hyvin totta jokaiseen muuhun maahan nähden. Ei yksikään todellinen tiedemies edes yrittäisikään todistaa ainoankaan puhtaan rodun olemassaoloa mailmassa. Kieltä ei suinkaan voi pitää kansallisena luonteenomianaisuutena, sen vuoksi että on olemassa kansoja nykyään joilla on useampi kuin yksi kieli. Sveitsissä, esimerkiksi, viralliset kielet ovat Ranska, Saksa ja Italia. Saman voi sanoa uskonnosta. Ajatella uskonnon olevan kansallisen luonteenominaisuuden on naurettavaa; sillä sen tyypilliset ominaisuudet ovat kansainvälinen laajennus ja ihmisen veljeys. Kansa ei siis ole useinkaan yhdensukuinen, rotunsa puolesta, ja perustuu se enempi maantieteellisille rajoituksille.

Huomaamme sitten että kansat, kuten ruumiin elimet, eivät enään ole toisistaan riippumattomia. Kansat eivät voi olla olemassa vaihtamatta tarvetavaroita; ja niitä ei vain tarve pakoita vaihtamaan tarve-esineitä mutta ne myös vaihtavat moraalisia, henkisiä, ja teknillisiä saavutuksia jos he ollenkaan aikovat pysyä aikansa tasalla. Keksintö joka tehdään jossakin osassa maata tulee nopeasti käytäntöön toisissa osissa. Kirjallisuus, tiede, musiikki ja taide eivät enään ole rajoitettuja kansoihin. Niin että henkisesti ja taloudellisesti kansat ovat tulleet yhä enempi riippuvaisiksi toisistaan ja ovat kehittyneet nopeasti kansainvälisyyttä kohti.

Löytääksemme tälle väitteelle perusteen todellisuudessa on kylliksi kun luomme katseemme Venäjään kuten se on nykyään. Venäjä satamasulun kestäessä on ollut eristetty melkein kokonaan muusta sivistys mailmasta. Seurauksena on että Venäjä, vaikka voikin ottaa merkillisiä edistysaskeleita tieteessä, kirjallisuudessa, ja taiteessa, oli siitä huolimatta voimaton nauttimaan Lännen ja Amerikan edistyksen hedelmistä. Eikä liijoin Länsi Europa eikä Amerika voineet nauttia Venäjän henkisistä tuotteista. Seuraukset olivat masentavia. Samaa tapahtui taloudellisissa asioissa. Jos Venäjää ei olisi suljettu erilleen muusta mailmasta ruokkisi se suurinta osaa Europaa viljallaan tänäpäivänä, sillä se olisi saanut uudemmanaikaisia maanviljelys koneita Länsi Europalta ja Yhdysvalloilta, jotka olisivat vaikuttaneet suuresti menneiden vuosien satoon. Ajatella kansoista ajattelematta yhteiskunnallista kanssakäymistä ja tämän kanssakäymisen seurauksena olevaa kansainvälisyyttä on ehdottomasti mahdotonta. Ne ovat nämä aineelliset syyt jotka pakoittavat kansojen muodostamaan lähempiä suhteita saadakseen toinen toisensa kulttuurin ja lopuksi tullakseen tietoiseksi kansallisuuden ahtaiden rajojen mahdottomuudesta.

Kaikkien kansojen kapitalistit ovat jo käsittäneet kansallisuuden epäkäytännöllisyyden ja ovat tulleet yhä enemmän kansainväliseksi. Niinpä Saksan kapitalisti voi omistaa omaisuutta Yhdysvalloissa, yhdysvaltainen kapitalisti voi omistaa englantilaisen kapitalistin kanssa osakkeita jossain liikeyrityksessä Etelä Amerikassa, jne. Jää vain työläisille seurata tätä esimerkkiä saadakseen aikaan täydellisiä kansainvälisiä siteitä välilleen. Kaikkien kansojen työläiset, kuitenkin ovat valitettavasti hitaita seuraamaan herrainsa kapitalistien esimerkkiä. He ovat vielä viattomasti luottavaisia. Heidät voi vielä juovuttaa moninaiset sanan pieksijät, jotka saadakseen pois heidän huomionsa todellisesta kysymyksestä, luokka taistelusta, ajavat yhden työläisjoukon sotaan toista joukkoa vastaan, joka estää kansainvälistä liikettä joksikin aikaa. Kuitenkin, tapahtumain logiikka toisella kädellä, ja Kommunistien väsymättömät ponnistukset joukkojen kasvattamiseksi toiselta puolen, tulevat saattamaan vastuksista huolimatta, ihanteellisen kansainvälisyyden todellisuudeksi.

Niinpä näemme että sillä hetkellä kun lakkaamme katselemasta yhteiskuntaa ahtaalta ja valtiolliselta näkökannalta, sillä hetkellä kun käsitämme että kaikki yhteiskunnassa ovat saman ankaran sivuuttamattoman lain alaisia — kehityksen lain, että liikkuu yksinkertaisesta monipuoliseen, milloinkaan levähtämättä, yhäti laajeten; sillä hetkellä huomaamme kansallisuuden mahdottomuuden yhteiskunta elämän pysyväisenä ominaisuutena.

Kansallisuus, siis, kehityksen valossa, ei ole mitään enempi eikä vähempi kun yksi aste koko kehityksen kehässä.

UUDISTAKAA TILAUKSENNE!

Kansanvalistustoiminta Pietarin läänin inkeriläisten keskuudessa

Pietari. — Avustajamme, joka on paljon haastatellut Pietarin neuvoston kansanvalistusosaston vastuunalaisia johtohenkilöitä, on ilmoittanut seuraavia erittäin mielenkiintoisia tietoja kansanvalistustoiminnasta ja riennoista läänin inkeriläisen väestön keskuudessa.

Kouluolot. Inkerissä on toiminnassa 291 oppilaitosta, niihin luettuna 6 lastenkotia, joissa opetus tapahtuu suomenkielellä. Oppilaita niissä on yli 12,500 ja opettajia 364. Viimeksimainituista on vain kymmenen henkilöä venäläisiä, joiden tehtävänä on venäjänkielen opettaminen venäläisille lapsille muutamissa säilyneissä sekamuotoisissa maalaisalkeiskouluissa tahi inkeriläisille lapsille toisen asteen kouluissa. Koulujen sijoitus ei-venäläisen väestön tarpeiksi toimitetaan tarkoin huomioonottaen se, että vanhemmilla on aina mahdollista, aivan vapaasti oman halunsa mukaan valita lapsilleen suomalainen tai venäläinen koulu. Muutamat inkeriläiset vanhemmat panevat lapsensa veläläisiin kouluihin, aivan samoin muutamat venäläiset vanhemmat mieluummin panevat taas lapsensa suomalaisiin kouluihin.

Opettajiston valmistaminen. Tätä varten on olemassa seminaari, jossa opetus tapahtuu suomenkielellä ja jossa valmistui 2 viime vuonna 85 kasvatustyöhön täysin pätevää opettajaa. Tätä nykyä on seminaarissa 260 opiskelijaa ja 15 opettajaa.

Maataloudellinen valistustyö. Tätä varten on toiminnassa maatalousteknikumi, jossa 100 opiskelijaa opiskelee 8 opettajan johdolla ja joka myös toimii suomenkielisenä.

Koulun ulkopuolella tapahtuva valistustoiminta. Paljon huomiota on kiinnitetty suomenkielellä aikuisten keskuudessa koulun ulkopuolella tapahtuvaan valistustyöhön: läänin inkeriläisellä väestöllä on käytettävänään 26 klubia, 92 kirjastoa ja lukutupaa, 2 kansantaloa ja lisäksi teatteri suomenkielelisine ohjelmistoineen. Tänä vuonna kesällä toimeenpantiin 2 suurta kansanjuhlaa, joissa esiintyivät yhtyneet inkeriläiset kuorot ja esitettiin kansallisia piirileikkejä ja kansantanssej

Opettajiston keskuudessa va
seva mieliala. Pietarin kansanv
tusosaston vähemmistökansallis
sien kansanvalistusasioiden joh
oli inkeriläisen opettajiston m
aloista lausunut, että opettaji
pyrinnöitä on elähyttämässä
herkin myötätuntoisuus Neuvo
valtaa kohtaan, mikä on silmiin
tävästi myös ilmennyt monenmo
paikallisten opettajakokousten
töslauselmissa.

Pietarin kihlakunnan tämän
den syyskuussa pidetyssä opett
konferenssissa julkitoivat siellä
näolleet 25 inkeriläistä valistust
tekijää ajatuksensa n.k. «Inke
maan opettajaliiton» Suomesta
sin harjoittamasta salaisesta m
räntyöstä ja yksimielisesti lei
sivat tämän myyräntyön ilmei
vahingolliseksi, taantumuksellis
ja petolliseksi salavehkeilyksi, jo
perimmäisenä tarkoituksena on
tarin läänin inkeriläisen väes
saattaminen palvelemaan ulkom
den imperialistien alhaisia pyyt
ja salahankkeita. — Rosta.

— **Siperian kauppa- ja teollisu kongressi.** Novo-Nikolajewskista sähkötetty «Pravdalle», että Si rian kauppa- ja teollisuuskongre on pidetty ja sen päiväjärjestyks sä on ollut seuraavat kysymyks Siperian teollisuuden tila, kaup politiikka ja luotonannon järjes minen, tariffipolitiikka ja kuljet sen järjestäminen sekä finanssi litiikka.

———o———

— **«Pravda» Vladivostokin v loituksen merkityksestä.** — «Pr da» pääartikkelissaan korostaa V divostokin valloituksen suurta m kitystä kauppasuhteiden kehitykse nähden, Amerikan kanssa ja sii suotuisaan vaikutukseen nähd mikä sillä on Siperian talouden destaan syntymiselle.

———o———

— **Kiinan sotilaat kieltäyneet a pumasta työläisiä.** Pekingistä on moitettu, että kaivostyöläisten l ko on saanut kaikkien myötätunn puolellensa. Väkijoukot ja sotil ovat kieltäytyneet ampumasta ty läisiä ja uhkaavat kaivoksia suojel via englantilaisia alkuasukassotil ta.

Toivotamme **Hauskaa Joulua**

Ja —
Onnellista Uutta Vuotta

Nelson & Mattila, Limited

282—284 BAY ST. — Phone 911. — PORT ARTHUR, ONT.

Kaikille liiketuttavillemme ja pyydämme jatkuvaa kannatustanne tulevalle vuodelle

Iloinen

joulutervehdys ja hauskaa uutta vuotta toivotan vanhoilla sekä uusille liiketuttavilleni

Väinö Sahl
RÄÄTÄLI
281 Bay St. Port Arthur.
Paras paikka alallaan.

Me toivomme
kaikille liiketuttavillemme

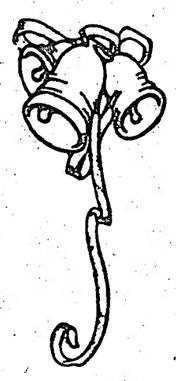

Iloista Joulua

Viime vuotinen kokemuksemme osoittaa meille, että me voimme tyydyttää suomalaista ostajapiiriä.

Toivomme heille myöskin

Onnellista Uutta v:ta

Port Arthur Hardware Ltd.

286 Bay St. Port Arthur, Ont.

SATU

Kirj. Kössi Kullervo.

Oli kerran kaupunki....

Niin, sen ei olisi tarvinnut olla mikään ikävä eikä kolkko kaupunki. Ihmiset olisivat voineet elää siinä onnellisina ja tyytyväisinä. Mutta yhtä kaikki olivat he aina kovin surullisia, kulkivat allapäin ja katse kolkkona kuin kuolemaan tuomittujen.

Kaupungin laidassa oli näet suuri, vanha puisto, jossa oli suuria puita, jotka kukkivat aina. Näistä kukista levisi myrkyllistä pölyä, jota tuuli levitti ympäri kaupunkia. Ja kun ihmiset hengittivät tätä pölyä, sairastuivat he heti ankarasti, ja vain harvoin tapahtui, että he siitä enään toipuivat. Sentähden olikin kaupungin asukkaiden elämä niin surullista.

Tässäkin kaupungissa oli, niinkuin tavallista, sangen viisaita ja oppineita miehiä. He olivat kuluttaneet koko ikänsä keksiessään keinoja tuota myrkkyä vastaan. Ja vihdoin olivat he keksineet lääkkeen, jonka avulla voitiin sairaita parantaa. Ja vaikka tämä onnistuikin sangen harvoin, niin sittenkin koko kaupunki kunnioitti ja piti suuressa arvossa näitä miehiä, ja jokainen auttoi heitä kaiken kykynsä mukaan sairaiden hoidossa ja lääkkeiden valmistuksessa.

Sitten kerran tuli kaupunkiin muun väen mukana muuan kerjäläispoika. Kun hän kuuli kerrottavn puistosta, viisaista miehistä ja heidän puuhistaan, niin puhkesi hän ihmetellen puhumaan:

«Mutta, herran nimessä mitä hyödyttää teitä kuluttaa aikaanne ja varojanne lääkkeisiin ja sairashoitoon? Olisihan paljon helpompaa ja yksinkertaisempaa mennä ja hakata nuo puut pois. Silloin ette enään tarvitsisi lääkkeitä ja lääkitsijöitä, sillä silloinhan ei tuo pöly enään ketään myrkyttäisi.»

Kaupungin asukkaat tuumivat, että se oli oikea ajatus. Ja he menivät viisaiden miesten luo tahtoen näitä lähtemään mukaansa kaatamaan puiston puita.

Mutta viisaat miehet säikähtivät tätä ajatusta ja puhuivat pelästyneenä:

«Herra meitä varjelkoon menemästä puistoon, jossa ilma on sakeana myrkyllisestä pölystä ja jossa kuolema joka askeleella odottaa. Olisi selvää hulluutta mennä sinne.»

Sitten viisaat miehet muuttuivat ylväiksi kuin jumalat ja puhuivat profeetan äänellä:

«Me olemme tutkineet myöskin tätä asiaa. Ja se on niin, että samoin kuin nuo puut ovat kerran syntyneet ja kasvaneet, samoin ne kerran itsestään kuivuvat ja kuolevat pois ja lakkaavat myrkyttämästä ihmisiä. Mutta olisi mielettömyyttä ihmisten mennä niitä hakkaamaan pois, sillä sellainen yritys ei kuitenkaan onnistuisi ja toisi se vain onnettomuutta ja ihmishukkaa.»

Sitten kävivät heidän kasvonsa karmivan ivallisiksi ja he pilkkasivat:

«Ja te, järkevät ihmiset, kallistatte vielä korvanne jonkun älyttömän kerjäläisnulikan järjettömille lörpötyksille! Ettekö häpeä?»

Ja vaikka kaikki kaupungin asukkaat olivatkin äsken olleet valmiit menemään puistoon, niin ei nyt monellakaan ollut tähän puheeseen mitään sanottavaa. Sillä olihan niin tyhmää ajatella toisin kuin mitä viisaat miehet ajattelivat, ja olihan suorastaan hävettävän typerää ajatella niin kuin joku kerjäläisnulikka ajatteli.

Mutta kaupungissa oli myös toisia, jotka eivät välittäneet viisaiden miesten puheista, vaan menivät kuin menivätkin kaatamaan puiston puita. Mutta heitä oli niin vähän ja heidän aseensa olivat niin tylsät, etteivät he voineet paljoakaan toimittaa noiden suurten, kovien puiden kanssa. Ja puista sakeana satava pöly kaatoi miehen toisensa perästä. Vihdoin alkoi miehiä kuolla niin paljon, että loputkin kauhistuneena pakenivat pois. Ainoakaan puista ei kaatunut tai edes suuresti vahingoittunutkaan. Mutta suurin osa miehistä jäi kuolleena puistoon.

Kun kaupungin viisaat miehet kuulivat kerrottavan tästä, löivät he rintoihinsa ja sanoivat:

«Emmekö me sitä jo sanoneet, että näin piti käydä? Miksei meidän neuvojamme kuultu?»

Ja kaupungin asukkaat puhuivat toisillensa:

«Niin, siinä se nyt nähdään, että viisaat ovat sittenkin viisaita ja heidän puheensa pitää paikkansa.»

Senjälkeen ei kukaan kaupungin asukkaista viitsinyt edes ajatellakaan puiden kaatamista. Ja jos kaupunkiin tuli joku vieras, joka ihmetteli sitä, miksi ei noita kirottuja puita oltu kaadettu, niin kertoivat he heti tuon surullisen tarinan varoittavana esimerkkinä.

Mutta kerran tuli kaupunkiin töitä etsivä nuorukainen, joka ei tyytynyt tuohon selitykseen, vaan huomautti:

«Se ei ollenkaan todista sitä, etteikö noita puita voitaisi kaataa. Nuokin miehet olisivat voineet siinä onnistua, jos heillä olisi ollut enemmän voimia ja terävämpiä aseita. Niitä ei heillä ollut. Mutta teroittakaa te aseenne terävämmiksi ja käykää työhön suuremmalla voimalla. Silloin varmaan onnistutte.»

«Mutta», valittivat kaupunkilaiset, «tuollainen yritys maksaisi joka tapauksessa niin paljon uhreja —»

«Uhrejako?» keskeytti heidät nuorukainen. «Niin, niitä se vaatii. Mutta kumpi on parempi: uhratako tänään muutamia ihmishenkiä ja vapautua kirotuista puista, vaiko päivästä päivään, vuodesta vuoteen uhrata yhä uusia ja uusia ihmiselämiä ja iäti kantaa kirousta.»

Silloin kaupungin asukkaat myönsivät että se oli oikein puhuttu. Jälleen he päättivät mennä kaatamaan puut pois. Mutta kun he sitten menivät puhumaan asiasta kaupungin viisaille, tulivat nämä murheellisiksi ja valittivat:

«Voi teitä, te sokeat ihmiset. Jokaisen tuulen mukana te kuljette ja jokaisen maankulkijan, laiskan vetelyksen ja kunnottoman kelmin neuvoja te seuraatte. Emmekö me sitten ole teille sanoneet, ettei puita voida kaataa? Ja ettekö muista, kuinka kävi niiden, jotka sitä kerran yrittivät? Ei, me emme lähde puistoon. Ja me toivomme teillä olevan niin paljon tervettä järkeä, ettette toki tekään mene mielettömyydelle henkeänne uhraamaan. Eläkäämme edelleen rauhassa ja työskennelkäämme vaan sairaiden parantamiseksi, sillä mitään muuta emme voi tehdä.»

«Se on järjen ääni, ja meillä on kyllin kamaloita kokemuksia siitä, että se on totta,» sanoivat nyt monet. Ja he päättivät olla järkeviä ja heittää pois tyhmät tuumat. Eivätkä he enään kärsineet kuunnella tuota nuorukaista, vaan sulkivat häneltä ovensa ja karkoittivat luotaan pois.

Mutta taas oli toisia, jotka eivät viisaiden neuvoista välittäneet. He teroittivat aseensa ja menivät puistoon. Siellä syntyi hurja kamppailu. Vimmatusti suhisivat sahat, karskisti löivät kirveet. Miehet tekivät työtä voimainsa takaa. Mutta paljon vaati aikaan näiden suurten puiden kaataminen. Ja sakea pöly tunkihe miesten hengityselimiin, tukehutti, myrkytti ja tappoi. Vaan eivät miehetkään hellittäneet. Ja vihdoin alkoivat eräät puut katketa. Mutta miehillä oli liian paljon työtä, jotta he olisivat voineet kiinnittää huomiotaan näiden kaatumiseen. Ne kaatuivat juuri sille suunnalle, jossa miehet työskentelivät. Kaatajat sortuivat niiden jättiläispainon alle. Suurin osa puista jäi kaatamatta.

Tätä kamalaa tapausta koko kaupunki kauhistui. Viisaat valittivat:

«Mikseivät ihmiset opi järkeviksi?»

«Me olemme jo oppineet», vakuuttivat kaupungin asukkaat.

Vielä vähemmin kuin ennen tahtoi senjälkeen kukaan tietää mitään puiden kaatamisesta.

Sitten kului paljon aikaa. Ajan kuluessa kävivät puut yhä myrkyllisemmiksi. Yhä useammin kukaan parantui. Elämä alkoi muuttua epätoivoiseksi. Ihmiset alkoivat tajuta, että pitemmälle ei näin voinut jatkua.

Silloin tuli kaupunkiin mies, johon kääntyi kaikkien huomio. Hän oli kaikkia muita pitempi ja voimakkaampi. Hänen silmänsä säihkyivät kuin taivaan salamat, mutta hänen koko olemuksestaan paistoi auringon säteilevä hellyys.

Hän kehoitti kaupungin asukkaita kaatamaan pois kirotut puut. Hänen puheensa oli voimakas kuin ukkosen jyrinä ja hänen sanansa olivat niin vakuuttavia, niin rohkaisevia, että hän sai jokaisen innostumaan. Kaupungin asukkaat saivat uutta uskoa elämään ja omiin voimiinsa. Vieläkin kerran he päättivät kaataa puut. Ja vieläkin kerran he hakivat aseensa ja teroittivat ne.

Kukaan ei nyt enään kutsunut viisaita miehiä mukaan. Ja vaikka he tulivatkin esiin valituksineen ja varoituksineen, niin kukaan ei tahtonut heitä kuulla. Vaan kun he vetivät esiin sen seikan, että kaupunki kerran pääsee ilman vaivaa puista, kun ne itsestään kuivuvat, niin vastasi tuo mies heille:

«Silloin, kun tämä tapahtuisi, ei ehken tässä kaupungissa olisi muita kuin lahoavia raunioita. Sillä paljoa sitä ennen myrkyttää tuo pöly viimeisenkin ihmisen tästä kaupungista. Sentähden ei ole muuta pelastumisen mahdollisuutta kuin hakata nuo puut pois.»

«Oikein!» huusivat kaupungin asukkaat. «Se on oikein.»

Viisaat miehet vääntelivät epätoivoisena käsiään. Mutta kaupungin asukkaat kävivät puistoon. Jälleen alkoivat siellä sahat suhista ja kirveet karskua. Roimasti ne puiden runkoja söivät.

Kuin tuhoaan aavistaen pudottivat puut alas sakean pölysateen. Mutta muutamien miesten kuolema ei nyt merkinnyt mitään. Kaatajiahan oli niin paljon. Koko kaupunkihan oli liikkeellä.

Jo alkoivatkin puut kaatua. Vaan silloin syöksyivät viisaat miehet puiden luo ja tarrautuivat niihin kaikin voimin.

Niin, hehän olivat sangen viisaita ja oppineita ja he ymmärsivät, että ei käynyt laatuun kaata puita, ja että jos puut voitaisikin kaataa, kaikki elämä samalla sortuisi. Täytyihän toki heidän, viisaiden, tämä kamala onnettomuus estää. Sentähden he tahtoivatkin tukea puita ja pitää ne pystyssä.

Mutta sitä he eivät voineet. Kaatuvien puiden jättiläispaino voitti heidät, ja niiden alla heidän murskaantuneet ruumiinsa viimeisen leposijansa löysivät. Mutta kaatajista ei ainoallekaan käynyt näin.

Eikä muitakaan onnettomuuksia tapahtunut. Suurin osa kaatajista saattoi palata puistosta terveenä takaisin.

Mutta tuuli puhalsi pois viimeisen puista lähteneen myrkyn, ja kaupungin asukkaat saattoivat vapaasti ja pelkäämättä hengittää raitista ilmaa.

Sillä kirouksesta oli nyt päästy.

Amerikalaiset siirtolaiset Karjalassa

Toveri J. Anttila, Astoriasta, Ore. kirjottaa Petroskoista marraskuun 1 p:nä Amerikasta siirtyneiden kalastajien ja rakennustyöläisten hommista m.m. seuraavaa:

«Kaloja on jo saatu jonkunverran Knäsössä. Ensimäinen vaununlasti on juuri tulossa Petroskoihin Tuotanto-osastolle. Talviasunnot ovat valmiit. Kannutuslaitos on myöskin valmis. Ainoastaan merenpuoleista päätä emme ole uskaltaneet tehdä valmiiksi ennenkuin katsomme kevääseen, miten jäät talven aikana siinä toimivat. Myös on jo valmistettu iso vaja, kaksikerroksinen kellarirakennus, alimmassa voi säilyttää perunat, ym. ja ylimmässä jauhoja jne. Sitte on vielä leipomo valmis ja kaksi asuinrakennusta, jotka «finistetään» keväällä.»

Tov. Anttila samalla mainitsee olevansa juuri matkalla Pietariin, vastaanottamaan Amerikasta lähetettyjä kannutuskoneita. Hän myös mainitsee toveri Mattilan käyneen tarkastusmatkalla Muurmannin rannikolla. Sinne aikoo kalastusosuuskunta järjestää haaralaitoksen kalojen kannuttamista varten.

Toivotamme
kaikille

Hauskaa Joulua

— JA —

Onnellista Uutta v:tta

J. Aarnio
KÄTEISLIHAKAUPPA
319 Bay St. Port Arthur, Ont.

Suomalainen ruokatavarakauppa
INTERNATIONAL GROCERY.

Ehdottomasti halpahintaisin ruokata varakauppa Port Arthurissa. Suosittelee ta varoita.

Kysykää hintoja.

Phone 305. 292 Bay S

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta vuotta toivotamme kaikille liiketuttaville, ystäville ja vihamiehille!

O. Kivelän Leipomoliike

111 Secord St. Telef. 1816 N. **Port Arthur.**

Hauskaa Joulua

— TOIVOTTAA —

Ostajajoukolleen ja kaikille

D. E. Davidson

RUOKATAVARAKAUPPA

242 Cumberland St. **Port Arthur, Ont.**

Hauskaa Joulua

— toivottaa —

International Bottling Works

Ensiluokkaisten pehmeiden juomien valmistajat

157 Machar Ave. **Port Arthur.**

Phone 2003 N.

Pitkä Norjan käytävä

Andersen-Nexön Venäjän kirjeestä.

Ei tule oikeastaan käyttäneeksi mitään oikotietä, kun lähtee Moskovaan melkein pohjoisnavan kautta. Mutta tämä kiertotie oli kuitenkin vielä aivan äskettäin ainoa tie ja on mieluista matkustaa sitä ja seurata niin kelpo toverin jälkiä. Pitkä ja ahdas käytävä — pääasiassa ainoa — on Norja ollut Neuvosto-Venäjälle. Täällä ovat luovineet päämääräänsä kohti maailmanproletariatin viestinviejät Välimeren maista, Saksasta, Englannista, Amerikasta. Ajojahti yli rajojen, pako aluksissa, konstikas pohjoisnorjalainen poliisimiehistö, joka hyvin voisi polveutua Kristian VI:n Tanskasta, pitkä ja vaikea Jäämeren käynti Vardön ja Muurmanskin välillä, norjalaisten toverien väsymätön avuliaisuus, kaikki tämä on hurtti alku uuteen maailmanhistorian lukuun, proletariaatin lukuun! Tässä alkuotteessa on pärske surumielisyyttäkin — Lefebren ja hänen toveriensa traagillinen kohtalo (heidän, jotka hiukan toista vuotta sitten hukkuivat Jäämereen). Norjalaisten toverien pitäisi kohottaa muistomerkki sinne ylös äärimmäiselle vuorenhuipulle; kävisi laatuun rakentaa se keisari Vilhelmin patsaan yläpuolelle!

— No, mitä pidät Norjasta, hä, eikö se ole kaunis? oli kysymys, jonka norjalaiset toverit alituisesti osoittivat minulle. Norjalainen proletaari on olva kommunisti — ja samalla myös kelpo patriootti. Ja luonnollisesti on Norjassa kaunista — ja missäpä maan pään päällä ei sitä olisi. Täytyy vain päästä syventymään siihen. Norjalainen on nyt kerta kaikkiaan saanut päähänsä, että kaiken pitää olla syrjäsärmällä. Tärkein parsi hänen kielessään on: Ylöspäin viettää! — tämä parsi on niin sanoaksemme koko hänen olemassaolonsa mottona. Sitä vastoin ei hänellä lainkaan näytä olevan alaspäin-käsitettä. En ole koskaan kuullut puhuttavan norjalaisesta, joka olisi mennyt alamäkeä. Ja tässä juuri todenmukaisin syy siihen, että kukaan ole saanut houkutelluksi minua tunturille — en ole tahtonut joutua vaaraan jäädä sinne pilvien sekaan! Sen palan maata, mikä lankee minulle sitten kun kukin on saanut yhtä suuren osansa, pyytäisin saada tasangolta.

Mutta Norja on mielenkiintoinen maa matkustaa, mielenkiintoinen sillekin, joka ei ole mikään vuorivaeltaja. Oikea turisti voi matkustaa pitkin rannikkoa saadakseen nauttia vähän kustakin, jyrkistä tuntureista, mäistä ja setterijentoista — niin käytännöllisesti on nähtävyydet ryhmitelty. Kun sille taas, jolle maailman ensi kädessä muodostavat kanssaihmiset ja heidän taistelunsa, sille on varsinainen Norja täällä alhaalla. Rannikko ja meri — se on Norjan hedelmällinen varastomaa, täällä itää sen pääasiallisin ravinto. Ja se kasvaa muheasti — Norjan kalastajat ja merimiehet ammentavat merestä suorastaan suunnattomia rikkauksia.

Mutta sittepä kai heillä on hyvin, näillä ihmisillä täällä? — kylliksi ruokaa ja lämmintä ja saattavat joka aamu nousta ilahuttavaan päivään? — Asunnot eivät kuitenkaan ole erin hyvät, säännöllisesti ovat he hirveän hataria, romahtamaan valmiita, jäteläjien ympäröimiä hökkelejä. Ja mikä kirjoitus onkaan ovien päällä: «Tänään työtä, huomenna ruokaa!?» Nehän ovat pilkulleen samat sanat, jotka noitaa palveleva pyhimys tapasi ovensa päällä palatessaan työstä; ja nämä sanat on kirjoitettu jokaisen työläismajan otsikkoon kautta maailman!

Merkillinen tämä graniittiselkäinen, korkeaholvinen maa! Meidän herramme on mahtanut olla ylen nuori luodessaan sen taikka sitten loi hän sen suuruudenhulluuden puuskassa — niin sanoaksemme antaakseen näytteen ihmisten käsittämättömästä sulatuskyvystä — ja niin antoi hän heille kiviä leiväksi, ottakaa ja syökää! — Niillä ihmisillä on täytynyt olla hurtti humoori, jotka ensiksi asettuivat asumaan näiden alastomien tunturien juurille kaukana pohjosessa, jotka takertuivat kynsin ja hampain jyrkkiin tunturiseinämiin ja päättivät luoda oman maailmansa kovalle kalliolle ja ankaralle merelle, mistä oli peninkulmain laatuunkäymätön matka lähimpään asumukseen. Sen on täytynyt olla taistelua joka taholle ja ennenkaikkea yksinäisyyttä vastaan. Venhe oli ainoa seuralainen, ihmisille merkitsee se täällä samaa kuin kameeli itämaalaisille, koira grönlantilaisille. Sillä on vieläkin entinen kokkavuutensa, draakirunkonsa ja lujuutensa; kun se lipkkuu laineilla, on se itse merikäärme, joka kohoo puoliksi merestä ja iskee.

Se näyttää jo etukäteen olleen epätasaista taistelua, mutta pohjoismaalainen ei ole taltutettu — joka tapauksessa eivät sitä ole saaneet aikaan luonnonsuhteet. Hän on umpimielinen, hidas, usein kiusallinen seurustella, mutta varsin kultivoitu. Hänen kielessään ja olennossaan on eräänlainen niukkuus. Sitä sanotaan itseensäsulkeutuneisuudeksi, mutta on pikemminkin varovaisuutta. Hänen säästäväisyytensä on karun luonnon synnyttämä. Täällä, missä katastrooffi voi muodossa taikka toisessa yhtäkkiä kohdata miestä, joutuu hän helposti alituiseen taisteluasenteeseen kanssaihmisiä vastaan. Kun on nähnyt Pohjois-Norjan, niin ymmärtää, miksi norjalainen ei koskaan täysin antaudu luottavaisuussuhteeseen, vaan tuolloin tällöin rikkoo ystävyyden iskulla niskaan — mikä muuten on unohdettu yhtä helposti kuin se on annettukin. Hän on aina jonkun verran sotajalalla — joka tapauksessa aina jatkuvassa puolustustilassa.

Hevosessa, johon hän turvautui myöhempinä aikoina, jolloin meri ei enään ollut hänelle kylliksi, on jotakin hänen omaa olemustaan. Sekin polkee mieluummin ylöspäin ja saa siten uhittelevan ravakkuuden ilmeen.

Täten on venhe ja hevonen sopeutunut Norjan luonteeseen ja tullut osaksi siitä. Tulee aivan yksinkertaisesti vakuutetuksi siitä, että ne ovat olleet mukana ratkaisemassa Norjan vaikeinta kysymystä — kulkulaitoskysymystä. On ääretön tehtävä luoda ja pysyttää kunnossa kulkusuhteet maassa, missä 2½ miljoonaa ihmistä asuu hajallaan aluella, joka ulottuisi Köpenhaminasta Afrikan pohjoisrannikolle. Tehtävä, jonka luulisi painavan kansan kontilleen. Kapitalistinen ajanjakso, jonka omallatunnolla on niin monia kummituksia, on ratkaissut tämänkin kysymyksen, vieläpä niin täydellisesti, että tuskin ulkosaarissakaan käy laitumella ainoatakaan lammasta, joka ei joutuisi keritsimiin. Norjassa on tullut äärettömän kalliiksi viedä kehitys näin pitkälle, mutta senhän luulisi joka tapauksessa maksavan vaivan. Koulu ja kirkko, kansanvalistus ja vapaamielinen sanomalehdistö — olisi mielenkiintoista kerran ottaa selvä kuinka pitkälle nykyaikainen kapitalismi olisi päässyt ilman tätä. —

Tämän pitkän ja vaivaloisen, Venäjälle johtavan käytävän päässä, Vardössä, tapaa vielä nytkin kokonaisen joukon eri kansallisuutta olevaa väkeä. He ovat erikoista mutta samaa tyyppiä, hyvin ruokittuja, aina muistiinpanokirja ja täytekynä saamatteessa. Nämä ihmiset, jotka hekin suurella mielenkiinnolla ajattelevat Venäjää, suorastaan tappelevat avaimenreiästä. Heillä on jokin punainen nipukka kurkoittamassa rintataskusta, se voi olla nenäliina mutta varsin hyvin myös kaino vihjaus siitä, että he vaivihkaa ovat yhtäpataa Neuvosto-Venäjän kanssa. Olen nähnyt näiden samain ihmisten jonottavan Litvinovin puutarhassa Köpenhaminassa. Heitä ei silloin voitu potkasta tiehensä, enempää kuin nytkään. Kuin koirat teurastajan kärryjen alla ryömivät he mahallaan, nuolevat saappaita ja tekeytyvät nöyriksi — konsessioonien toivossa Sillä kertaa hiipivät he nimettömät herjauskirjeet kirjelaatikkoa varten toisessa kädessä, toisessa kädessä taas mitä alamaisin anomus. Ja he hyvittävät edelleenkin itseään sillä, että nostavat koipensa niin pian kuin heille käännetään selkä.

Olemme Venäjän kynnyksellä.

Sivistyksen barbaria

Ja kerran kun ajan vastaisen käsi tarttuu
kivitauluihinsa ja menneen muistihin piirtää,
taa katseensa kääntää Uus ja kaihtimet siirtää
ja tutkivi kaikkea silmään sieltä mi karttuu,
niin kummastuin käsi sen äkin voimakas raukee
ja ympärillänsä on Uusi ja muotonsa muuttuu,
niin kolkkona kun näköpiirinsä piilosta aukee,
niin täysin kun valon pilkettä pientäkin puuttuu.
Ajan vanhan se vaelsi aatoksissaan jo ammoin,
samos kesk'-ajan yön ja mittasi varjot sen valjut,
mut koskaan ei niin liikkunut katseensa kammoin
kuin nyt kun silmiin s i v i s t y s tuo etokuvansa haljut.

Oli nähnyt kuin sukü nöösevi vastahan toista
ja kansat kansoja, luokat luokkia vastaan —
ajan keltalehdethän taistoa ainoastaan
ja rauha se kukkinut aina on raunioista —
mut sentään ajoilla ain jokin ollut on mitta ja määrä,
jos huppelehtikin hurme ja kylät ja kaupungit paloi.
niin jossakin sentään rastinut on rajan väärä
ja sovitus hohdettaan yli tuskien valoi.
Ja aika jos rikkoikin ikikäskyjä vastaan
ja kuoloa kylvi ja tallasi elämän sarkaa,
ei juopunut sentään niin se sorrannastaan,
se ettei naist' olis suojannut hentoa, arkaa!

Tai ellei suojannut — koskaan kauas ajan muuta
ei tehnyt kuin mitä myönsi s e n omatunto,
peritapana mikä ja minkä käski s e n kunto.
Kun sijasta sen nyt sivistys, soittava suuta
ja rintaansa lyövä ja hoilaava humaanisuutta,
ei sääst' edes naista, suojaa heikkoa, arkaa,
ei aattele aatteitaan, ei oppia uutta,
vaan suojattomankin ja hennon kimppuhun karkaa
ja kerskaa vielä ja itsekylläänä ähkii! —
On historian tää synkkää synkempi lehti,
on häpeäkausi, mi nyt ylikypsänä tähkii,
jo aikoja korjuuvalmis, näin kauas kun ehti!

Kössi Kaatra.

Miten Kaukaisen Idän tasavalta liittyi Neuvosto-Venäjään

Moskova. — Mosk. Isvestiassa kerrotaan marrask., että 14 p. saapuivat Tshitassa kansalliskokouksen istuntoon työläisten ja armeijan edustajat, julistaen vallankumouksen tapahtuneeksi ja vaatien kansalliskokousta hajaantumaan sekä Kaukaisen idän tasavallan julistamista Neuvosto-Venäjään yhdistetyksi. Lyhyen neuvottelun jälkeen ja huomioon ottaen sen, että neuvostojärjestelmä jo useammissa paikoin oli voimassa, päätti kansalliskokous hajaantua julistaen tasavallan yhdistetyksi Neuvosto-Venäjään ja neuvostovallan astuneeksi voimaan tasavallassa. Asetettiin 7-miehinen vallankumouskomitea ja valittiin 15 valtuutettua yleisvenäläiseen neuvostojen edustajakokoukseen.

Kansalliskokouksen istunnot julistettiin ikipäiviksi loppuneeksi.

Väestö vastaanotti riemuiten tiedon tästä kansalliskokouksen historiallisesta teosta.

— **Neuvostoliittotasavaltojen väliset suhteet.** Venäjän ulkoasiain kansankomissariaatti on päättänyt lakkauttaa Krimin, Dagestanin ja tatarien neuvostotasavalloissa sekä Karjalan Työkansan Kommuunissa toimineet edustajistonsa.

Neuvostovallan voittojen ulkobilanssi

Pariisilaisen toverilehden juhla kirjotus.

Tällä haavaa ei epäilemättä koko maailmassa ole hallitusta, joka voisi kiistellä lujuudesta neuvostohallituksen kanssa. Viiden vuoden kuluessa, jotka ovat olleet menestyksellisempiä kuin aikoinaan Ranskan vallankumouksen, on se lyönyt sisäiset vastavallankumoukselliset voimat ja lannistanut Vendeen. Mutta sen arvovalta on ulkopuolella kasvanut samassa suhteessa kuin sen voimat sisäpuolella, ja juuri tätä voittoisaa ulkobilanssia tahdomme tässä bolshevistisen liikkeen vuosipäivänä kosketella.

Elinvuosiensa aikana on neuvostovaltaa vastaan hyökännyt koko maailma joko suoraan taikka epäsuorasti. Liittoutuneet vallat: Ranska, Englanti ja Jaappani ovat mobilisoineet sitä vastaan maa- ja merijoukkoja, antaneet satoja miljoonia ja miljaaardeja tsaaristisille seikkailijoille, tehokkaasti organisoineet reunavaltioita viskatakseen ne venäläiselle maaperälle. Mitä perinpohjaisin ja historiassa ennen tuntemattoman siivoton saarto on yhdistetty sotilaalliseen esiintymiseen. Mutta on nähty se suuremmoinen näytelmä, että työläisvallankumous on lyönyt kaikki kapitalistikoplain hyökkäykset huolimatta kaiken mutta varsinkin kaikkein vältämättömimpäin elintarpeiden puutteesta.

Pariisissa, Lontoossa ja Washingtonissa on puhuttu punaisesta armeijasta kuin Braunschweigissä vuonna 1792 puhuttiin Ranskan kansalaisarmeijasta. Valtioiden päämiehet ovat väheksyneet kansankomissaarioita aivan samoin kuin kuninkaat kansalliskonventtia. Venäjä asetettiin kansainvälisen lain ulkopuolelle. Ei edes mielitty keskustella sen kanssa, ajateltiin vain kommunistien juuriltaan kytkemistä. Mutta omistavan luokan omahyväisyys, se on nyt kadonnut — on kadonnut sekä Länsi-Europassa että Amerikassa! Samaan aikaan kun omistava luokka kieltäytyy tunnustamasta proletaarivaltaa, neuvottelee se tämän kanssa pohjan löytämisen toivossa, tavaravaihdon ja liikesuhteiden alkamiseksi. Loukkaavaa uhittelua ja raakaa häväistystä on seurannut nöyrät anomukset ja liehittelevät kehoitukset.

Neuvostovalta on pakottanut europalaisen porvariston kunnioittamaan itseään. Horne-Krasin sopimus keväällä 1921 alkoi uuden ajanjakson. Englantilainen kauppamailma ei voinut enään odottaa; muut ovat seuranneet sitä. Kokonainen matkailijalauma on rynnännyt Venäjälle jahdatakseen konsessioneja. Hallitusten, niiden mukana Ranskankin viralliset valtuutetut parveilevat Moskovassa. Aina valmiit kansankomissaariot pakottavat nämä taloudellisilla sopimuksilla vahvistamaan neuvostovallan oikeudet. Urguhart-liiketoimi esim. on omiaan opetukseksi kaikille.

Ja neuvostovallan tunnustamista ei tarvinne kauan odottaa.

Se on solminut poliittiset sopimukset — Riiassa Puolan kanssa, Rapallossa Saksan kanssa, Angorassa Turkin kanssa, ja sitä tietä moraalisesti rikkonut saarron. Ja Europa on koreasti nolahnut itsensä tarrautuessaan vanhentuneeseen, asiattomaksi käyneeseen protokollaan.

Neuvosto-Venäjä on kutsuttu Genuaan ja Haagiin. Entente on niinikään kutsunut sen edustajia Lausanneen. Sillä on lähettiläänsä Varsovassa ja Berlinissä (ja monien maiden pääkaupungeissa); kohta on sillä lähettiläänsä myös Pariisissa ja Lontoossa.

Mutta joskin Venäjä on luonut katseensa Europaan, on se samalla luonut silmänsä Aasiaankin, sillä sen kohtalona on olla eräänlainen välittäjä kahden maanosan välillä. Vuoden 1917 vallankumous on elähyttänyt idän proletariaattia ja herättänyt islamilaiset kansat, jotka ovat olleet kahdenkertaisen ikeen alla, sekä kaukana Tyynenmeren äärillä pystyttänyt vallituksen uhkaavia imperialismeja vastaan.

Vuoden 1922 itä nousee samalla kertaa sekä kotoisia että ulkonaisia isäntiään vastaan. Angoran nousu, joka on antanut kuolettavan iskun Englannin saaliinhimolle, ei olisi koskaan ollut mahdollinen ilman kiinteätä liittoa neuvostovallan kanssa. Egyptistä Persiaan, Syyriasta Afganistaniin ja Intiaan ovat kymmenet miljoonat ihmiset suorittaneet ensi sysäyksensä havaitessaan uuden näkörannan ja toivoen täydellistä vapautumista. Koko europalainen raaka siirtomaavaltius on horjunut ihmeteltävän moraalisen mielenliikkeen kautta.

Ja vielä kauempana Jaappani, joka luuli voivansa anastaa laajan Siperian ja valloittaa Kiinan, on ajettu koko mantereelta. Se on laivauttanut joukkonsa — yli satatuhatta miestä — ja Tshitan tasavallan punaiset pataljoonat, jotka ovat liitossa federatiivsen neuvostotasavallan kanssa ovat marssineet nipponilaisten ja valkoisten joukkojen tyhjentämään Vladivostokiin.

Puolan rajalta Tyyneeseen mereen, Jäämereltä Armeniaan voi Neuvosto-Venäjä näinä marraskuun päivnä iloita voimastaan ja kansainvälisestä arvovallastaan. Se ei ole ainoastaan herättänyt proletariaatin jumoilointia vaan myös porvarillisten hallitusten kunnioituksen.

Neuvosto-Venäjän riemujuhlat

Moskova. — Marraskuun vallankumousviikko koko Venäjällä omistettiin bolshevistisen vallankumouksen viisivuotisjuhlalle. Kaikkialla pidettiin valtaisia kokouksia ja vaikuttavia mielenosoituksia. Yleiseksi vaikutukseksi Moskovan ja Pietarin juhlista jäi, että marraskuun päivät ovat tulleet kansanomaisiksi juhlapäiviksi, joka kokoo kaikki työtätekevät, kommunistit ja puoluettomat, katselmukseen ja juhlaan.

Voidaan todeta, että neuvostotasavallan riemujuhla on tullut koko kansan juhlallisuudeksi. Kaikkialla ovat joukot mukana mielenosoituksissa, kokouksissa, juhlissa. Kuluneet viisi vuotta ovat sijoittaneet kommunistipuolueen joukkojen keskeen. Tässä juuri onkin Venäjän vallankumouksen voiton sisin salaisuus. Ilman johtavan proletaarisen organisationin, kommunistipuolueen, syvää, välitöntä kosketusta suuriin kansanjoukkoihin ei tasavalta koskaan olisi voinut lyödä takaisin koko kapitalistisen maailman sotilaallisia ja poliittisia hyökkäyksiä, ei koskaan voinut lujittaa ja vakauttaa asemaans, ei kestää vuosikusia, kuten nyt on laita.

Moskovasta marraskuun 4 pnä saapuneille maailmankongressien valtuuskunnille järjestivät Pietarin työläiset juhlallisen ja sydämellisen vastaanoton. Jo Pietarin asemalie oli kokoontunut eri tehtaiden ja rykmenttien edustajia ja lausui tulijat tervetulleiksi kommunistipuolueen Pietarin nimessä toveri Jendokomow tuoden ilmi ilonsa sen johdosta, että sai vallankumouker. juhlapäivänä Pietarissa nähdä kaikkien maiden vallankumouksellisten työläisten edustajat. Hänen puheeseensa vastasivat useat kongressiedustajat, m.m. Klara Zetkin. R ta juhlallisesti koristellun kau gin, jonka kadut illalla sätei ihmeellisissä sähkökoristeissa, nivät valtuutetut jalan Smoln missä vastaanottojuhlallisuudet kuivat. Iltapäivällä puhuivat eri tuuskuntain edustajat sadoissa läis- ja tehdaskokouksissa kau gin eri kolkissa.

Seuraavana päivänä — sun taina — toimeenpanivat Piet työläiset ja sotilaat suuremmo mielenosoituksen. Talvipalatsin talle oli kongressiedustajille k tettu koroke. Kun ensin oli se leillä kunnioitettu niiden urhe vallankumouksellisten muistoa, ka ovat kuolleet taisteluissa ja ka lepäävät Marskentän yhteis doissa, kokoontuivat edustajat vipalatsin edustalle. Ja sitten pui, huolimatta koko ajan va neesta rankkasateesta, jättiläis lenosoituskulkue: sotilaita, mat seja, työmiehiä, naisia, lapsia. nostuksesta haltioituneina, val kumouksellisia lauluja laulaen eläköön-huutojen kaikuessa liik vat nuo valtavat ihmisjoukot Tunti tunnilta saapui uusia ku eita ja ryhmiä eri kaupunginosi ja vasta myöhään iltapäivällä mielenosoitus lopussa, minkä keen alkoi kongressin istunto.

Seuraavana päivänä matkust kongressivaltuutetut takaisin M kovaan. Kaikki pysähdysasemat koristettu ja liputettu, kaikki oli suuria ihmisjoukkoja jalk ja edustajat puhuivat vaunujen tailta kokoontuneille. Saavutt me aamulla Moskovaan — ma kesti vain 14 tuntia — koh katseemme täälläkin juhla-asu kaupungin. Kaikkialla punaisia puja ja plakaatteja, koristett taloja ja liikehuoneita, kansa dointuhansin kaduilla ja puisto siellä ja täällä sotilasrymiä, jo olivat jo kokoontuneet klo 11 naisella Torilla Kremlin muur juurella pidettävää mielenosoitu varten.

Täsmällisenä, kuten aina, a Trotski puheensa tiukkaan ahtau neille Moskovan varusväen sotil le, jotka viime tuumaan täytti tuon valtaisen torin. Kerrass suuremmoisen vaikutuksen teki nuo kymmenettuhannet hyvin p tut, hyvin aseistetut, toverillise kurissa kouliintuneet stoilaat, jo olivat siinä kokoontuneet vie mään voittoisaa vallankumousta voittoisia taisteluja kapitalis vastaan. Trotski on ilman epäily maailman suurin kansanpuhuja. man suuria eleitä, koruttomasti yksinkertaisesti, ikäänkuin ei tuottaisi hänelle pienintäkään r tusta, puhuu hän niin syvällä nellä ja voimakkaasti mutta malla niin vivahdusrikkaasti ja västi, että se kuuluu torin kauk simpaankin sopukkaan. Puheess kuvasi hän vallankumouksen e tystä kuluneina viitenä vuotena korosti eritoten niitä suuria ans ta joita punaisella armeijalla ollut Venäjän vallankumouksen tokkaassa toteuttamisessa. Kun lä oli pidetty pari muuta puhe alkoi varsinainen mielenosoitus. sin saapui kaikkia aselejeja ed tavia joukko-osastoja ja sitten sa tuhantisten työläisten, naisten miesten, järjestyneet rivit. Ko Moskovan työtätekevä väestö näy olevan jalkeilla. Ei näyttänyt k kaan tulevan loppua joukoista, j ka vuoronsa perään ahtautui Punaiselle torille. Vasta klo 6 lalla astuivat viimeiset ryhmät korokkeen, mistä Moskovan n vosto ja kongressivaltuutetut oliv saaneet paikkansa. Mutta vie myöhään illalla liikehti kautta tujen kotiinsa palaavia laulav juhlamielellä olevia kansanjoukk ja. Kaikkialla oli illalla kokouks konsertteja ja muita juhlia. Suur näistä oli varmaan kokous Su ressa teatterissa, minne Moskova neuvosto oli kutsunut Kongres edustajat.

Otto Grimlund.

Iloista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta

— toivottavat —

ostaja- ja tuttavapiirilleen seuraavat Cobaltin liikemiehet:

Hauskaa Joulua 1922

— ja —

Iloista Uutta Vuotta 1923

toivon

Vapauden lukijakunnalle ja liiketuttavilleni. Muistakaahan pistäytyä kaupassani myös jouluostoksia tehdessänne.

CHAS SMITH

216 Lang St. Cobalt, Ont.

Phone 139. P. O. Bx 241.

Hakiessanne

arvokasta tavaraa ja nykyaikaisia hintoja käykää katsomassa

E. Mc Monagle

55½ Lang St. Cobalt, Ont.

Rattoisaa Joulua 1922

— ja —

Tarmoa taistoissa 1923

toivoo

kaikille liikekundeilleen ja kaikille raskaan työn raataajille

Erick Piirainen komppania

Box 93

57 Lang St. Bobalt, Ont.

T. H. Black

— myy —

RAUTATAVAROITA

työkaluja, alumiinitavaroita, kupari-, tina-, enameli, china-, lasi-, pyrex lasiastioita, sähkötarpeita, rihkamaa, sekä konttoritarpeita, kuvaraameja tilausten mukaan, rullakartiineja, y.m. y. m. — — — — —

T. H. Black

Cobalt, Ontario.

Dr. A. J. Hayes

CHIROPRACTOR SPECIALIST

Toivotan luonani käyneille ystävilleni

Iloista Joulua

ja

Onnellista Uutta Vuotta

Teidän, terveydenhoidossa,

14½ Lang St., Cobalt, Ont.

International Provision Store

Suurin varasto kotimaisia ja ulkomaisia ruokatavaroita koko Temiskamingin piirissä

Me myymme melkeinpä kaikkia hyviä ruokatavaroita, niihin kuuluen m.m. suomalaiset kahvileivokset, kova leipä ja korput.

Konttorissamme myydään laivapiletteja kaikkialle maailmassa sekä ulkomaalaisia maksuosotuksia, maksettavia kaikkialla, Amerikan Express Companyn takauksella, jota minä olen akenttina edustanut 17 vuotta. — — — — —

Ensi kerran lähettäessänne rahaa Suomeen, kysykää hintojamme.

A. GIACHINO,

5 Prospect Ave. Cobalt, Ont.

KUN TARVITSETTE

Kolia tai puita

niin soittakaa No. 173, tai käykää konttorissani, 32 Cobalt St. — Meillä ei ole muuta kuin ensiluokkaista Scranton kolia ja hinnat ovat mahdollisimman halvat.

WM. NEWTON

Cobalt, Ontario.

Meidän suomalaisille ostajillemme

COBALTISSA JA YMPÄRISTÖLLÄ

Juhla-aika lähestyy nopeasti, ja meidän kauppamme on täynnä hyödyllisiä tavaroita, joita voi antaa joululahjana tuttavilleen ja kaiken lisäksi me olemme valmistautuneet antamaan teille erikoiset hinnat ja hyvän kohtelun. Meillä on kaikkia kuivatavarakaupan tarpeita, kuten miesten, naisten ja lasten vaatteita, kenkiä ja muita jalkineita.

Olemme aina teidän palveluksessanne ja toivomme teille kaikkea hyvää jouluna ja uutena vuotena.

Elias Dabous

20 — 22 Lang Str. Cobalt, Ont.

ENNEN KUIN TEETTE JOULUOSTOKSENNE

olkaa hyvä ja tarkastakaa niitä monia käytännöllisiä tavaroita, joita meillä on ja jotka sopivat lahjoiksi. — — — — —

H. W. ROWDOR,

Hardware.

Lang Str. Cobalt, Ont.

Te tarvitsette

rusinoita, viinimarjoja, taateleita, viikunoita, sokeroituja hedelmien kuoria, hopea kändejä, klaseerattuja kirsikoita y. m. teidän joululeivoksiinne.

Hakekaa ne

TAYLOR PIPESTÄ

Cobalt Square

ja silloin teidän joulupäivällisenne varmasti tyydyttää sekä itseänne että vieraitanne.

THE YALE SHOE STORE,

Kohtuullisten hintojen kauppa.

On The Square

Jouluonnentoivotus

Tietäen että kansa on tullut vuosi vuodelta säästäväisemmäksi, me olemme ottaneet käytäntöön suuren varovaisuuden valitessamme joulutavaroitamme. Meillä on varastossamme sellaisia tavaroita kuin Hurlbut kenkiä lapsille, Regal kenkiä miehille ja pojille, Da Parisenne kenkiä naisille, jotka ovat tarkkoja jalkineissaan, Perth kenkiä kaiken ikäsille naisille, Ames Holden miehille ja pojille, naisille ja lapsille, sekä Felt Novelty slippersejä perheen kaikille jäsenille.

Olkaa hyvä ja käykää tarkastamassa meidän jalkinevarastoamme ja te tulette varmasti olemaan siihen tyytyväinen, samoin kuin hintoihinkin.

Toivomme teille iloista joulua sekä kaikkea hyvää ensi vuonna.

YALE SHOE STORE,

On The Square.

Cobalt, Ont.

JOULU- JA UUDENVUODEN

TERVEHDYS

kaikille Kolmannen sekä Punaisen Taloudellisen Kansainvälisen lipun alla taisteleville luokkatovereille

Cobaltin Poikatalolta, Box 419

Armas Purhonen
Emil Ahola
Oskar Noronen
H. Suomijärvi
K. Pesola
Osmo ja Aaretti Högström
K. Rantala
A. Törmänen
N. Saari
Äijänpoika
Konsta Leinonen
J. Ranta
W. Kataja
Väinö Moisio
Antti Torikka
A. Pihlaja
Emil Hovi
John Koski
Chas Niemi
Fred Niemi
P. Eronen
H. Hill
T. Aho
O. Lämpsä
J. Ikonen
John Lahti

Iloista Joulua, 1922
ja
PALJON SYYHYÄ VUODELLA 1923
kaikille saunavierailleen
— toivoo —
Lahti Kassu
Cobalt, [illegible] Ont.

M. Rosicki
113 Lang Str. Cobalt, Ont.

Meidän erikoisalanamme on arvokkaat **miesten tarpeet,** kuten **saappaat ja kengät,** Stanfieldin täysivillaiset alusvaatteet, Tooke paidat, Birds Maccinaw housut ja takit ym. Meidän halumme on tyydyttää teitä. Hintamme ovat aina alhaisemmat kuin toisissa kaupoissa. — Muistakaa nimi,

M. ROSICKI
Kaikkien työläisten ystävä.

ARVOKKAAT TAVARAT

ja halvat hinnat

THE EAST NIPISSING STORES,
87 Lang St. Cobalt, Ont.

Kiusaus

Sairaalan ylilääkäri, tohtori Heller istui päivän ponnistusten jälkeen yksityisasunnossaan ja keskusteli molempien alilääkärien kanssa.

Tohtori Heller oli tunnettu erinomaisen taitavaksi lääkäriksi, mutta myös ankaraksi ja sulkeutuneeksi, mikä ominaisuus tuntui miltei synkkyydeltä. Hän oli tarmokas mies, alotekykyinen ja taipumaton, kun oli kyseessä yhteiskunnan etu.

— Sinulle tule varmasti kova taistelu tukkukauppias Hambergin kanssa, sanoi toinen alilääkäreistä.

— Tiedän sen, vastasi Heller. Mutta minä ajan tahtoni läpi. Olisihan kerrassaan häpeämätöntä, jos uusi sairaala sijoitettaisiin epäterveelliseen rämeikköön. Sitä ei voi millään puolustaa jo senkään tähden, että on saatavissa niin ihana paikka kuin se metsän ympäröimä kukkula etelässä. Ja kaupunginvaltuustohan on jo kerran päättänytkin luovuttaa sanotun alueen määrähinnasta. Mutta nyt tulee rahatoimikamari ja aikoo sivuutta koko päätöksen. Sanotaan, että Hamberg on tarjonnut enemmän. Hyi helvetti!

— Väitetään, että rahatoimikamarin puheenjohtaja keinottelee asuntotonteilla.

— luonnollisesti. Mutta kyseessäoleva kukkula ei kelpaa huvilatontiksi. Sehän on miltei pelkkää kalliota.

— Mutta silloin Näs, tunnethan sen mainion peltomaan, paljon parempi siihen tarkoitukseen.

— Kyllä, mutta se kuuluu, katsos, yksityiselle, jota hän ei voi niin hyvin kyniä kuin kaupunkia. Mitä hän välittää siitä, millaisia asuntotontit ovat, kunhan vain saa välitysrahat, sillä hän ei ole niitä miehiä, jotka ovat ilmaiseksi jumalanlapsia. Rämeiköllä hän ei voi keinotella, se olisi liian läpinäkyvää huijausta. Siitä hän ei saisi myydyksi neliömetriäkään.

— Hyi helvetti, huudahti tohtori Heller vielä kerran painokkaasti.

— — —

Molemmat apulaiset olivat menneet ja tohtori Heller jäi yksin vaatimattoman poikamiesateriansa ääressä, kun hänen vanha taloudenhoitajattarensa tuli ilmoittamaan, että muuan nainen välttämättä tahtoi tavata tohtoria tärkeässä asiassa.

— Onko se jokin äkkinäinen sairaustapaus?

— Niin luulen.

— Ilmoittiko hän nimensä?

— Ei, mutta hän oli ilmeisesti aivan suunniltaan.

— No niin, viekää hänet sitten tutkimishuoneeseen. Menköön nyt tämän kerran.

Kun tohtori Heller astui yksityiseen vastaanottohuoneeseensa, istui siellä nainen, jonka kasvoja peitti tiheä huntu. Hänen astuessaan sisään nousi nainen vaivaloisesti.

— Ei, istukaa vain, sanoi tohtori lyhyesti. Mikä vaivaa?

— Nainen nosti aivan kuin epäillen hunnun kasvoiltansa ja tohtori astui askeleen takaperin samalla kun hänen kasvoihinsa tuli vieläkin kovempi ilme kuin tavallista.

— Mitä tämä merkitsee? kysyi hän miltei huutaen. Mitä teillä on täällä tekemistä, rouva Hamberg?

Todellinen tuska vääristi hänen edessään olevat ihmeen kauniit kasvot.

— Arvid, kuiskasi hän, ole armelias. Älä puhuttele minua tuolla äänellä.

— Tuskinpa minulla on mitään syytä muuttaa ääntäni, vastasi hän kylmästi. Mitä tahdot minusta, Lilly?

— Oi Arvid, Arvid! Anna minulle anteeksi, sillä sinä et tiedä kuinka kovasti olen kärsinyt.

— Sinäkö! huudahti hän katkerasti. Sinä, joka kerran hylkäsit köyhän äläketieteen opiskelijan rikkaan tukkukauppiaan takia. Olisinpa vain tiennyt sinun olevan tässä kaupungissa, niin en milloinkaan olisi hakenut tänne. Ja kun olin tullut tänne, tekeydyit sinä aivan kuin et tuntisi minua.

— Olet katkeroitunut, Arvid, ja sinulla on siihen syytäkin. Nyt en ole kauemmin jaksanut vastustaa ikävääni.

Hän nousi läähättäen ylös.

— Olen tullut pyytämään sinulta yhtä asiaa, yhtä ainoata vain...

— Mitä?

— Oi Arvid, luovu riidastasi miestäni vastaan. Anna hänen saada tahtonsa läpi.

— Tohtori vaipui tuolille.

— Sinä, sinä... sai hän vaivoin huudahdetuksi samalla kuin hän peitti kasvonsa käsillään. Viimein nosti hän kasvonsa ja katseli kärsivänä edessään olevaa naista, Tämä oli noussut ylös, riisunut kappinsa ja seisoi nyt hänen edessään hienoon iltapukuun pukeutuneena.

Nainen ojensi hänelle kätensä.

— Arvid, Arvid, — pelasta meidät perikadosta. Jos — mieheni ei saa ostetuksi tuota maapalasta, olemme sortuneet.

Uudelleen peitti tohtori kasvonsa käsillään. Viimein tunsi hän pehmeät käsivarret kaulassaan ja hänen puoliksi paljastetun rintansa painavan omaansa — hän oli langennut polvilleen hänen tuolinsa viereen. Kova, taipumaton mies värisi kuin puu myrskyssä ja samassa hetkessä oli hän kiertonut kätensä naisen uumille sekä nostanut hänet syliinsä. Hän suuteli kiihkeästi naisen otsaa, hänen poskiansa, huuliansa, valkoisia käsivarsia ja ihanaa kaulaansa; nainen oli niin intohimojen vallassa, että hän makasi miltei voimattomana miehen sylissä. Mutta äkkiä tunsi hän miehen syleilyn heltiävän ja aivan kuin viivytellen kysyi tämä:

— Lilly, oliko se miehesi, joka tahtoi, että...? Onko hän pyytänyt sinua tulemaan tänne? Tietääkö hän mitään siitä, mitä on — ollut?

— Kyllä, kyllä, läähätti hän...

— Mies nousi ylös ja nosti hänet eteensä lattialle.

— Lilly, sanoi hän kylmästi, jos olisit tullut luokseni yksinomaan rakkautesi tähden, silloin olisin ilman omantunnon tuskaa ottanut sinut, sillä kahdella rakastavalla sydämellä on oikeus kuulua toisillensa. Mutta nyt — nyt, hänen äänensä kävi yhä kovemmaksi, nyt sinä olet tullut tänne ostaaksesi minut. Mihä en myy itseäni — en edes siihen hintaan. Rouva Hamberg, saanko pyytää teitä poistumaan sillä minulla on vielä paljon tehtävää tänä iltana.

Sanatonna, ilman kyyneliä, silmät liikkumattomasti eteenpäin tuijottavina lähti hän pois, ja kun hän oli mennyt, vaipui tohtori Heller nojatuoliinsa.

Slinä kohtasivat ensimäiset auringonsäteet seuraavana aamuna miehen, jonka tukka oli huomattavasti harmaantunut ja jonka kasvojen piirteet näyttivät graniittiin hakatuilta.

Kun kysymys tuli valtuustossa esille, ryhtyi Hambergin ryhmä heti hyökkäämään. Sen puhujat käyttivät kaikki sekä mahdolliset että mahdottomat seikat asiansa ajamiseen, jotavastoin Hellerin kannattajat keskustelussa olivat ehdottomasti alakynnessä. Kun kysymyksen käsittely jo oli lopussa, käytti tohtori Heller, joka siihen asti oli vaiennut, puhevuoron:

— Arvoisat herrat, sanoi hän mitä tylyimmällä äänellä. Minulle on sanottu, että muutamat rahatoimikamarin herrat jäsenet, puheenjohtaja, tukkukauppias Hamberg etunenässä, tahtovat saada haltuunsa kyseessäolevan metsäisen kukkulan, saadakseen huomattavia voittoja myymällä sen rakennustonteiksi, johon tarkoitukseen se on aivan sopimaton. Kaupungin asukkailla, joiden edustajina me täällä olemme, on oikeus saada tietää asian oikea laita. Siksi kysynkin: onko se totta? Odotan saavani rehellisen vastauksen.

Hamberg oli käynyt aivan kalpeaksi, sillä hän tunsi asiansa menetetyksi. Ja niin olikin. Hellerin vaatimusta kannatti tarpeellinen enemmistö.

Seuraavana päivänä sai kaupunki tärisyttävän puheenaiheen. Tukkukauppias Hamberg oli yöllä tehnyt itsemurhan ampumalla revolverilla ohimoonsa.

*

Oli kulunut muutamia kuukausia eikä tukkukauppias Hambergin huvilassa tapahtunut laukaus ollut yleisenä puheenaiheena. Raatimies Swahn istui konttorissaan ja selitteli parhaillaan Hambergin kuolinpesän asioita, kun tohtori Heller astui sisään. Molemmat herrat olivat olleet sairaalakysymyksessä kiivaita toistensa vastustajia eivätkä seurustelleet läheisesti.

Raatimies ihmetteli mitä tohtori mahtoi hänestä tahtoa, mutta hänen ei tarvinnut kauan ihmetellä.

— Kuuleppas, sanoi tohtori Heller, millaisessa kunnossa ovat Hambergin pesän asiat?

— Mitenkä niin?

— Vastaa vain. Saat sitten l
la. Jääkö mitään yli velkojen

— Muutama satanen ehkä...

— Eikö voi löytää enemmä
loja?

— Mitä hittoa sinä tarko
Luuletko...

— Tarkoitan vain sitä, että
sitko sijoittaa sinne muutaman
hannen, niin että se näyttäisi
loilta eikä lahjalta?

Swahn katsoi terävästi tohtori
tämä yhtä terävästi takaisin.

— Vai sillä lailla... sinä ka

— En kadu mitään, mutta
tahdo, että leski ja lapset jou
vat kärsimään puutetta!

— No, voinhan minä aina
moisen jollakin tavalla järje
sanoi Swahn hetken kuluttua.

— Hyvä. Olen vuoden kul
saanut säästöön noin viisitu
kruunua. Anna minulle kuitti
summasta. Tästä saat rahat.
tori luki rahat hämmästyneelle
timiehelle.

— Vähän niitä tosin on, m
luin äsken, että N. R:n kaupu
sa on myytävänä pieni täysih
parin tuhannen kruunun hinn
Luulisin, että se soveltuu hä

— jos hän vain muuten ta
Sopikaa te tästä hänen kans
Onhan siinä toki aina tiedossa
vänkannikka... vaikkapa lai

— Kiitos.

Swahn nousi ylös ja ojensi
tensä tohtorille:

— Sinä olet sittenkin, pei
vie, kunnon mies jokatapauk

F. G. Shaw

APTEEKKARI

Täydellinen varasto lääkkeitä ja apteekkitarpeita

47 Lang St. Cobalt, Ont.
— Phone 159